

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PELNO MOKESČIO

ĮSTATYMAS

2001 m. gruodžio 20 d. Nr. IX-675
Vilnius

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis

1. Šis Įstatymas nustato uždirbto pelno ir (arba) gautų pajamų apmokestinimo pelno mokesčiu tvarką.
2. Įstatymas taikomas Lietuvos Respublikos teritorijoje.
3. Šio Įstatymo nuostatos suderintos su šio Įstatymo 3 priedėlyje nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-2102, 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Apmokestinamasis vienetas** (toliau – **vienetas**) – Lietuvos apmokestinamasis vienetas ir užsienio apmokestinamasis vienetas.

2. **Lietuvos apmokestinamasis vienetas** (toliau – **Lietuvos vienetas**) – juridinis asmuo, įregistruotas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

3. **Užsienio apmokestinamasis vienetas** (toliau – **užsienio vienetas**) – užsienio valstybės juridinis asmuo ar organizacija, kurių buveinė yra užsienio valstybėje ir kurie įsteigti arba kitokiu būdu organizuoti pagal užsienio valstybės teisės aktus, taip pat bet kuris kitas užsienyje įsteigtas, įkurtas ar kitaip organizuotas apmokestinamasis vienetas.

4. **Kontroliuojamasis apmokestinamasis vienetas** (toliau – **kontroliuojamasis vienetas**) – vienetas, laikomas kontroliuojamu kito vieneto arba nuolatinio gyventojo (toliau – **kontroliuojantis asmuo**), jeigu:

1) jis yra kontroliuojančio asmens kontroliuojamas paskutinę mokesčio laikotarpio dieną ir

2) jame kontroliuojantis asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti, arba

3) jame kontroliuojantis asmuo kartu su susijusiais asmenimis valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti ir kontroliuojančio asmens valdoma dalis yra ne mažesnė kaip 10 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti.

5. **Pelno nesiekiantis vienetas** – vienetas, kurio veiklos tikslas nėra pelno siekimas ir kuris pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus gauto pelno neturi teisės skirstyti savo steigėjams ir (arba) dalyviams.

6. **Vieneto dalyvis** – asmuo, kuris turi nuosavybės teisę į vieneto turtą, arba asmuo, kuris neišsaugo nuosavybės teisių į vieneto turtą, bet įgyja prievolinių teisių ir (arba) pareigų, susijusių su vienetu.

7. **Vienetų grupė** – grupė, kurią sudaro patronuojantis vienetas ir jo dukterinis arba keli dukteriniai apmokestinamieji vienetai, kuriuose patronuojantis vienetas turi daugiau kaip 25 procentus akcijų (pajų, dalių).

8. **Asocijuoti asmenys** – asmenys (vienetai arba fiziniai asmenys), kai jie atitinka bent vieną iš šių kriterijų:

- 1) yra susiję asmenys;
- 2) gali vienas kitam daryti įtaką, dėl kurios tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų sąlygos būtų kitokios negu tuo atveju, jeigu kiekvienas šių asmenų siektų sau maksimalios ekonominės naudos.

9–38 dalių redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

9. Fiksuotas pelno mokestis – pelno mokestis, kuris gali būti mokamas šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nustatytais atvejais ir kurio bazė apskaičiuojama priklausomai nuo kiekvieno jūrų laivo, kurio naudingoji talpa ne mažesnė nei 100 naudingosios talpos vienetų, naudingosios talpos.

10. Indėlis – kredito įstaigoje laikomos piniginės lėšos, kai kredito įstaiga įsipareigoja jas grąžinti bei už jas mokėti palūkanas. Indėliu nelaikomos piniginės lėšos, į kurias indėlininkas turi reikalavimo teises, atsirandančias iš kredito įstaigos atliekamų finansinių operacijų su indėliais arba iš teikiamų investicinių paslaugų.

11. Išvestinė finansinė priemonė – finansinis instrumentas (būsimasis sandoris, išankstinis sandoris ar kitas), kurio vertė arba kaina susijusi su prekių, kuriomis šis instrumentas grindžiamas, verte arba kaina, taip pat finansinis instrumentas (būsimasis sandoris, išankstinis sandoris ar kitas), kurio vertė arba kaina yra susijusi su vertybinių popierių kaina, valiutos kursu, palūkanų norma, biržos indeksu, kreditingumo vertinimu ar kitu kintamuoju.

12. Jūrų laivo naudingoji talpa (jūrų laivo grynoji talpa) (toliau – **jūrų laivo NT**) – naudingoji talpa, nurodyta jūrų laivo tarptautiniame tonažo sertifikate, išduotame pagal 1969 m. Londono tarptautinę konvenciją dėl laivų matmenų nustatymo.

13. Laivybos vienetą – Lietuvos apmokestinamasis vienetą arba užsienio apmokestinamasis vienetą, įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje ir vykdomas veiklą Lietuvos Respublikos teritorijoje per nuolatinę buveinę, užsiimantis tarptautiniu vežimu jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusia veikla.

14. Kompiuterio programa – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos autorių teisių ir gretutinių teisių įstatyme.

15. Lietuvos Respublikos teritorija – Lietuvos Respublikos teritorija ir greta Lietuvos Respublikos teritorinių vandenų esantis plotas, kuriame pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuvos Respublika turi teisę tyrinėti ir eksploatuoti jūros dugno ir požeminius gamtos išteklius.

16. Moksliniai tyrimai ir eksperimentinė plėtra – kaip šios sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme.

17. Neigiama prestižo vertė – dydis, kuriuo, įsigyjant kito vieneto veiklą kaip kompleksą ar jo veiklos dalį kaip teisių ir prievolių visumą, organizaciniu požiūriu sudarančią autonomišką ekonominį vienetą, vykdomą veiklą ir galintį atlikti savo funkcijas savo nuožiūra, arba siekiant valdyti kito vieneto grynąjį turtą ir veiklą, įsigyjant jo akcijas, įsigyjiančiojo vieneto pinigais sumokėta kaina yra mažesnė už įsigyto vieneto grynojo turto dalies, įvertintos tikrąja rinkos kaina, vertę. Apskaičiuojant grynąjį turtą neatsižvelgiama į įsigyjamojo vieneto turimą turtą, kuris nebuvo pripažintas jo apskaitoje, nes šis turtas neturėjo reikalingų pripažinimo požymių (pagrįstai nebuvo tikimasi, kad vienetą iš turto gaus ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais, ir nebuvo galima patikimai nustatyti turto įsigijimo kainos), arba buvo gautas neatlyginamai iš valstybės, savivaldybės ar viešojo juridinio asmens, kurio steigėjas yra valstybės ar savivaldybės institucija, tačiau turi tikrąją rinkos kainą.

18. Nekilnojamasis pagal prigimtį daiktas – daiktas, kuris yra nekilnojamas pagal prigimtį, t. y. žemė ar kitas daiktas, kurio negalima perkelti iš vienos vietos į kitą nepakeitus jo paskirties ir iš esmės nesumažinus jo vertės.

19. Nuolatinė buveinė – užsienio vieneto veiklos Lietuvos Respublikoje išraiška. Užsienio vienetą laikomas veikiančiu per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu jis Lietuvos Respublikoje: nuolat vykdo veiklą; arba vykdo savo nuolatinę veiklą per priklausomą atstovą (agentą); arba naudoja statybos teritoriją, statybos, surinkimo ar įrangos objektą; arba gamtos išteklių tyrimui ar gavybai nuolat naudoja įrangą arba konstrukciją, įskaitant tam naudojamus gręžinius arba laivus. Nuolatinumo apibrėžimą, atstovo (agento) statuso priklausomumo ar nepriklausomumo kriterijus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

20. Nuolatinis gyventojas – kaip ši sąvoka apibrėžta gyventojų apmokestinimą reglamentuojančiame Lietuvos Respublikos įstatyme.

21. **Pajamos** – visos iš Lietuvos ir ne Lietuvos šaltinių uždirbtos ir (arba) gautos visų rūšių pajamos pinigais ir (arba) ne pinigais.

22. **Pajamos iš paskirstytojo pelno** – pajamos, kurios gaunamos skirstant pelną vieneto dalyviams, įskaitant dividendus. Po neribotos civilinės atsakomybės vieneto pelno apmokestinimo šio vieneto dalyvio gautos pajamos ar jam priklausančio turto paėmimas iš vieneto nelaikomas pelno paskirstymu.

23. **Pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau – pajamos kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje):**

1) užsienio vienetų gautos iš Lietuvos nuolatinių gyventojų, Lietuvos vienetų bei nuolatinių buveinių palūkanos, pajamos iš paskirstytojo pelno, autorinio atlyginimo pajamos, įskaitant atlyginimą už suteiktas gretutines teises, pajamos, gautos kaip atlyginimas už perduotą ar pagal licencinę sutartį suteiktą teisę naudotis pramoninės nuosavybės objektu, franšize, arba atlyginimas už suteiktą informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį (*know-how*), kompensacijų už autoriinių arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos, taip pat pajamos už parduotą, kitokiu būdu perleistą nuosavybės arba išnuomotą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikoje;

2) pajamos iš Lietuvos vienetų paskirstytojo pelno;

3) pajamos iš veiklos Lietuvos Respublikoje;

4) 50 procentų transportavimo, kuris prasideda Lietuvos Respublikos teritorijoje ir baigiasi užsienyje arba prasideda užsienyje ir baigiasi Lietuvos Respublikos teritorijoje, pajamų, uždirbtų per nuolatinę buveinę, išskyrus pajamas, išvardytas šios dalies 1 punkte;

5) tarptautinių telekomunikacijų pajamos, uždirbtos per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikoje.

24. **Pajamos, kurių šaltinis yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau – pajamos, kurių šaltinis yra ne Lietuvos Respublikoje)** – visos pajamos, išskyrus pajamas, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje.

25. **Palūkanos** – atlyginimas už pinigų skolinimą.

26. **Pozityviosios pajamos** – visos kontroliuojamojo vieneto, įregistruoto ar kitaip organizuoto valstybės arba zonose, nustatytoje šio Įstatymo 39 straipsnio 4 dalyje, pajamos ar jų dalis, įskaitomos į Lietuvos kontroliuojančiojo vieneto pajamas proporcingai Lietuvos vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsų ar teisių į kontroliuojamojo vieneto pelną skaičiui.

27. **Prestižo vertė** – dydis, kuriuo, įsigyjant kito vieneto veiklą kaip kompleksą ar jo veiklos dalį kaip teisių ir prievolių visumą, organizaciniu požiūriu sudarančią autonomišką ekonominį vienetą, vykdančią veiklą ir galintį atlikti savo funkcijas savo nuožiūra, arba siekiant valdyti kito vieneto grynąjį turtą ir veiklą, įsigyjant jo akcijas, įsigyjamojo vieneto pinigais sumokėta kaina viršija įsigyto vieneto grynojo turto dalies, įvertintos tikrąja rinkos kaina, vertę ir iš kurios įsigyjantysis vienetas tikisi gauti ekonominės naudos. Apskaičiuojant grynąjį turtą neatsižvelgiama į įsigyjamojo vieneto turimą turtą, kuris nebuvo pripažintas jo apskaitoje, nes šis turtas neturėjo reikalingų pripažinimo požymių (pagrįstai nebuvo tikimasi, kad vienetą iš turto gaus ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais, ir nebuvo galima patikimai nustatyti turto įsigijimo kainos), arba buvo gautas neatlyginamai iš valstybės, savivaldybės ar viešojo juridinio asmens, kurio steigėjas yra valstybės ar savivaldybės institucija, tačiau turi tikrąją rinkos kainą.

28. **Sąnaudos** – visos išlaidos, patirtos uždirbant pajamas.

29. **Susiję asmenys** – asmenys laikomi susijusiais, jei bet kurią ataskaitinio mokesčio laikotarpio arba mokesčio laikotarpio, buvusio prieš ataskaitinį mokesčio laikotarpį, dieną atitinka bent vieną šių kriterijų – jie yra:

1) vienetą ir jo dalyviai;

2) vienetą ir jo valdymo organų nariai;

3) vienetą ir jo dalyvių arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su šio vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtinio laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat šio vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), šio vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki

antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio);

4) vienetų grupės narės;

5) vienetas ir kito vieneto dalyviai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;

6) vienetas ir kito vieneto valdymo organų nariai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;

7) vienetas ir kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su kito vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai, jei tie apmokestinamieji vienetai sudaro vieną vienetų grupę;

8) du vienetai, jei vienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai (per vieną ar kelis vienetus ar fizinius asmenis) valdo daugiau kaip 25 procentus kito akcijų (dalių, pajų) arba turi teises į daugiau kaip 25 procentus visų kito iš jų sprendžiamųjų balsų, arba yra įsipareigojęs derinti savo veiklos sprendimus su kitu vienetu, arba yra įsipareigojęs atsakyti už kito prievolių tretiesiems asmenims įvykdymą, arba tam kitam vienetui yra įsipareigojęs perduoti visą arba dalį pelno ar suteikęs teisę naudoti daugiau kaip 25 procentus savo turto;

9) du vienetai, jei tie patys dalyviai ar jų sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, fiziniai asmenys, susiję giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtinio laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat fizinis asmuo ir jo sugyventinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), fizinis asmuo ir jo giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) tiesiogiai ar netiesiogiai valdo 25 procentus akcijų (dalių, pajų) kiekviename iš jų;

10) vienetas ir jo nuolatinė buveinė;

11) du vienetai, kai vienam iš jų priklauso sprendimų priėmimo teisė kitame.

30. Su tarptautiniu vežimu jūrų laivais tiesiogiai susijusi veikla – paslaugos, būtinos tarptautiniam vežimui jūrų laivais, ir kitos ekonomiškai svarbios priemonės:

1) jūrų laivo valdymo, administracinės, eksploatavimo ir priežiūros paslaugos, tiesiogiai susijusios su tarptautiniu vežimu jūrų laivais (degalų įgijimas, įgulos, kuri gali būti perduota trečiajai šaliai, samda, krovinių ir keleivių užsakymai, jūrų laivo remontas, techninis palaikymas, saugumo reikalavimų užtikrinimas ir kt.);

2) draudimo paslaugos, tiesiogiai susijusios su tarptautiniu vežimu jūrų laivais;

3) keleivių įlaipinimo į jūrų laivus ir (arba) išlaipinimo iš jų paslaugos;

4) krovinių pakrovimo į jūrų laivus ir (arba) iškrovimo iš jų paslaugos, įskaitant krovinių perkėlimą arba įpakavimą ir (arba) išpakavimą prieš pakrovimą arba netrukus po iškrovimo;

5) konteinerių, būtinų prekėms vežti jūrų laive, išnuomojimas ar kitoks tiekimas užsakovui;

6) paslaugų, būtinų jūrų laive ir atliekamų pačiame jūrų laive, teikimas ir prekių, reikalingų naudoti ar naudojamų jūrų laive, pardavimas tarptautinio keleivių vežimo metu, išskyrus prabangos paslaugų (lošimai ir stalo žaidimai, ekskursijos keleiviams ir kt.) teikimą ir prabangos prekių (juvelyrinių dirbinių, suvenyrų ir kt.) pardavimą;

7) gelbėjimo ir kitos pagalbos jūroje paslaugos, kai jas jūroje suteikia jūrų laivas;

8) jūrų laivo išnuomojimas pagal laivo frachtavimo sutartį, kaip numatyta Lietuvos Respublikos prekybinės laivybos įstatymo 2 straipsnyje, kai laivybos vienetas, užsiimantis tarptautiniu vežimu jūrų laivais ir valdantis tą laivą, išlaiko jūrų laivo eksploatacijos ir įgulos kontrolę;

9) trumpalaikės investicijos iš mokestinio laikotarpio pajamų, gautų iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir (arba) su tarptautiniu vežimu jūrų laivais tiesiogiai susijusių veiklos rūšių;

10) reklamos ir rinkodaros paslaugos, kai ši veikla susijusi su reklaminės vietos jūrų laivuose išnuomojimu;

11) agentų ir laivų brokerių paslaugos, teikiamos laivybos vienetų nuosaviems jūrų laivams;

12) eksploatuojamo turto perleidimas, jei pagal pobūdį šis turtas priskiriamas jūrų transportui.

31. Tarptautinis vežimas jūrų laivais – laivybos vieneto vykdomas keleivių ir (arba) krovinių vežimas jūrų laivais, kurie priklauso tam laivybos vienetui nuosavybės teise arba pagal finansinės nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas laivybos vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba pagal laivo nuomos be įgulos sutartį (*bareboat charter*) ir kurie yra įregistruoti Lietuvos jūrų registre arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės jūrų laivų registre, išskyrus atvejus, kai jūrų laivai kursuoja tik tarp Lietuvos Respublikos uostų.

32. Tarptautinių telekomunikacijų pajamos – pajamos, gautos už telekomunikacijų paslaugas (kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme), jei teikiant šias paslaugas signalai perduodami, komutuojami ir programos siunčiamos iš Lietuvos Respublikos teritorijos į užsienį arba iš užsienio į Lietuvos Respublikos teritoriją.

33. Tikroji rinkos kaina – suma, už kurią gali būti apsieista turtu arba kuria, sudarius tiesioginį sandorį, gali būti įskaitytas nepriklausomų ir ketinančių pirkti arba parduoti asmenų tarpusavio įsipareigojimas.

34. Tikslinė teritorija – užsienio valstybė arba zona, kuri yra įtraukta į finansų ministro nustatytą Tikslinių teritorijų sąrašą ir atitinka bent du iš šioje dalyje nustatytų kriterijų:

1) šioje teritorijoje analogiško mokesčio tarifas yra mažesnis kaip 75 procentai šio Įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyto tarifo;

2) šioje teritorijoje taikomos skirtingos apmokestinimo analogišku mokesčiu taisyklės – pagal tai, kokioje valstybėje yra įregistruotas ar kitaip organizuotas kontroliuojantis asmuo;

3) šioje teritorijoje taikomos skirtingos apmokestinimo analogišku mokesčiu taisyklės – pagal tai, kokioje valstybėje vykdoma veikla;

4) kontroliuojamasis apmokestinamasis vienetas yra sudaręs sutartį su tos valstybės mokesčio administratoriumi dėl mokesčio tarifo ar mokesčio bazės;

5) šioje teritorijoje nėra efektyvaus keitimosi informacija;

6) šioje teritorijoje nėra finansinio-administracinio skaidrumo: neviseškai aiškios mokesčio administravimo taisyklės ir šių taisyklių taikymo tvarka nėra pateikiama kitų valstybių mokesčių administratoriams.

35. Transportavimo pajamos – pajamos, gautos iš krovinių gabenimo geležinkelių, kelių, vandens, oro transportu naudojant nuosavus arba nuomojamus automobilius, laivus, orlaivius, riedmenis, kroviniams transportuoti skirtas talpas (konteinerius, cisternas ir kt.) ir iš krovinių transportavimo vamzdynais. Tokioms pajamoms priskiriamos ir pajamos iš paslaugų, tiesiogiai susijusių su krovinių gabenimu ar transportavimu.

36. Veikla – bet kokio pobūdžio komercinė arba gamybinė veikla, kuria siekiama gauti ir (arba) uždirbti pajamų ar kokios kitos ekonominės naudos.

37. Žemės ūkio veikla – veikla, apimanti žemės ūkio produktų gamybą ir apdorojimą, savo pagamintų ir apdorotų žemės ūkio produktų perdirbimą, maisto produktų gamybą iš savo pagamintų ir apdorotų žemės ūkio produktų ir šių produktų pardavimą, taip pat su žemės ūkio ministru suderintame ir finansų ministro patvirtintame paslaugų žemės ūkiui, kurioms taikoma pelno mokesčio lengvata, sąraše nurodytų paslaugų teikimą.

38. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – Mokesčių administravimo įstatymas) ir Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas), kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus).

9–42 dalių redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

9. Atlikėjo veikla – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

10. **Fiksuotas pelno mokestis** – pelno mokestis, kuris gali būti mokamas šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nustatytais atvejais ir kurio bazė apskaičiuojama priklausomai nuo kiekvieno jūrų laivo, kurio naudingoji talpa ne mažesnė nei 100 naudingosios talpos vienetų, naudingosios talpos.

11. **Honoraras** – atlyginimas už autorine licencine sutartimi suteiktą teisę panaudoti kūrinį, atlyginimas už suteiktas gretutines teises, pajamos, gautos kaip atlyginimas už perduotą ar pagal licencinę sutartį suteiktą teisę naudotis pramoninės nuosavybės objektu, franšize, atlyginimas už suteiktą informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį (*know-how*).

12. **Indėlis** – kredito įstaigoje laikomos piniginės lėšos, kai kredito įstaiga įsipareigoja jas grąžinti bei už jas mokėti palūkanas. Indėliu nelaikomos piniginės lėšos, į kurias indėlininkas turi reikalavimo teises, atsirandančias iš kredito įstaigos atliekamų finansinių operacijų su indėliais arba iš teikiamų investicinių paslaugų.

13. **Išvestinė finansinė priemonė** – finansinis instrumentas (būsimasis sandoris, išankstinis sandoris ar kitas), kurio vertė arba kaina susijusi su prekių, kuriomis šis instrumentas grindžiamas, verte arba kaina, taip pat finansinis instrumentas (būsimasis sandoris, išankstinis sandoris ar kitas), kurio vertė arba kaina yra susijusi su vertybinių popierių kaina, valiutos kursu, palūkanų norma, biržos indeksu, kreditingumo vertinimu ar kitu kintamuoju.

14. **Jūrų laivo naudingoji talpa (jūrų laivo grynoji talpa)** (toliau – **jūrų laivo NT**) – naudingoji talpa, nurodyta jūrų laivo tarptautiniame tonažo sertifikate, išduotame pagal 1969 m. Londono tarptautinę konvenciją dėl laivų matmenų nustatymo.

15. **Laivybos vienetas** – Lietuvos apmokestinamasis vienetas arba užsienio apmokestinamasis vienetas, įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje ir vykdamas veiklą Lietuvos Respublikos teritorijoje per nuolatinę buveinę, užsiimantis tarptautiniu vežimu jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusia veikla.

16. **Kompiuterio programa** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos autorių teisių ir gretutinių teisių įstatyme.

17. **Lietuvos Respublikos teritorija** – Lietuvos Respublikos teritorija ir greta Lietuvos Respublikos teritorinių vandenų esantis plotas, kuriame pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuvos Respublika turi teisę tyrinėti ir eksploatuoti jūros dugno ir požeminius gamtos išteklius.

18. **Moksliniai tyrimai ir eksperimentinė plėtra** – kaip šios sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme.

19. **Neigiama prestižo vertė** – dydis, kuriuo, įsigyjant kito vieneto veiklą kaip kompleksą ar jo veiklos dalį kaip teisių ir prievolių visumą, organizaciniu požiūriu sudarančią autonomišką ekonominį vienetą, vykdančią veiklą ir galintį atlikti savo funkcijas savo nuožiūra, arba siekiant valdyti kito vieneto grynąjį turtą ir veiklą, įsigyjant jo akcijas, įsigyjančiojo vieneto pinigais sumokėta kaina yra mažesnė už įsigyto vieneto grynojo turto dalies, įvertintos tikrąją rinkos kainą, vertę. Apskaičiuojant grynąjį turtą neatsižvelgiama į įsigyjamą vieneto turimą turtą, kuris nebuvo pripažintas jo apskaitoje, nes šis turtas neturėjo reikalingų pripažinimo požymių (pagrįstai nebuvo tikimasi, kad vienetą iš turto gaus ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais, ir nebuvo galima patikimai nustatyti turto įsigijimo kainos), arba buvo gautas neatlyginamai iš valstybės, savivaldybės ar viešojo juridinio asmens, kurio steigėjas yra valstybės ar savivaldybės institucija, tačiau turi tikrąją rinkos kainą.

20. **Nekilnojamasis pagal prigimtį daiktas** – daiktas, kuris yra nekilnojamas pagal prigimtį, t. y. žemė ar kitas daiktas, kurio negalima perkelti iš vienos vietos į kitą nepakeitus jo paskirties ir iš esmės nesumažinus jo vertės.

21. **Nuolatinė bazė** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

22. **Nuolatinė buveinė** – užsienio vieneto veiklos Lietuvos Respublikoje išraiška. Užsienio vienetą laikomas veikiančiu per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu jis Lietuvos Respublikoje: nuolat vykdo veiklą; arba vykdo savo veiklą per priklausomą atstovą (agentą); arba naudoja statybos teritoriją, statybos, surinkimo ar įrangos objektą; arba gamtos išteklių tyrimui ar gavybai naudoja įrangą arba konstrukciją, įskaitant tam naudojamus gręžinius arba laivus. Nuolatinumo apibrėžimą, atstovo (agento) statuso priklausomumo ar nepriklausomumo kriterijus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

23. **Nuolatinis Lietuvos gyventojas** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

24. **Pajamos** – visos iš Lietuvos ir ne Lietuvos šaltinių uždirbtos ir (arba) gautos visų rūšių pajamos pinigais ir (arba) ne pinigais.

25. **Pajamos iš paskirstytojo pelno** – pajamos, kurios gaunamos skirstant pelną vieneto dalyviams, įskaitant dividendus. Po neribotos civilinės atsakomybės vieneto pelno apmokestinimo šio vieneto dalyvio gautos pajamos ar jam priklausančio turto paėmimas iš vieneto nelaikomas pelno paskirstymu.

26. **Pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje** (toliau – **pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje**):

1) iš nuolatinių Lietuvos gyventojų, nenuolatinių Lietuvos gyventojų per nuolatinės bazes, Lietuvos vienetų bei užsienio vienetų per nuolatinės buveines gautos palūkanos, kompensacijų už autorių arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos, honorarai, taip pat pajamos už parduotą, kitokiu būdu perleistą nuosavybėn arba išnuomotą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikoje;

2) pajamos iš Lietuvos vienetų paskirstytojo pelno ir metinės išmokos (tantjemos) už stebėtojų tarybos narių veiklą;

3) pajamos iš veiklos Lietuvos Respublikoje;

4) transportavimo, kuris prasideda Lietuvos Respublikos teritorijoje ir baigiasi užsienyje arba prasideda užsienyje ir baigiasi Lietuvos Respublikos teritorijoje, pajamos;

5) tarptautinių telekomunikacijų pajamos.

27. **Pajamos, kurių šaltinis yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje** (toliau – **pajamos, kurių šaltinis yra ne Lietuvos Respublikoje**) – visos pajamos, išskyrus pajamas, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje.

28. **Palūkanos** – atlyginimas už pinigų skolinimą.

29. **Pozityviosios pajamos** – visos kontroliuojamojo vieneto, įregistruoto ar kitaip organizuoto valstybėse arba zonose, nustatytoje šio Įstatymo 39 straipsnio 4 dalyje, pajamos ar jų dalis, įskaitomos į Lietuvos kontroliuojančiojo vieneto pajamas proporcingai Lietuvos vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsų ar teisių į kontroliuojamojo vieneto pelną skaičiui.

30. **Prestižo vertė** – dydis, kuriuo, įsigyjant kito vieneto veiklą kaip kompleksą ar jo veiklos dalį kaip teisių ir prievolių visumą, organizaciniu požiūriu sudarančią autonomišką ekonominį vienetą, vykdančią veiklą ir galintį atlikti savo funkcijas savo nuožiūra, arba siekiant valdyti kito vieneto grynąjį turtą ir veiklą, įsigyjant jo akcijas, įsigyjamojo vieneto pinigais sumokėta kaina viršija įsigyto vieneto grynojo turto dalies, įvertintos tikrąja rinkos kaina, vertę ir iš kurios įsigyjantysis vienetas tikisi gauti ekonominės naudos. Apskaičiuojant grynąjį turtą neatsižvelgiama į įsigyjamojo vieneto turimą turtą, kuris nebuvo pripažintas jo apskaitoje, nes šis turtas neturėjo reikalingų pripažinimo požymių (pagrįstai nebuvo tikimasi, kad vienetas iš turto gaus ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais, ir nebuvo galima patikimai nustatyti turto įsigijimo kainos), arba buvo gautas neatlyginamai iš valstybės, savivaldybės ar viešojo juridinio asmens, kurio steigėjas yra valstybės ar savivaldybės institucija, tačiau turi tikrąją rinkos kainą.

31. **Sąnaudos** – visos išlaidos, patirtos uždirbant pajamas.

32. **Sporto veikla** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

33. **Susiję asmenys** – asmenys laikomi susijusiais, jei bet kurią ataskaitinio mokesčio laikotarpio arba mokesčio laikotarpio, buvusio prieš ataskaitinį mokesčio laikotarpį, dieną atitinka bent vieną šių kriterijų – jie yra:

1) vienetas ir jo dalyviai;

2) vienetas ir jo valdymo organų nariai;

3) vienetas ir jo dalyvių arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su šio vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtrojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat šio vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), šio vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio);

4) vienetų grupės narės;
5) vienetas ir kito vieneto dalyviai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;
6) vienetas ir kito vieneto valdymo organų nariai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;

7) vienetas ir kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su kito vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai, jei tie apmokestinamieji vienetai sudaro vieną vienetų grupę;

8) du vienetai, jei vienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai (per vieną ar kelis vienetus ar fizinius asmenis) valdo daugiau kaip 25 procentus kito akcijų (dalių, pajų) arba turi teises į daugiau kaip 25 procentus visų kito iš jų sprendžiamųjų balsų, arba yra įsipareigojęs derinti savo veiklos sprendimus su kitu vienetu, arba yra įsipareigojęs atsakyti už kito prievolių tretiesiems asmenims įvykdymą, arba tam kitam vienetui yra įsipareigojęs perduoti visą arba dalį pelno ar suteikęs teisę naudoti daugiau kaip 25 procentus savo turto;

9) du vienetai, jei tie patys dalyviai ar jų sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, fiziniai asmenys, susiję giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtrojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat fizinis asmuo ir jo sugyventinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), fizinis asmuo ir jo giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) tiesiogiai ar netiesiogiai valdo 25 procentus akcijų (dalių, pajų) kiekviename iš jų;

10) vienetas ir jo nuolatinė buveinė;

11) du vienetai, kai vienam iš jų priklauso sprendimų priėmimo teisė kitame.

34. Su tarptautiniu vežimu jūrų laivais tiesiogiai susijusi veikla – paslaugos, būtinos tarptautiniam vežimui jūrų laivais, ir kitos ekonomiškai svarbios priemonės:

1) jūrų laivo valdymo, administracinės, eksploatavimo ir priežiūros paslaugos, tiesiogiai susijusios su tarptautiniu vežimu jūrų laivais (degalų įgijimas, įgulos, kuri gali būti perduota trečiajai šaliai, samda, krovinių ir keleivių užsakymai, jūrų laivo remontas, techninis palaikymas, saugumo reikalavimų užtikrinimas ir kt.);

2) draudimo paslaugos, tiesiogiai susijusios su tarptautiniu vežimu jūrų laivais;

3) keleivių įlaipinimo į jūrų laivus ir (arba) išlaipinimo iš jų paslaugos;

4) krovinių pakrovimo į jūrų laivus ir (arba) iškrovimo iš jų paslaugos, įskaitant krovinių perkėlimą arba įpakavimą ir (arba) išpakavimą prieš pakrovimą arba netrukus po iškrovimo;

5) kontenerių, būtinų prekėms vežti jūrų laive, išnuomojimas ar kitoks tiekimas užsakovui;

6) paslaugų, būtinų jūrų laive ir atliekamų pačiame jūrų laive, teikimas ir prekių, reikalingų naudoti ar naudojamų jūrų laive, pardavimas tarptautinio keleivių vežimo metu, išskyrus prabangos paslaugų (lošimai ir stalo žaidimai, ekskursijos keleiviams ir kt.) teikimą ir prabangos prekių (juvelyrinių dirbinių, suvenyrų ir kt.) pardavimą;

7) gelbėjimo ir kitos pagalbos jūroje paslaugos, kai jas jūroje suteikia jūrų laivas;

8) jūrų laivo išnuomojimas pagal laivo frachtavimo sutartį, kaip numatyta Lietuvos Respublikos prekybinės laivybos įstatymo 2 straipsnyje, kai laivybos vienetas, užsiimantis tarptautiniu vežimu jūrų laivais ir valdantis tą laivą, išlaiko jūrų laivo eksploatacijos ir įgulos kontrolę;

9) trumpalaikės investicijos iš mokestinio laikotarpio pajamų, gautų iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir (arba) su tarptautiniu vežimu jūrų laivais tiesiogiai susijusių veiklos rūšių;

10) reklamos ir rinkodaros paslaugos, kai ši veikla susijusi su reklaminės vietos jūrų laivuose išnuomojimu;

11) agentų ir laivų brokerių paslaugos, teikiamos laivybos vienetų nuosaviems jūrų laivams;

12) eksploatuojamo turto perleidimas, jei pagal pobūdį šis turtas priskiriamas jūrų transportui.

35. Tarptautinis vežimas jūrų laivais – laivybos vieneto vykdomas keleivių ir (arba) krovinių vežimas jūrų laivais, kurie priklauso tam laivybos vienetui nuosavybės teise arba pagal finansinės nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas laivybos vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba pagal laivo nuomos be įgulos sutartį (*bareboat charter*) ir kurie yra įregistruoti Lietuvos jūrų registre arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės jūrų laivų registre, išskyrus atvejus, kai jūrų laivai kursuoja tik tarp Lietuvos Respublikos uostų.

36. Tarptautinių telekomunikacijų pajamos – pajamos, gautos už telekomunikacijų paslaugas (kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme), jei teikiant šias paslaugas signalai perduodami, komutuojami ir programos siunčiamos iš Lietuvos Respublikos teritorijos į užsienį arba iš užsienio į Lietuvos Respublikos teritoriją.

37. Tikroji rinkos kaina – suma, už kurią gali būti apsieista turtu arba kuria, sudarius tiesioginį sandorį, gali būti įskaitytas nepriklausomų ir ketinančių pirkti arba parduoti asmenų tarpusavio įsipareigojimas.

38. Tikslinė teritorija – užsienio valstybė arba zona, kuri yra įtraukta į finansų ministro nustatytą Tikslinių teritorijų sąrašą ir atitinka bent du iš šioje dalyje nustatytų kriterijų:

1) šioje teritorijoje analogiško mokesčio tarifas yra mažesnis kaip 75 procentai šio Įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyto tarifo;

2) šioje teritorijoje taikomos skirtingos apmokestinimo analogišku mokesčiu taisyklės – pagal tai, kokioje valstybėje yra įregistruotas ar kitaip organizuotas kontroliuojantis asmuo;

3) šioje teritorijoje taikomos skirtingos apmokestinimo analogišku mokesčiu taisyklės – pagal tai, kokioje valstybėje vykdoma veikla;

4) kontroliuojamasis apmokestinamasis vienetas yra sudaręs sutartį su tos valstybės mokesčio administratoriumi dėl mokesčio tarifo ar mokesčio bazės;

5) šioje teritorijoje nėra efektyvaus keitimosi informacija;

6) šioje teritorijoje nėra finansinio-administracinio skaidrumo: nevysiškai aiškos mokesčio administravimo taisyklės ir šių taisyklių taikymo tvarka nėra pateikiama kitų valstybių mokesčių administratoriams.

39. Transportavimo pajamos – pajamos, gautos iš krovinių gabenimo geležinkelių, kelių, vandens, oro transportu naudojant nuosavus arba nuomojamus automobilius, laivus, orlaivius, riedmenis, kroviniams transportuoti skirtas talpas (konteinerius, cisternas ir kt.) ir iš krovinių transportavimo vamzdynais. Tokioms pajamoms priskiriamos ir pajamos iš paslaugų, tiesiogiai susijusių su krovinių gabenimu ar transportavimu.

40. Veikla – bet kokio pobūdžio komercinė arba gamybinė veikla, kuria siekiama gauti ir (arba) uždirbti pajamų ar kokios kitos ekonominės naudos.

41. Žemės ūkio veikla – veikla, apimanti žemės ūkio produktų gamybą ir apdorojimą, savo pagamintų ir apdorotų žemės ūkio produktų perdirbimą, maisto produktų gamybą iš savo pagamintų ir apdorotų žemės ūkio produktų ir šių produktų pardavimą, taip pat su žemės ūkio ministru suderintame ir finansų ministro patvirtintame paslaugų žemės ūkiui, kurioms taikoma pelno mokesčio lengvata, sąraše nurodytų paslaugų teikimą.

42. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – Mokesčių administravimo įstatymas) ir Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas), kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. IX-1775, 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. 104-4645 (2003-11-05)

Nr. IX-1972, 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. X-259, 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)
Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)
Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

3 straipsnis. Mokesčio mokėtojai

1. Pelno mokestį moka:
 - 1) Lietuvos vienetas;
 - 2) užsienio vienetas.
2. Šio Įstatymo nustatyta tvarka pelno mokesčio nemoka:
 - 1) biudžetinės įstaigos;
 - 2) Lietuvos bankas;

3 punkto redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

- 3) valstybė ir savivaldybės, išskyrus šio Įstatymo VII skyriuje numatytus atvejus;

3 punkto redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

- 3) valstybė ir savivaldybės;
- 4) valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos, tarnybos ar organizacijos;
- 5) valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“;
- 6) Europos ekonominių interesų grupės.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-976, 2002-06-20, Žin., 2002, Nr. 65-2636 (2002-06-28)
Nr. IX-2102, 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)
Nr. IX-2120, 2004-04-13, Žin., 2004, Nr. 60-2127 (2004-04-24)
Nr. X-1481, 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

4 straipsnis. Mokesčio bazė

1. Lietuvos vieneto mokesčio bazė yra visos Lietuvos Respublikoje ir užsienio valstybėse uždirbtos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje ir ne Lietuvos Respublikoje.
2. Į Lietuvos vieneto pajamas taip pat įskaitomos jo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviosios pajamos arba jų dalis šio Įstatymo 39 straipsnyje nustatyta tvarka. Į Lietuvos vieneto (Europos ekonominių interesų grupės dalyvio) pajamas taip pat įskaitomos tos Europos ekonominių interesų grupės pajamos šio Įstatymo 39⁽¹⁾ straipsnyje nustatyta tvarka.
3. Užsienio vieneto mokesčio bazė yra:

1 punkto redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

- 1) užsienio vieneto per nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikos teritorijoje vykdomos veiklos pajamos ir užsienio valstybėse uždirbtos pajamos, priskiriamos toms nuolatinėms buveinėms Lietuvos Respublikoje tuo atveju, kai tos pajamos susijusios su užsienio vieneto veikla per nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikoje;

1 punkto redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

- 1) užsienio vieneto per nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikos teritorijoje vykdomos veiklos pajamos, per nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikoje uždirbtos tarptautinių telekomunikacijų pajamos bei 50 procentų transportavimo, kuris prasideda Lietuvos Respublikos teritorijoje ir baigiasi užsienyje arba prasideda užsienyje ir baigiasi Lietuvos Respublikos teritorijoje, pajamų ir užsienio valstybėse uždirbtos pajamos, priskiriamos toms nuolatinėms buveinėms Lietuvos Respublikoje tuo atveju, kai tos pajamos susijusios su užsienio vieneto veikla per nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikoje;

- 2) užsienio vieneto ne per nuolatinės buveinės Lietuvos teritorijoje gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje.

4 ir 5 dalių redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

4. Užsienio vieneto ne per nuolatinės buveinės Lietuvos teritorijoje gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje;

1) palūkanos, išskyrus palūkanas už Vyriausybės vertybinius popierius, išleidžiamas tarptautinėse finansų rinkose, sukauptas ir išmokamas palūkanas už indėlius ir palūkanas už subordinuotas paskolas, kurios atitinka Lietuvos banko teisės aktais nustatytus kriterijus;

2) pajamos iš paskirstytojo pelno;

3) autorinio atlyginimo, įskaitant atlyginimą už suteiktas gretutines teises, pajamos, taip pat įskaitant šio straipsnio 5 dalyje nustatytus atvejus;

4) pajamos, gautos kaip atlyginimas už perduotą ar licencine sutartimi suteiktą teisę naudotis pramoninės nuosavybės objektu, franšize;

5) atlyginimas už suteiktą informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį (*know-how*);

6) gautos pajamos už parduotą, kitokiu būdu perleistą nuosavybės arba išnuomotą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikos teritorijoje;

7) kompensacijų už autorių arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos.

5. Tuo atveju, kai perleidžiama kompiuterio programa, šio straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos taikomos, jei yra perleidžiamas ne autorių teise apsaugotas daiktas, o kompiuterio programoje yra perleidžiamos arba suteikiamos šios teisės:

1) teisė daryti kompiuterio programos kopijas, turint tikslą jas viešai platinti ar kitaip perduoti nuosavybės, išnuomoti arba paskolinti, arba

2) teisė rengti išvestines kompiuterio programas, kurios remiasi autorių teise apsaugota kompiuterio programa, arba

3) teisė viešai demonstruoti kompiuterio programą.

4 ir 5 dalių redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

4. Užsienio vieneto ne per nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikos teritorijoje gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje:

1) palūkanos, išskyrus palūkanas už Vyriausybės vertybinius popierius, sukauptas ir išmokamas palūkanas už indėlius ir palūkanas už subordinuotas paskolas, kurios atitinka Lietuvos banko teisės aktais nustatytus kriterijus;

2) pajamos iš paskirstytojo pelno;

3) honorarai, įskaitant šio straipsnio 5 dalyje nustatytus atvejus;

4) pajamos už parduotą, kitokiu būdu perleistą nuosavybės arba išnuomotą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikos teritorijoje;

5) kompensacijų už autorių arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos;

6) pajamos už Lietuvos Respublikoje vykdomą atlikėjų ir sporto veiklą;

7) metinės išmokos (tantjemos) už stebėtojų tarybos narių veiklą.

5. Tuo atveju, kai perleidžiama kompiuterio programa, šio straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos taikomos, jei yra perleidžiamas ne autorių teisėmis apsaugotas daiktas, o kompiuterio programoje yra suteikiamos šios teisės:

1) teisė daryti kompiuterio programos kopijas, turint tikslą jas viešai platinti ar kitaip perduoti nuosavybės, išnuomoti arba paskolinti, arba

2) teisė rengti išvestines kompiuterio programas, kurios remiasi autorių teisėmis apsaugota kompiuterio programa, arba

3) teisė viešai demonstruoti kompiuterio programą.

6. Vieneto mokesčio bazė taip pat yra:

1) gauta parama, panaudota ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį;

2) iš vieno paramos teikėjo per mokestinį laikotarpį grynais pinigais gautos paramos dalis, viršijanti 250 minimalių gyvenimo lygių (toliau – MGL) dydžio sumą.

7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos laivybos vieneto pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, jei laivybos vieneto pasirinkimu pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas taikomas fiksuotas pelno mokestis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. IX-2102, 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

5 straipsnis. Mokesčio tarifai

1. Taikomi šie pelno mokesčio tarifai:

1) Lietuvos vieneto, nuolatinių buveinių apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 15 procentų mokesčio tarifą, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita;

2) užsienio vieneto pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, gautos ne per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje, išvardytos šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje, apmokestinamos be atskaitymų, taikant 10 procentų mokesčio tarifą;

2 punkto redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

2) užsienio vieneto pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, gautos ne per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje, išvardytos šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3 ir 5 punktuose, apmokestinamos be atskaitymų, taikant 10 procentų mokesčio tarifą, o išvardytos šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 4, 6 ir 7 punktuose, – taikant 15 procentų mokesčio tarifą, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita;

1 dalies 2 punkto redakcija praėjus ketveriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios iki 2009 m. sausio 1 d.:

2) užsienio vieneto pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, gautos ne per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje, išvardytos šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje, apmokestinamos be atskaitymų, taikant 10 procentų mokesčio tarifą, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita;

3) pajamos iš paskirstytojo pelno apmokestinamos taikant 15 procentų mokesčio tarifą.

4) gauta parama, panaudota ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį, taip pat iš vieno paramos teikėjo per mokestinį laikotarpį grynais pinigais gautos paramos dalis, viršijanti 250 MGL dydžio sumą, apmokestinama be atskaitymų, taikant 15 procentų mokesčio tarifą.

2. Vienetai (išskyrus pelno nesiekiančius), atitinkantys šioje dalyje nustatytus kriterijus, turi teisę apskaičiuodami apmokestinamąjį pelną taikyti vieną iš nustatytų taisyklių:

1) vienetų, kuriuose vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 500 tūkstančių litų, apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 13 procentų mokesčio tarifą, išskyrus atvejus, nustatytus šio straipsnio 3 dalyje;

2) vienetų, kuriuose vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 1 milijono litų, apmokestinamojo pelno dalis, atitinkanti 25 tūkstančių litų sumą, apmokestinama taikant 0 procentų mokesčio tarifą, o likusi apmokestinamojo pelno dalis – taikant 15 procentų mokesčio tarifą, išskyrus atvejus, nustatytus šio straipsnio 3 dalyje. Ši taisyklė galioja individualioms (personalinėms) įmonėms, tikrosioms ūkinėms bendrijoms ir komandinėms (pasitikėjimo) ūkinėms bendrijoms.

3. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos netaikomos:

1) vienetams (individualioms (personalinėms) įmonėms), kurių dalyvis ar jo šeimos nariai yra ir kitų vienetų (individualių (personalinių) įmonių) dalyviai;

2) vienetams (individualioms (personalinėms) įmonėms), kurių dalyvis ir (arba) jo šeimos nariai paskutinę mokestinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) kituose vienetuose, ir vienetams, kuriuose vieneto (individualios (personalinės) įmonės) dalyvis ir (arba) jo šeimos nariai paskutinę mokestinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų);

3) vienetams, kuriuose tas pats dalyvis paskutinę mokestinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų);

4) vienetams, kuriuose tie patys dalyviai kartu paskutinę mokestinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų).

4. Pelno nesiekiančių vienetų, kurių mokestinio laikotarpio pajamos iš ūkinės komercinės veiklos neviršija 1 milijono litų, apmokestinamojo pelno dalis, atitinkanti 25 tūkstančių litų sumą,

apmokestinama taikant 0 procentų mokesčio tarifą, o likusi apmokestinamojo pelno dalis – taikant 15 procentų mokesčio tarifą.

5. Lietuvos vienetų apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 0 procentų mokesčio tarifą, jeigu:

1) per mokestinį laikotarpį vieneto darbuotojų, priklausančių Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 4 straipsnyje nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms, skaičius sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, ir

2) per mokestinį laikotarpį vienetas nevykdo veiklos, įtrauktos į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, tvirtinamą Lietuvos Respublikos Vyriausybės, arba per mokestinį laikotarpį iš tokios veiklos gautos pajamos sudaro ne daugiau kaip 20 procentų visų vieneto pajamų, ir

3) mokestinio laikotarpio paskutinę dieną vienetai turi socialinės įmonės statusą.

***5. Vienetų apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 0 procentų mokesčio tarifą, jeigu:**

1) per mokestinį laikotarpį vieneto darbuotojų, priklausančių Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 4 straipsnyje nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms, skaičius sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, ir

2) per mokestinį laikotarpį vienetas nevykdo veiklos, įtrauktos į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, tvirtinamą Lietuvos Respublikos Vyriausybės, arba per mokestinį laikotarpį iš tokios veiklos gautos pajamos sudaro ne daugiau kaip 20 procentų visų vieneto pajamų, ir

3) mokestinio laikotarpio paskutinę dieną vienetai turi socialinės įmonės statusą.

***Pastaba. 5 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2009 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. IX-2120, 2004-04-13, Žin., 2004, Nr. 60-2127 (2004-04-24)

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. IX-2252, 2004-06-01, Žin., 2004, Nr. 96-3520 (2004-06-19)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

6 straipsnis. Mokestinis laikotarpis

1. Mokesčio mokestinis laikotarpis yra mokestiniai metai. Jie sutampa su kalendoriniais metais, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita.

2. Centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka mokesčio mokėtojo prašymu ir atsižvelgdamas į jo veiklos ypatybes vietos mokesčio administratorius gali nustatyti kitokį mokestinį laikotarpį, negu nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, su sąlyga, kad tas mokestinis laikotarpis bus lygus 12 mėnesių. Toks mokestinis laikotarpis gali būti keičiamas tik dėl objektyvių priežasčių, gavus vietos mokesčio administratoriaus leidimą.

3. Pirmas mokestinis laikotarpis prasideda nuo Lietuvos vieneto įregistravimo Lietuvos Respublikoje arba, jei Lietuvos vienetas neįsiregistravo įstatymų nustatyta tvarka, – nuo veiklos vykdymo pradžios. Paskutinis Lietuvos vieneto mokestinis laikotarpis pasibaigia Lietuvos vienetai pasibaigus.

4. Jeigu Lietuvos vienetas faktiškai vykdė veiklą trumpiau kaip 12 mėnesių, mokestinis laikotarpis skaičiuojamas nuo vieneto įregistravimo Lietuvos Respublikoje, o jei Lietuvos vienetas neįsiregistravo įstatymų nustatyta tvarka, – nuo veiklos vykdymo pradžios iki Lietuvos vieneto pabaigos dienos.

5. Nuolatinės buveinės pirmas ir paskutinis mokestiniai laikotarpiai nustatomi Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

II SKYRIUS PAJAMŲ IR SĄNAUDŲ PRIPAŽINIMAS

7 straipsnis. Pajamų ir sąnaudų pripažinimas

1. Pajamos ir sąnaudos pripažįstamos pagal pajamų ir sąnaudų kaupimo bei kitus buhalterinę apskaitą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus apskaitos principus, išskyrus atvejus, kai pagal šio skyriaus nuostatas pajamos gali būti pripažįstamos taikant pinigų apskaitos principą, ir šio straipsnio nuostatas.

2. Neigiama prestižo vertė priskiriama pajamoms jos įsigijimo momentu, jei šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

3. Kai siekiant valdyti kito vieneto grynąjį turtą ir veiklą įsigijamos jo akcijos, įsigijimo momentu nustatyta neigiama prestižo vertė pajamoms priskiriama vėlesnio šių vienetų reorganizavimo ar perleidimo, jei tai bus atliekama, momentu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

8 straipsnis. Pajamų ir sąnaudų pripažinimas pagal pinigų apskaitos principą

1. Taikant pinigų apskaitos principą, Lietuvos vieneto pajamos pripažįstamos faktišku pajamų gavimo momentu. Taip pat pripažįstamos šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatytos pajamos.

2. Taikant pinigų apskaitos principą, Lietuvos vieneto sąnaudos pripažįstamos tokia pat tvarka, kaip jos pripažįstamos taikant kaupimo apskaitos principą, tačiau pripažįstamos tik tos vieneto sąnaudos, kurios susijusios su pajamomis, faktiškai gautomis per mokestinį laikotarpį.

9 straipsnis. Pinigų apskaitos principo taikymas

1. Pinigų apskaitos principą gali taikyti tik tie Lietuvos vienetai, kurie iki šio Įstatymo įsigaliojimo pajamas pripažindavo pagal pinigų apskaitos principą ir kurių pajamos per paskutinius 3 mokestinius laikotarpius nė per vieną jų neviršijo 100 tūkstančių litų, taip pat naujai įregistruoti Lietuvos vienetai, kurių pirmojo mokestinio laikotarpio planuojamos pajamos neviršys 100 tūkstančių litų per mokestinį laikotarpį.

2. Lietuvos vienetai, taikantys pinigų apskaitos principą, privalo pereiti prie kaupimo apskaitos principo mokestiniu laikotarpiu, einančiu po to mokestinio laikotarpio, kurį pajamos viršijo 100 tūkstančių litų.

3. Šio straipsnio nuostatos netaikomos bankrutuojančiojo statusą turintiems (įgijusiems) Lietuvos vienetais.

10 straipsnis. Apskaitos principo pasirinkimas ir keitimas

1. Lietuvos vienetas, nors ir atitinkantis 9 straipsnio 1 dalyje nustatytą kriterijų, nuo bet kurių mokestinių metų pradžios gali pereiti nuo pinigų apskaitos principo prie kaupimo apskaitos principo. Apie tokį perėjimą Lietuvos vienetas praneša vietos mokesčio administratoriui.

2. Tais atvejais, kai Lietuvos vienetas vietoj taikyto pinigų apskaitos principo pradeda taikyti kaupimo apskaitos principą, į šio apskaitos principo taikymo mokestinius metus pereinančios pirkėjų skolos į Lietuvos vieneto pajamas įtraukiamos po šių skolų apmokėjimo, tačiau ne vėliau kaip per 3 metus nuo to mokestinio laikotarpio pradžios, kurį buvo pereita prie kaupimo apskaitos principo.

3. Lietuvos vienetas, kuris iki šio Įstatymo įsigaliojimo taikė kaupimo apskaitos principą, ir Lietuvos vienetas, kuriam pagal šio Įstatymo nuostatas nustatyta prievolė pereiti nuo pinigų apskaitos principo prie kaupimo apskaitos principo, negali kaupimo apskaitos principo keisti į pinigų apskaitos principą iki Lietuvos vieneto likvidavimo arba pabaigos.

III SKYRIUS

APMOKESTINAMOJO PELNO APSKAIČIAVIMO TVARKA

11 straipsnis. Apmokestinamasis pelnas

1. Apskaičiuojant Lietuvos vieneto apmokestinamąjį pelną, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita, iš pajamų:

- 1) atimamos neapmokestinamosios pajamos;
- 2) atskaitomi leidžiami atskaitymai;
- 3) atskaitomi ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai.

2. Nuolatinių buveinių apmokestinamasis pelnas apskaičiuojamas iš uždirbtų pajamų atimant neapmokestinamąsias pajamas, ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus bei tokius atskaitymus, kurie susiję su užsienio vieneto pajamų uždirbimu per nuolatinės buveinės. Atskaitymų, susijusių su pajamų uždirbimu per nuolatinės buveinės, tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Užsienio vieneto apmokestinamąjį pelną, neuždirbtą per nuolatinės buveinės, sudaro visos gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, ir šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta prievolė jas apmokestinti prie šaltinio be jokių atskaitymų.

4. Išlaidos, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, gali būti grindžiamos tik juridinę galią turinčiais dokumentais, kurie privalo turėti visus buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nustatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus. Be šių rekvizitų, išlaidas, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, pagrindžiančiuose dokumentuose privalo būti nurodyti ir kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti papildomi rekvizitai.

5. (Neteko galios nuo 2005 m. birželio 30 d.)

6. Šio straipsnio 4 dalies reikalavimai netaikomi užsienio vienetų ar fizinių asmenų surašytiems dokumentams. Sąnaudos pagal užsienio vienetų arba fizinių asmenų surašytus dokumentus pripažįstamos, jei iš šių dokumentų galima nustatyti ūkinės operacijos turinį.

7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos laivybos vieneto pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, jei laivybos vieneto pasirinkimu pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas taikomas fiksuotas pelno mokestis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1224, 2002-12-05, Žin., 2002, Nr. 123-5517 (2002-12-24)

Nr. X-259, 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

12 straipsnis. Neapmokestinamosios pajamos

Mokesčiu neapmokestinamos šios Lietuvos vieneto bei užsienio vieneto per nuolatinės buveinės uždirbtos ir (arba) gautos pajamos:

1) (neteko galios nuo 2006-01-01);

2) gautos draudimo išmokos, nevirsijančios prarasto turto arba patirtų nuostolių ar žalos vertės; sugrąžintų draudimo įmokų dalis, viršijanti iš pajamų šio Įstatymo 26 straipsnyje nustatyta tvarka atskaitytas draudimo įmokas, taip pat draudimo išmokos dalis, viršijanti iš pajamų šio Įstatymo 26 straipsnyje nustatyta tvarka atskaitytas draudimo įmokas;

3) bankrutavusio vieneto pajamos, gautos už parduotą turtą;

4) draudimo įmonės organizacinio fondo likutis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nustatyta tvarka;

5) pagal Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatymą veikiančių investicinių kintamojo kapitalo bendrovių ir uždaro tipo investicinių bendrovių investicinės pajamos, išskyrus dividendus ir kitą paskirstytąjį pelną, taip pat draudimo įmonių gyvybės draudimo įmokos, jei draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų arba jei draudimo išmoka išmokama apdraustajam sulaukus pensinio amžiaus pagal Profesinių pensijų kaupimo įstatymo nuostatas, draudimo įmonių draudimo investicinės pajamos, išskyrus dividendus ir kitą paskirstytąjį pelną, bei draudimo įmonių draudimo investicinės pajamos pagal profesinių pensijų gyvybės draudimo sutartis, sudarytas pagal Profesinių pensijų kaupimo įstatymo nuostatas;

6) sveikatos priežiūros įstaigų pajamos už paslaugas, kurios finansuojamos iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšų;

7) pajamos dėl turto ir įsipareigojimų, išskyrus pajamas dėl išvestinių finansinių priemonių, įsigytų rizikai drausti, perkainojimo, atlikto teisės aktų nustatyta tvarka;

8) netesybos, išskyrus netesybas, gautas iš užsienio vienetų, įregistruotų ar kitaip organizuotų tikslinėse teritorijose, ar tų teritorijų gyventojų;

9) iš neribotos civilinės atsakomybės juridinių asmenų pelno mokesčio mokėtojų, kurių pajamos apmokestintos pelno mokesčiu pagal šį Įstatymą arba analogišku mokesčiu pagal užsienio valstybių atitinkamus teisės aktus, gautas pelnas ar jo dalis, išskyrus šio Įstatymo 39 straipsnyje nustatytus atvejus;

10) jūrų, oro uostų, oro navigacinių paslaugų rinkliavos ir už jūrų uosto žemės nuomą surinktos lėšos;

11) praėjusių mokestinių laikotarpių klaidų ir netikslumų taisymai pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo 18 straipsnį;

12) vieneto gautas žalos atlyginimas, išskyrus šio straipsnio 2 punkte nustatytais atvejais;

13) (neteko galios nuo 2005 m. birželio 30 d.);

14) kompensacijos, gautos pagal Europos Sąjungos finansinės paramos Lietuvos Respublikos programas už žvejybos laivų atidavimą į metalo laužą;

15) turto vertės padidėjimo pajamos už vieneto, kuris įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria sudaryta ir taikoma dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, ir kuris yra pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio mokėtojas, akcijų perleidimą kitam vienetui arba fiziniam asmeniui, jei akcijas perleidžiantis vienetas ne trumpiau kaip 2 metus be pertraukų turėjo daugiau kaip 25 procentus balsus suteikiančių šio vieneto akcijų. Ši lengvata netaikoma tuo atveju, kai akcijas perleidžiantis vienetas jas perleidžia šias akcijas išleidusiam vienetui.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. IX-1713, 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3428 (2003-07-25)

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. X-259, 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

Nr. X-297, 2005-06-30, Žin., 2005, Nr. 85-3141 (2005-07-14)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-866, 2006-10-19, Žin., 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. X-1304, 2007-10-25, Žin., 2007, Nr. 117-4773 (2007-11-15)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

IV SKYRIUS TURTAS

13 straipsnis. Vieneto turtas

1. Vieneto turtas – vieneto įsigytos materialios, nematerialios ir finansinės vertybės. Jos priklauso vienetui nuosavybės teise arba yra gautos pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba šio Įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje numatytu būdu, o vienetų, kuriems valstybės bei savivaldybių turtas perduotas patikėjimo teise, atveju – patikėjimo teise.

2. Vieneto turtas skirstomas į ilgalaikį ir trumpalaikį. Vieneto ilgalaikis ir trumpalaikis turtas yra materialusis ir nematerialusis.

***3.** Ilgalaikis turtas – tai turtas, kuris naudojamas vieneto pajamoms uždirbti (ekonominei naudai gauti) ilgiau kaip vienerius metus ir kurio įsigijimo kaina ne mažesnė už vieneto pagal šio Įstatymo 1 priedėlyje išvardytas ilgalaikio turto grupes nustatytą kainą. Šio turto įsigijimo kaina į vieneto sąnaudas įskaitoma dalimis per turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį. Vieneto tiesiogiai sumokėtos sumos Europos ekonominės erdvės valstybių narių ir užsienio valstybių, kurios nepriklauso Europos ekonominei erdvei, tačiau su kuriomis Lietuva yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, mokymo įstaigoms už fizinių asmenų, susijusių su šiuo vienetu darbo santykiais, arba fizinių asmenų, pagal su šiuo vienetu sudarytą sutartį įsipareigojusių jame dirbti po mokymo pabaigos, mokymą, kurį baigę jie įgyja aukštesnįjį arba aukštąjį išsilavinimą ir (arba) kvalifikaciją, po šių fizinių asmenų išsilavinimo ir (arba) kvalifikacijos įgijimo gali būti priskiriamos ilgalaikiam nematerialiajam turtui.

***Pastaba.** Šios dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.

***3.** Ilgalaikis turtas – tai turtas, kuris naudojamas vieneto pajamoms uždirbti (ekonominei naudai gauti) ilgiau kaip vienerius metus ir kurio įsigijimo kaina ne mažesnė už vieneto pagal šio Įstatymo 1 priedėlyje išvardytas ilgalaikio turto grupes nustatytą kainą. Šio turto įsigijimo kaina į vieneto sąnaudas įskaitoma dalimis per turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį. Vieneto

tiesiogiai sumokėtos sumos Europos ekonominės erdvės valstybių ir užsienio valstybių, kurios nepriklauso Europos ekonominei erdvei, tačiau su kuriomis Lietuva yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, mokymo įstaigoms už fizinių asmenų, kurie nėra susiję su šiuo vienetu darbo santykiais, mokymą, kurį baigę jie įgyja aukštesnįjį arba aukštąjį išsilavinimą ir (arba) kvalifikaciją, jeigu šis išsilavinimas ir (arba) kvalifikacija būtina vieneto pajamoms uždirbti, šiems fiziniams asmenims pradėjus dirbti vienete gali būti priskiriamos ilgalaikiam nematerialiajam turtui.

***Pastaba. Šios dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

4. Trumpalaikis turtas – tai turtas, kuris gali būti naudojamas vieneto pajamoms uždirbti (ekonominė naudai gauti) trumpiau kaip vienerius metus, o jo įsigijimo kaina į vienetui leidžiamas atskaityti sąnaudas įskaitoma tą mokestinį laikotarpį, kurį šis turtas pradėtas naudoti.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, *Žin.*, 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. X-327, 2005-07-05, *Žin.*, 2005, Nr. 88-3292 (2005-07-21)

Nr. X-866, 2006-10-19, *Žin.*, 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, *Žin.*, 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

14 straipsnis. Turto įsigijimo kaina

1. Turto įsigijimo kaina – išlaidos, patirtos įsigyjant turtą, įskaitant sumokėtus komisinius atlyginimus bei mokesčius (rinkliavas), išskyrus Pridėtinės vertės mokestį, susijusius su šio turto įsigijimu.

2. Už prekes ir paslaugas įsigyto turto įsigijimo kaina – atitinkama suma, įtraukta į vieneto pajamas, gautas už šias prekes ir paslaugas, ir išlaidos, patirtos įsigyjant turtą, įskaitant sumokėtus komisinius atlyginimus bei mokesčius (rinkliavas), susijusius su šio turto įsigijimu.

3. Jei turtas mainomas į kitą turtą, naujai įsigyto turto įsigijimo kaina yra išmainyto turto įsigijimo kaina. Jei išmainyto turto įsigijimo kainos negalima nustatyti, tai naujai įsigyto turto įsigijimo kaina yra šio turto tikroji rinkos kaina.

4. Jei vieneto akcijas (dalis, pajus) jo dalyvis (dalininkas, pajininkas) apmoka turtu, to turto įsigijimo kaina vienetui yra ta pati, už kurią šį turtą įsigijo dalyvis (dalininkas, pajininkas). Ši vieneto turto įsigijimo kaina gali būti didinama akcininko (dalininko, pajininko) turto vertės padidėjimo pajamų, uždirbtų iš tokio šio turto perleidimo ir įtrauktų į akcininko (dalininko, pajininko) pajamas, kurios buvo apmokestintos, suma.

5. Tais atvejais, kai vertybiniai popieriai mainomi į kitą turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šių vertybinių popierių tikroji rinkos kaina turto įsigijimo momentu.

6. Kai gyventojas baigia vykdyti individualią veiklą ir nerealizuotas prekes perduoda savo ar sutuoktinio įsteigtam naujam vienetui, šių prekių įsigijimo kaina vienetui yra šių prekių įsigijimo kaina, nurodyta gyventojų, vykdžiusių individualią veiklą, prekių įsigijimo dokumentuose, išskyrus atvejus, kai šiuo turtu apmokamos to vieneto akcijos (dalys, pajai).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-866, 2006-10-19, *Žin.*, 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

15 straipsnis. Turto pardavimo kaina

1. Turto pardavimo arba kitokio perleidimo nuosavybėn kaina – visos pajamos, uždirbtos pardavus arba kitaip perleidus nuosavybėn turtą, atėmus sumokėtus mokesčius (rinkliavas), išskyrus Pridėtinės vertės mokestį, susijusius su šio turto pardavimu arba kitokiu perleidimu nuosavybėn.

2. (Neteko galios nuo 2004 m. vasario 14 d.)

3. Jei turtas dėl kokių nors priežasčių yra prarastas, o jis buvo apdraustas, šio turto pardavimo kaina yra žalos dėl prarasto turto atlyginimo suma.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1972, 2004-01-22, *Žin.*, 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

16 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos

1. Turto vertės padidėjimo pajamos yra uždirbtos pajamos, kurias sudaro turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn ir įsigijimo kainų skirtumas. Turto įsigijimo išlaidos turi būti

pagrindžiamos šio Įstatymo 11 straipsnyje nustatytais dokumentais ir (arba) galiojančiais sandoriais.

2. Jei perleidžiamas vieneto turtas, kuriam buvo skaičiuojamas nusidėvėjimas arba amortizacija pelno mokesčiui apskaičiuoti, apskaičiuojant turto vertės padidėjimo pajamas įsigijimo kaina tam turtui mažinama nusidėvėjimo ar amortizacijos suma, įtraukta į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus.

3. (Neteko galios nuo 2004 m. vasario 14 d.)

4. (Neteko galios nuo 2004 m. vasario 14 d.)

5. Jei vienetas perleidžia obligaciją, tai šio perleidimo rezultatas obligaciją perleidusiame vienete – turto vertės padidėjimo pajamos mažinamos diskonto suma, kuri jau buvo įtraukta į obligaciją perleidusio vieneto pajamas.

6. Tam tikrais atvejais vienetus reorganizuojant, likviduojant, pertvarkant ar Lietuvos vienetui (pagal 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto ir 2001 m. spalio 8 d. Tarybos direktyvą 2001/86/EB, papildančią Europos bendrovės statutą dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus, įsteigta Europos bendrovei, kurios buveinė yra Lietuvos Respublikoje (toliau – Europos bendrovė), ar pagal 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1435/2003 dėl Europos kooperatinės bendrovės (SCE) statuto ir 2003 m. liepos 22 d. Tarybos direktyvą 2003/72/EB, papildančią Europos kooperatinės bendrovės statutą dėl darbuotojų dalyvavimo, įsteigta Europos kooperatinei bendrovei, kurios buveinė yra Lietuvos Respublikoje (toliau – Europos kooperatinė bendrovė), perkeltant registruotą buveinę į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, turto vertės padidėjimo pajamų pripažinimo ir apmokestinimo tvarka yra nustatyta šio Įstatymo IX skyriuje.

7. Kitais atvejais Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija nustato turto įsigijimo kainos, pardavimo kainos arba turto vertės padidėjimo pajamų apskaičiavimo tvarką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1972, 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

V SKYRIUS

LEIDŽIAMİ ATSKAITYMAI IR RIBOJAMŲ DYDŽIŲ LEIDŽIAMİ ATSKAITYMAI

17 straipsnis. Leidžiamų atskaitymų pripažinimo tvarka

1. Leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita. Leidžiamiesiems atskaitymams priskiriami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyti Ignalinos atominės elektrinės papildomi atskaitymai.

2. Ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai:

- 1) ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos;
- 2) ilgalaikio materialiojo turto eksploatavimo, remonto ir rekonstravimo sąnaudos;
- 3) komandiruočių sąnaudos;
- 4) reklamos ir reprezentacijos sąnaudos;
- 5) natūraliosios netekties nuostoliai;
- 6) mokesčiai;
- 7) beviltiškos skolos;

8) įmokos darbuotojų naudai;

***Pastaba. 2 dalies 8 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

8) įmokos ir išlaidos darbuotojų naudai;

***Pastaba. 2 dalies 8 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

9) specialieji kredito įstaigų ir draudimo įmonių atidėjimai;

10) parama;

11) narių mokesčiai, įnašai ir įmokos;

12) mokestinio laikotarpio nuostoliai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

17¹ straipsnis. Mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudos

1. Apskaičiuojant pelno mokestį, sąnaudos, išskyrus ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudas, patirtos moksliniams tyrimams ir eksperimentinei plėtrai, tris kartus atskaitomos iš pajamų tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį patiriamos, jeigu atliekami mokslinių tyrimų ir (ar) eksperimentinės plėtros darbai yra susiję su vieneto vykdoma įprastine ar numatoma vykdyti veikla, iš kurios yra arba bus uždirbamos pajamos ar gaunama ekonominė nauda.

2. Mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje naudojamo ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos iš pajamų atskaitomos šio Įstatymo 18 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Kai mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbai įsigijami iš kito vieneto ar fizinio asmens, dėl tokio įsigijimo patirtos sąnaudos atskaitomos iš pajamų pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas tik tais atvejais, jei įsigyti mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbai atlikti Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, kuri nepriklauso Europos ekonominei erdvei, tačiau su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį.

4. Sąnaudų priskyrimo mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudoms tvarką tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

***Pastaba. Šios straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

18 straipsnis. Ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos

***1.** Vienete yra nudėvimas arba amortizuojamas jo ilgalaikis turtas ir prestižo vertė, jei šio Įstatymo nenustatyta kitaip. Ilgalaikio turto įsigijimo kaina į sąnaudas perkeliama ir iš pajamų atskaitoma dalimis per šio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį, nustatomą pagal šio straipsnio 2 dalį. Apskaičiuojant pelno mokestį, tyrinėjimo ir plėtojimo darbų sąnaudos nesukaupiamos ir neįtraukiamos į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, o atskaitomos iš pajamų kaip leidžiami atskaitymai tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį faktiškai patiriamos, ir atitinka šio Įstatymo leidžiamiesiems atskaitymams nustatytus kriterijus.

***Pastaba. 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

***1.** Vienete yra nudėvimas arba amortizuojamas jo ilgalaikis turtas ir prestižas, jei šio Įstatymo nenustatyta kitaip. Ilgalaikio turto įsigijimo kaina į sąnaudas perkeliama ir iš pajamų atskaitoma dalimis per šio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį, nustatomą pagal šio straipsnio 2 dalį. Apskaičiuojant pelno mokestį, mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudos atskaitomos iš pajamų tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį faktiškai patiriamos.

***Pastaba. 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

2. Ilgalaikio turto grupės bei jo nusidėvėjimo arba amortizacijos maksimalūs normatyvai (metais) nustatyti šio Įstatymo 1 priedėlyje. Vienetas pats nusistato (pasirenka) ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį, ne trumpesnį, negu nustatyti šio Įstatymo 1 priedėlyje ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvai (metais), ir likvidacinę vertę, ne mažesnę kaip 1 lito ir ne didesnę kaip 10 procentų įsigijimo kainos.

3. Vienetai, kuriuose vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 500 tūkstančių litų bei kurie neatitinka šio Įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų, ilgalaikio turto grupėms, išskyrus naujus pastatus, naudojamus veiklai, ir pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, rekonstravimą, jei pastatai pastatyti arba rekonstravimas atliktas nuo 2002 m. sausio 1 d., taip pat gyvenamuosius namus ir kitus pastatus, gali patys nusistatyti maksimalius nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvus, neatsižvelgdami į normatyvus, nustatytus šio Įstatymo 1 priedėlyje.

4. Ilgalaikio turto nusidėvėjimas arba amortizacija skaičiuojami taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) (toliau – tiesinis metodas), dvigubą – mažėjančios vertės (dvigubo balanso) (toliau – dvigubo balanso metodas) arba produkcijos metodus pagal šio Įstatymo 1 priedėlį. Pasirinkto metodo turi būti laikomasi nuosekliai: šio Įstatymo 1 priedėlyje nustatyti ilgalaikio turto grupei ir kiekvienam tai grupei priskirtam turto vienetui taikomas tas pats vieneto pasirinktas nusidėvėjimo arba amortizacijos metodas per visą ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį.

5. Taikant tiesinį metodą, metinė nusidėvėjimo arba amortizacijos suma apskaičiuojama kaip ilgalaikio turto įsigijimo kainos ir to turto likvidacinės vertės skirtumo bei nusidėvėjimo arba amortizacijos laiko (metais) santykis.

6. Taikant dvigubo balanso metodą:

1) 100 procentų ir ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laiko (metais) santykį dauginant iš 2, apskaičiuojamas nusidėvėjimo arba amortizacijos koeficientas (toliau – nusidėvėjimo koeficientas);

2) apskaičiuojant mokestinio laikotarpio nusidėvėjimo arba amortizacijos sumą pirmaisiais metais, ilgalaikio turto įsigijimo kaina yra dauginama iš nusidėvėjimo koeficiento;

3) visais kitais ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos metais, išskyrus paskutinius, mokestinio laikotarpio ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos suma apskaičiuojama ilgalaikio turto likutinę vertę, esančią mokestinio laikotarpio pradžioje, dauginant iš nusidėvėjimo koeficiento;

4) paskutiniais nusidėvėjimo arba amortizacijos metais yra nudėvimas arba amortizuojamas skirtumas tarp ilgalaikio turto likutinės vertės mokestinio laikotarpio pradžioje ir vieneto likvidacinės vertės, nusistatytos pagal šio straipsnio 2 dalį.

7. Taikant produkcijos metodą, metinė nusidėvėjimo suma apskaičiuojama ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainos ir to turto likvidacinės vertės skirtumą padauginus iš per mokestinį laikotarpį pagamintos produkcijos ar perdirbtos žaliavos kiekio ir maksimalaus šiuo turtu pagaminamos produkcijos ar perdirbamos žaliavos kiekio santykio. Vienetas, neatsižvelgdamas į kitas šio straipsnio nuostatas, pats nusistato (pasirenka), kada produkcijos metodu pradėdamas nudėvėti jo įsigytas ir pradėtas naudoti ilgalaikis turtas.

8. Jeigu vienetas ilgalaikį turtą įsigyja ir pradeda naudoti iki mokestinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai įsigytą ir pradėtą naudoti ilgalaikį turtą pradėdama nudėvėti arba amortizuoti tuo pačiu mokestiniu laikotarpiu. Jei vienetas įsigyja ir pradeda naudoti ilgalaikį turtą po mokestinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai tokį ilgalaikį turtą pradėdama nudėvėti arba amortizuoti mokestiniu laikotarpiu, einančiu po mokestinio laikotarpio, kurį šis turtas įsigytas ir pradėtas naudoti.

9. Jei vienetas ilgalaikį turtą perduoda atlygintinai ar neatlygintinai iki mokestinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai nusidėvėjimas arba amortizacija per tą mokestinį laikotarpį neskaičiuojami. Jei vienetas perduoda atlygintinai ar neatlygintinai ilgalaikį turtą po mokestinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai tuo mokestiniu laikotarpiu į vieneto sąnaudas perkeliama 1/2 metinės nusidėvėjimo arba amortizacijos sumos, apskaičiuotos pagal nustatytus normatyvus.

10. Įsigyjant kito vieneto veiklą kaip kompleksą ar jo veiklos dalį kaip teisių ir prievolių visumą, organizaciniu požiūriu sudarančią autonomišką ekonominį vienetą, vykdančią veiklą ir galintį atlikti savo funkcijas savo nuožiūra, susidariusi prestižo vertė į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus įtraukiama kaip ir ilgalaikis turtas šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Kai siekiant valdyti kito vieneto grynąjį turtą ir veiklą įsigyjamos jo akcijos, susidariusi prestižo vertė į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus įtraukiama kaip ir ilgalaikis turtas šiame straipsnyje nustatyta tvarka tik po vėlesnio šių vienetų sujungimo arba vieno jų prijungimo prie kito, jei tai bus atliekama.

11. Vienetas gali pasirinkti viso ilgalaikio turto nusidėvėjimą arba amortizaciją skaičiuoti nuo kito mėnesio pirmosios dienos po ilgalaikio turto naudojimo pradžios pagal šio Įstatymo 1 priedėlyje nustatytus normatyvus tiesiniu metodu.

12. Vienetai, atlikę ilgalaikio turto rekonstravimą ar remontą, kuris pailgino turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerino jo naudingąsias savybes, pakeitę jo naudojimo paskirtį, įsigiję kitą to paties ilgalaikio turto dalį, arba vietos mokesčio administratoriaus sutikimu dėl objektyvių aplinkybių gali tikslinti ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. IX-2492, 2004-10-12, Žin., 2004, Nr. 158-5758 (2004-10-30)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

19 straipsnis. Nusidėvėjimo arba amortizacijos skaičiavimo apribojimai

1. Žemės, pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, bei pagal pirkimo–pardavimo arba nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas pirkėjui apmokėjus visą turto vertę, perduoto ilgalaikio turto, taip pat bibliotekų fondų ir į kultūros vertybių registrą įtraukto ilgalaikio turto nusidėvėjimas ar amortizacija neskaičiuojami, išskyrus pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, rekonstravimo nusidėvėjimą.

2. Neskaičiuojama amortizacija paties vieneto susikurtam nematerialiajam ilgalaikiam turtui, nustatytam šio Įstatymo 1 priedėlio grupėse – įsigytos teisės ir kitas nematerialusis turtas, bei prestižo vertei, jei šiame Įstatyme nenustatyta kitaip.

3. Nenaudojamo, esančio atsargose ar užkonservuoto ilgalaikio turto, ilgalaikio turto perkainojimo rezultatų nusidėvėjimas arba amortizacija neskaičiuojami.

4. Tais atvejais, kai ilgalaikio turto savininkas perleidžia nuosavybės šį turtą kitam asmeniui (įgijėjui), o šis turtas jau anksčiau šio įgijėjo buvo perleistas nuosavybės turtą perleidžiančiam savininkui, ilgalaikio turto įgijėjas tęsia to turto nusidėvėjimo ar amortizacijos apskaičiavimą tuo pačiu metodu nuo nenudėvėtos ar neamortizuotos iki pirmojo turto perleidimo įsigijimo kainos, išskyrus atvejus, kai naujoji turto įsigijimo kaina yra mažesnė už iki pirmojo perleidimo nenudėvėtą arba neamortizuotą pagal šio Įstatymo nuostatas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

20 straipsnis. Nuosavo, nuomojamo arba panaudos būdu naudojamo materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo, remonto arba rekonstravimo sąnaudos

1. Jei atliekamas vieneto naudojamo ilgalaikio materialiojo turto rekonstravimas arba remontas, kuris pailgina turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, šio remonto arba rekonstravimo verte yra didinama remonto arba rekonstruoto ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kaina.

2. Visais kitais atvejais vieneto naudojamo materialiojo ilgalaikio turto remonto išlaidos priskiriamos remonto sąnaudoms ir atskaitomos iš pajamų tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį jos faktiškai patiriamos.

3. Pagal nuomos sutartį, kurioje nenumatytas nuosavybės teisės perėjimas pirkėjui visiškai apmokėjus turto vertę, arba pagal panaudos sutartį turimo ilgalaikio materialiojo turto rekonstravimo arba remonto, kuris pailgina turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, sąnaudos atskaitomos iš nuomininko ar panaudos gavėjo pajamų lygiomis dalimis per nuomos arba panaudos laikotarpį pradedant nuo kito mėnesio, po darbų užbaigimo, o tais atvejais, kai sudaryta neterminuota sutartis, – per Įstatymo 1 priedėlyje atitinkamoms turto grupėms nustatytą laikotarpį, bet ne trumpesnę kaip 3 metai. Jeigu nuomos arba panaudos sutartis nutraukiama prieš terminą, likusi remonto arba rekonstravimo sąnaudų dalis, kuri dar nebuvo įtraukta į leidžiamus atskaitymus, negali būti atskaitoma iš nuomininko ar panaudos gavėjo pajamų. Jei atliktas išsinuomoto arba pagal panaudos sutartį naudojamo ilgalaikio materialiojo turto rekonstravimas arba remontas, kuris pailgina turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, tai nuomotojas ar panaudos davėjas didina šio remonto arba rekonstravimo darbų vertę ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainą tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo remontas arba rekonstravimas buvo iki galo atliktas, ir apmokestina šio Įstatymo nustatyta tvarka.

4. Materialiojo ilgalaikio turto, kuris nuosavybės teise priklauso ūkinių bendrijų nariams, individualių įmonių savininkams ir jų šeimų nariams ir yra naudojamas šių vienetų veikloje, eksploatavimo ir remonto sąnaudos iš pajamų atskaitomos finansų ministro nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

21 straipsnis. Komandiruočių sąnaudos

***1.** Komandiruote laikomas teisės aktų nustatyta tvarka įformintas darbuotojo išvykimas iš nuolatinės darbo vietos vieneto administracijos vadovo arba jo įgalioto asmens, arba individualios įmonės savininko siuntimu atlikti darbo funkcijas, tarnybinį pavedimą ar kelti kvalifikaciją. Komandiruote taip pat laikomas individualios įmonės savininko, ūkinės bendrijos tikrojo nario, kurio darbo bei apmokėjimo už darbą tvarka numatyta bendrosios jungtinės veiklos sutartyje, išvykimas iš nuolatinės darbo vietos darbo funkcijoms atlikti, taip pat pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus Europos bendrovėse“ nuostatas sudaryto specialiojo derybų komiteto, Europos bendrovės darbo tarybos ir Europos bendrovės darbo tarybos komiteto narių išvykimas dalyvauti šio specialiojo derybų komiteto, Europos bendrovės darbo tarybos ar Europos bendrovės darbo tarybos komiteto posėdžiuose bei pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus Europos kooperatinėse bendrovėse“ nuostatas sudaryto specialiojo derybų komiteto, Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos ir Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos komiteto narių išvykimas dalyvauti šio specialiojo derybų komiteto, Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos ar Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos komiteto posėdžiuose.

***Pastaba. 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokesčio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

***1.** Komandiruote laikomas vieneto vadovo ar jo įgalioto asmens įsakymu (sprendimu), kuriame turi būti nurodyta komandiruotės tikslas, vieta (vietos), trukmė (jeigu komandiruotės metu vykstama į keletą užsienio valstybių, – buvimo kiekvienoje užsienio valstybėje trukmė) ir vieneto numatomos apmokėti išlaidų rūšys, įformintas darbuotojo išvykimas iš nuolatinės darbo vietos atlikti darbo funkcijų, tarnybinio pavedimo ar kelti kvalifikacijos. Komandiruote taip pat laikomas individualios įmonės savininko, ūkinės bendrijos tikrojo nario, kurio darbo ir apmokėjimo už darbą tvarka numatyta bendrosios jungtinės veiklos sutartyje, šioje dalyje nustatyta tvarka įformintas išvykimas iš nuolatinės darbo vietos atlikti darbo funkcijų ar kelti kvalifikacijos, taip pat pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus Europos bendrovėse“ nuostatas sudaryto specialiojo derybų komiteto, Europos bendrovės darbo tarybos ir Europos bendrovės darbo tarybos komiteto narių išvykimas, įformintas specialiojo derybų komiteto (pirmajam specialiojo derybų komiteto posėdžiui – kompetentingo steigime dalyvaujančių vienetų organo), Europos bendrovės darbo tarybos ar Europos bendrovės darbo tarybos komiteto sprendimu, kuriame turi būti nurodyta posėdžio vieta ir trukmė, dalyvauti šio specialiojo derybų komiteto, Europos bendrovės darbo tarybos ar Europos bendrovės darbo tarybos komiteto posėdžiuose ir pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus Europos kooperatinėse bendrovėse“ nuostatas sudaryto specialiojo derybų komiteto, Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos ir Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos komiteto narių išvykimas, įformintas specialiojo derybų komiteto (pirmajam specialiojo derybų komiteto posėdžiui – kompetentingo steigime dalyvaujančių asmenų organo), Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos ar Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos komiteto sprendimu, kuriame turi būti nurodyta posėdžio vieta ir trukmė, dalyvauti šio specialiojo derybų komiteto, Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos ar Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos komiteto posėdžiuose ir pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi“ nuostatas sudaryto specialiojo derybų komiteto, administravimo, priežiūros ar kito organo narių išvykimas, įformintas specialiojo derybų komiteto (pirmajam specialiojo derybų komiteto posėdžiui – kompetentingo steigime dalyvaujančių asmenų organo), administravimo, priežiūros ar kito organo sprendimu, kuriame turi būti nurodyta posėdžio vieta ir trukmė, dalyvauti šio specialiojo derybų komiteto, administravimo, priežiūros ar kito organo posėdžiuose.

***Pastaba. 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokesčio laikotarpio ir vėlesnių mokesčių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

2. Komandiruote į užsienį nelaikomas darbuotojo išvykimas už Lietuvos Respublikos ribų į užsienį, jei jis vienoje vietoje užsienyje būna ilgiau kaip 183 dienas, išskyrus darbuotojus, kurių darbas yra susijęs su važinėjimu arba yra kilnojamas ar pakaitinis (pamaininis).

3. Komandiruočių sąnaudos iš pajamų atskaitomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, *Žin.*, 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-936, 2006-12-05, *Žin.*, 2006, Nr. 141-5388 (2006-12-28)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, *Žin.*, 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. [X-1608](#), 2008-06-17, *Žin.*, 2008, Nr. 76-3002 (2008-07-05)

22 straipsnis. Reklamos ir reprezentacijos sąnaudos

1. Reklamos sąnaudomis pripažįstamos vieneto sąnaudos, skirtos informacijai, susijusiai su vieneto veikla ir skatinančiai įsigyti prekių ar naudotis paslaugomis, bet kokia forma ir bet kuriomis priemonėmis skleisti esamiems ar potencialiems pirkėjams, išskyrus kontroliuojamuosius vienetus, kontroliuojančius asmenis ar vienetų grupės narius, informuoti.

2. Reprezentacinės sąnaudos – vieneto lėšos, kurias jis skiria naujiems verslo ryšiams su kitais vienetais arba fiziniais asmenimis, išskyrus vieneto darbuotojus, akcininkus, savininkus bei kontroliuojamuosius ar kontroliuojančius vienetus ar kontroliuojančius nuolatinius gyventojus, užmegzti arba esamiems pagerinti. Reprezentacinės sąnaudos patiriamos konkrečių asmenų naudai.

3. Iš pajamų atskaitoma ne daugiau kaip 75 procentai reprezentacinių sąnaudų.

4. Reprezentacinėms sąnaudoms nepriskiriamos per vieneto akcininkus, pajininkus patirtos išlaidos, išskyrus atvejus, kai šie asmenys yra vieneto darbuotojai.

5. Reprezentacinėms sąnaudoms nepriskiriamos medžioklės, žvejybos, plaukiojimo jachtomis, golfo, azartinių lošimų, stovyklavimo išlaidos.

23 straipsnis. Natūralios netekties nuostoliai

1. Natūralios netekties nuostoliais laikomas natūralus prekių (žaliavų, produkcijos) sumažėjimas dėl prekių (žaliavų, produkcijos) saugojimo, perpylimo, fasavimo, vežimo, krovimo ir pardavimo, įskaitant nuostolius dėl pirkėjų užmaršumo.

***2.** Iš pajamų atskaitoma faktiškai patirtų natūralios netekties nuostolių suma, tačiau ne didesnė kaip 1 procentas vieneto pajamų.

***Pastaba. 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

***2.** Iš pajamų atskaitoma faktiškai patirtų natūralios netekties nuostolių, išskyrus šviežių vaisių, uogų, grybų ir daržovių natūralios netekties nuostolius, suma, neviršijanti 1 procento vieneto pajamų. Atskaitoma faktiškai patirtų šviežių vaisių, uogų, grybų ir daržovių natūralios netekties nuostolių suma negali viršyti 3 procentų vieneto pajamų.

***Pastaba. 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, *Žin.*, 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

24 straipsnis. Mokesčiai

1. Iš pajamų atskaitomi Mokesčių administravimo įstatymo nustatyti mokesčiai ir kitais Lietuvos Respublikos įstatymais arba Vyriausybės nutarimais nustatytos rinkliavos bei privalomosios įmokos, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita.

2. Iš pajamų atskaitomos tik tos pirkimo ir sumokėto importo pridėtinės vertės mokesčio sumos, kurios neatskaitomos pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo nuostatas, ir tik tais atvejais, kai šios sumos apskaičiuotos nuo šiame Įstatyme nustatytų leidžiamų atskaitymų.

25 straipsnis. Beviltiškos skolos

1. Iš pajamų, pripažįstamų pagal kaupimo apskaitos principą, atskaitoma mokestiniu laikotarpiu atsiradusi beviltiškų skolų suma, jei iki mokestinio laikotarpio tos sumos buvo įtrauktos į mokesčio mokėtojo pajamas ir vieneto balansą, jeigu vienetas privalo jį sudaryti teisės aktų nustatyta tvarka. Iš pajamų, pripažįstamų pagal pinigų apskaitos principą, atskaitoma mokestiniu laikotarpiu atsiradusioms beviltiškoms skoloms tenkanti sąnaudų dalis, jei iki mokestinio laikotarpio šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose.

Tais atvejais, kai beviltiškomis laikomų skolų atsiradimo momentu mokesčio mokėtojas pajamas pripažino pagal pinigų apskaitos principą, o pagal šio Įstatymo nuostatas perėjo prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą, iš pajamų, pripažintų pagal kaupimo apskaitos principą, atskaitoma sąnaudų dalis, tenkanti mokestiniu laikotarpiu atsiradusioms beviltiškomis skoloms, jeigu iki mokestinio laikotarpio šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose ir sąnaudų dalis, tenkanti beviltiškomis skoloms nebuvo įtraukta į vieneto sąnaudas iki šio Įstatymo įsigaliojimo. Skolos yra laikomos beviltiškomis, jeigu mokesčio mokėtojas negali jų susigrąžinti praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo skolos sumos įtraukimo į mokesčio mokėtojo pajamas arba nuo skolų atsiradimo užfiksavimo mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose, arba jei skolininkas yra miręs ar paskelbtas mirusiu, arba likviduotas, arba bankrutavęs. Visais šiais atvejais mokesčio mokėtojas turi įrodyti skolos beviltiškumą ir pastangas šioms skoloms susigrąžinti.

2. Skolų beviltiškumo ir pastangų šioms skoloms susigrąžinti įrodymo bei beviltiškų skolų sumų apskaičiavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

3. Jeigu atimtas beviltiškas skolas skolininkas vėliau grąžina, visa grąžintų skolų suma priskiriama pajamoms.

4. Šio straipsnio nuostatos netaikomos kredito įstaigoms taip pat tais atvejais, kai skolininkas ir kreditorius yra susiję asmenys arba jais tapo mokestiniu laikotarpiu, einančiu po to mokestinio laikotarpio, kurį skola buvo pripažinta beviltiška ir įtraukta į leidžiamus atskaitymus šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

***26 straipsnis. Įmokos darbuotojų naudai**

***Pastaba. 26 straipsnio pavadinimo nuostatos taikomos iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

***26 straipsnis. Įmokos ir išlaidos darbuotojų naudai**

***Pastaba. 26 straipsnio pavadinimo nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

***1.** Lietuvos vieneto darbuotojų naudai mokamų įmokų suma mokestiniu laikotarpiu gali būti atskaitoma iš pajamų, jei yra mokamos:

- 1) įmokos į dalyvių pensijų sąskaitas pensijų fonduose arba
- 2) gyvybės draudimo įmokos, kai draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų arba kai draudimo išmoka išmokama apdraustajam sulaukus pensinio amžiaus pagal Profesinių pensijų kaupimo įstatymo nuostatas, arba
- 3) draudimo įmokos už papildomą (savanorišką) sveikatos draudimą, kai draudimo objektas yra apdraustojo sveikatos priežiūros paslaugų apmokėjimas, ir
- 4) įmokų suma apskaičiuojama ir neviršija 25 procentų per mokestinį laikotarpį kiekvienam iš šių vieneto darbuotojų apskaičiuotų su darbo santykiais susijusių pajamų.

***Pastaba. 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2009 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

***1.** Darbuotojų naudai mokamų įmokų suma mokestiniu laikotarpiu gali būti atskaitoma iš pajamų, jei yra mokamos:

- 1) įmokos į dalyvių pensijų sąskaitas pensijų fonduose arba
- 2) gyvybės draudimo įmokos, kai draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų arba kai draudimo išmoka išmokama apdraustajam sulaukus pensinio amžiaus pagal Profesinių pensijų kaupimo įstatymo nuostatas, arba
- 3) draudimo įmokos už papildomą (savanorišką) sveikatos draudimą, kai draudimo objektas yra apdraustojo sveikatos priežiūros paslaugų apmokėjimas, ir
- 4) įmokų suma apskaičiuojama ir neviršija 25 procentų per mokestinį laikotarpį kiekvienam iš šių darbuotojų apskaičiuotų su darbo santykiais susijusių pajamų.

***Pastaba. 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2009 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos sutartims, sudarytoms iki 2004 m. balandžio 30 d., jeigu įmokų gavėjas pagal šias sutartis nėra tikslinėse teritorijose įregistruotas ar kitaip organizuotas užsienio vienetas.

***3.** Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos sutartims, sudarytoms 2004 m. gegužės 1 d. ir vėliau, jeigu įmokų gavėjas pagal šias sutartis yra vienetas, įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje.

***Pastaba. 3 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

***3.** Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos sutartims, sudarytoms 2004 m. gegužės 1 d. ir vėliau, jeigu įmokų gavėjas pagal šias sutartis yra vienetas, įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje.

***Pastaba. 3 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

***4.** Mokestiniu laikotarpiu iš pajamų gali būti atskaitomos vieneto tiesiogiai sumokėtos sumos Europos ekonominės erdvės valstybių ir užsienio valstybių, kurios nepriklauso Europos ekonominei erdvei, tačiau su kuriomis Lietuvos Respublika yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, mokymo įstaigoms už fizinių asmenų, susijusių su šiuo vienetu darbo santykiais, mokymą, kurį baigę jie įgyja aukštąjį išsilavinimą ir (arba) kvalifikaciją, jeigu šis išsilavinimas ir (arba) kvalifikacija būtini vieneto pajamoms uždirbti.

***Pastaba. 4 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1713, 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3428 (2003-07-25)

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. X-327, 2005-07-05, Žin., 2005, Nr. 88-3292 (2005-07-21)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. X-1484, 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. X-1697, 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

27 straipsnis. Specialieji kredito įstaigų ir draudimo įmonių atidėjimai

1. Pagal Lietuvos Respublikos komercinių bankų įstatymą veikiantiems bankams, tarp jų užsienio komercinių bankų filialams, pagal Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymą veikiančioms kredito unijoms bei pagal Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymą veikiančiai Centrinei kredito unijai, sudarantiems specialiuosius atidėjimus kredito įstaigų abejotiniams aktyvams padengti pagal Lietuvos banko nustatytas taisykles, per mokestinį laikotarpį iš pajamų leidžiama atskaityti specialiuosius atidėjimus kredito įstaigų abejotiniams aktyvams padengti, sudaromus konkretaus abejotino aktyvo (abejotinų aktyvų grupės) nuostoliams padengti.

2. Jei kredito įstaiga patenkina savo skolinius reikalavimus dėl skolų grąžinimo, tai skolos suma arba jos dalis, atitinkanti dėl jos padaryto specialiojo atidėjimo dydį, pripažįstama pajamomis skolinio reikalavimo patenkinimo momentu.

3. Iš pajamų leidžiama atskaityti draudimo techninius atidėjinius, kuriuos nustato finansų ministras pagal Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisijos patvirtintą draudimo techninių atidėjinių dydžių apskaičiavimo metodiką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

28 straipsnis. Parama

1. Mokesčio mokėtojams, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę teikti labdarą ir paramą, iš pajamų leidžiama atskaityti visas išmokas (išskyrus išmokas grynais pinigais, viršijančias 250 MGL dydžio sumą vienam paramos ar labdaros gavėjui per mokestinį laikotarpį), įskaitant perleistą turtą, suteiktas paslaugas, kurios Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nustatyta tvarka skirtos labdarai ir paramai, jei šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

***2.** Mokesčio mokėtojams, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę teikti tik paramą, iš pajamų leidžiama du kartus atskaityti išmokas (išskyrus išmokas grynais pinigais, viršijančias 250 MGL dydžio sumą vienam paramos gavėjui per

mokestinį laikotarpį), įskaitant perleistą turtą, suteiktas paslaugas, kurios Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nustatyta tvarka skirtos paramai, tačiau ne didesnes kaip 40 procentų mokesčio mokėtojo pajamų, apskaičiuotų iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas, leidžiamus atskaitymus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, išskyrus paramą.

***Pastaba. 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

*2. Mokesčio mokėtojams, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę teikti tik paramą, iš pajamų leidžiama du kartus atskaityti išmokas (išskyrus išmokas grynais pinigais, viršijančias 250 MGL dydžio sumą vienam paramos gavėjui per mokestinį laikotarpį), įskaitant perleistą turtą, suteiktas paslaugas, kurios Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nustatyta tvarka skirtos paramai, tačiau ne didesnes kaip 40 procentų mokesčio mokėtojo pajamų, apskaičiuotų iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas, leidžiamus atskaitymus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, išskyrus paramą ir ankstesnių metų mokestinių laikotarpių nuostolius.

***Pastaba. 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

3. Teikiant paramą ilgalaikiu materialiuoju turtu, suteiktos paramos suma yra lygi šio turto likutinei vertei. Teikiant paramą kitu turtu, suteiktos paramos suma yra lygi šio turto įsigijimo kainai. Teikiant paramą paslaugomis, paramos suma yra lygi šių paslaugų savikainai. Teikiant paramą panaudos teise perduodant ilgalaikį materialųjį turtą, paramos suma lygi apskaičiuotai šio turto nusidėvėjimo per laikotarpį, kurį paramos gavėjas jį naudojo, sumai.

4. Mokesčio mokėtojams, pagal Loterijų įstatymą privalomai skiriantiems lėšas labdarai ar paramai, netaikomos šio straipsnio 2 dalies nuostatos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1663, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 73-3343 (2003-07-23)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

29 straipsnis. Narių mokesčiai, įnašai ir įmokos

1. Iš pajamų atskaitoma stojamųjų narių įnašų suma ir narių mokesčių suma, ne didesnė kaip 0,2 procento pajamų, bei tikslinių nario įmokų suma, ne didesnė kaip 0,2 procento pajamų, jei šie įnašai, mokesčiai ir tikslinės įmokos sumokami vienetams, kurių veiklą reglamentuoja specialūs įstatymai ir kurių veiklos tikslas nėra pelno siekimas, o gautas pelnas negali būti skiriamas jų steigėjams ir (arba) dalininkams, ir (arba) nariams.

2. Iš pajamų atskaitomi Lietuvos Respublikos transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės draudimo biuro narių atskaitymai nuo transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo pasirašytų draudimo įmokų, ne didesni kaip 15 procentų šių įmokų sumos.

30 straipsnis. Mokestinio laikotarpio nuostolių perkėlimas

1. Jeigu mokestiniais metais iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas ir atskaičius leidžiamus atskaitymus bei ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus gaunami mokestinio laikotarpio nuostoliai, šių nuostolių suma perkeliama į kitus mokestinius metus, išskyrus nuostolius, patirtus dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo.

2. Nuostoliai dėl vertybinių popierių arba išvestinių finansinių priemonių perleidimo perkeliama į kitus mokestinius metus, tačiau dengiami tik vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo veiklos pajamomis. Nuostoliai dėl vieneto, kuris įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria sudaryta ir taikoma dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, ir kuris yra pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio mokėtojas, akcijų perleidimo, jei akcijas perleidžiantis vienetas šiame vienete ne trumpiau kaip 2 metus be pertraukų turėjo daugiau kaip 25 procentus balsus suteikiančių akcijų, atskaitomi iš mokestinio laikotarpio apmokestinamųjų vertybinių popierių perleidimo pajamų, tačiau taip atskaitomų nuostolių suma negali būti didesnė už to mokestinio laikotarpio apmokestinamųjų vertybinių popierių turto vertės padidėjimo pajamų sumą, o neatskaityta tokio nuostolio suma į kitus mokestinius metus neperkeliama.

3. Jeigu mokesčio mokėtojas gauna mokestinius nuostolius ilgiau negu vienerius mokestinius metus, pirmiausia perkeliama ankstesnių metų mokestinio laikotarpio nuostoliai. Vėliau patirti nuostoliai perkeliama tik padengus ankstesnių mokestinių laikotarpių nuostolius.

***4.** Mokestinio laikotarpio nuostolius galima perkėlinėti ne ilgiau kaip penkerius vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius, pradedant tuo mokestiniu laikotarpiu, kuris eina po to mokestinio laikotarpio, kurį nuostoliai susidarė, išskyrus atvejus, kai nuostoliai susidarė dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo. Tais atvejais, kai mokestinio laikotarpio nuostoliai ar jų dalis susidarė dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo, tokius nuostolius arba jų dalį galima perkėlinėti ne ilgiau kaip trejus vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius, pradedant tuo mokestiniu laikotarpiu, kuris eina po to mokestinio laikotarpio, kurį šie nuostoliai susidarė. Pasibaigus penkerių metų terminui, o nuostolių dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo atveju – trejų metų terminui, nuostoliai neperkeliami.

***Pastaba. 4 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.**

***4.** Mokestinio laikotarpio nuostolius, išskyrus nuostolius dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo (ne finansų įstaigų), galima perkėlinėti neribotą laikotarpį, tačiau toks perkėlimas nutraukiamas, jeigu vienetą nebūtėms veiklos, dėl kurios šie nuostoliai susidarė, išskyrus atvejus, kai vienetą veiklos nebūtėms dėl nuo jo nepriklausančių priežasčių. Nuostoliai dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo perkeliama ne ilgiau kaip penkis vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius, pradedant tuo mokestiniu laikotarpiu, kuris eina po to mokestinio laikotarpio, kurį šie nuostoliai susidarė.

***Pastaba. 4 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną. Šios nuostatos gali būti taikomos ir tiems nuostoliams, kurių perkėlimo terminai iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio nepasibaigė, jei mokesčio mokėtojas nepasirinko tokius nuostolius baigti kelti pagal tvarką, galiojusią iki šio įstatymo (Nr. [X-1484](#)) įsigaliojimo.**

5. Lietuvos vienetų nuolatinių buveinių, laikomų mokesčių mokėtojais ne pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus, mokestinio laikotarpio nuostoliai neperkeliami.

6. Vienetus reorganizuojant, likviduojant, pertvarkant, Lietuvos vienetui (Europos bendrovei ar Europos kooperatinei bendrovei) perkeliama registruotą buveinę į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, tam tikrais atvejais susidariusių nuostolių perkėlimo atvejai nustatyti šio Įstatymo IX skyriuje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-866, 2006-10-19, Žin., 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

VI SKYRIUS NELEIDŽIAMĖ ATSKAITYMAI

31 straipsnis. Neleidžiami atskaitymai

1. Iš pajamų negali būti atskaitoma:

1) pridėtinės vertės mokestis, mokamas į biudžetą, ir pelno mokestis, nustatytas šio Įstatymo;

2) (neteko galios nuo 2003 m. liepos 25 d.);

3) netesybos, į biudžetą ir valstybės fondus sumokėtos baudos, delspinigiai ir kitos sankcijos už Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimus;

4) palūkanos ar kitokios išmokos už susijusių asmenų sutartinių įsipareigojimų nevykdymą;

5) ribojamų dydžių atskaitymų dalis, viršijanti nustatytus dydžius;

6) (neteko galios nuo 2004 m. vasario 14 d.);

7) (neteko galios nuo 2008 m. balandžio 24 d.);

8) sąnaudos, kurios buvo įtrauktos į leidžiamus atskaitymus daugiau kaip prieš 18 mėnesių, tačiau faktiškai iš vienetų, įregistruotų ar kitaip organizuotų tikslinėse teritorijose, gautos prekės ar suteiktos paslaugos neapmokėtos;

9) parama ir dovanos, išskyrus šio Įstatymo 28 straipsnyje nustatytus atvejus;

10) išmokos, nepagrįstos šio straipsnio 2 dalyje nustatytais įrodymais, bei išmokos, neapmokestintos šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta tvarka;

11) vieneto padarytos žalos atlyginimas;

12) dividendai ar kitaip paskirstytas pelnas;

13) kitos nesusiję su pajamų uždirbimu ir neįprastinės vieneto vykdomai veiklai sąnaudos bei sąnaudos, nelaikomos leidžiamais atskaitymais pagal šį Įstatymą;

14) praėjusių mokesčių laikotarpių klaidų ir netikslumų taisymai pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo 18 straipsnį;

15) sąnaudos dėl turto ir įsipareigojimų, išskyrus sąnaudas dėl išvestinių finansinių priemonių, įsigytų rizikai drausti, perkainojimo, atlikto teisės aktų nustatyta tvarka;

***16) socialinis mokestis;**

***Pastaba. 16 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant 2006 metų ir 2007 metų mokesčių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

17) neapmokestinamosioms pajamoms tenkantys leidžiami atskaitymai ir ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai;

18) sąnaudos, susijusios su pajamomis iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, jei laivybos vieneto pasirinkimu pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas taikomas fiksuotas pelno mokestis.

2. Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės išmokos (išskyrus išmokas už materialias vertybes, jeigu Lietuvos vienetas arba nuolatinė buveinė turi dokumentus, patvirtinančius šių vertybių įvežimą) užsienio vienetais, kurie įregistruoti ar kitaip organizuoti tikslinėse teritorijose, laikomos neleidžiamais atskaitymais, jei jas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka nepateikia įrodymų vietos mokesčių administratoriui, kad:

1) šios išmokos yra susijusios su jas išmokančio ir gaunančio vieneto įprastine veikla;

2) išmokas gaunantis užsienio vienetas valdo turtą, reikalingą tokiai įprastinei veiklai vykdyti;

3) tarp išmokos ir ekonomiškai pagrįstos ūkinės operacijos yra ryšys.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. IX-1972, 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. X-232, 2005-06-07, Žin., 2005, Nr. 76-2740 (2005-06-18)

Nr. X-259, 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. X-1484, 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

VII SKYRIUS DIVIDENDŲ IR KITO PASKIRSTYTOJO PELNO APMOKESTINIMO TVARKA

32 straipsnis. Dividendai ir paskirstytasis pelnas

1. Šis skyrius nustato vieneto išmokėtų dividendų ir kito paskirstytojo pelno apmokestinimo tvarką. Visos nuostatos, kurios yra taikomos dividendams, taip pat taikomos ir paskirstytajam pelnui, nors paskirstytasis pelnas ir nėra teisiškai įformintas kaip vieneto dividendai Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka, jeigu šis Įstatymas nenustato kitaip.

2. Iš vieneto lėšų arba dėl turto vertės padidėjimo vieneto dalyviams proporcingai jų turimų akcijų (dalių, pajų) skaičiui nemokamai išduotos akcijos (dalys, pajai) arba anksčiau

išduotų akcijų nominalios vertės arba pajų vertės padidinimo suma nelaikomos dividendais ar paskirstytuoju pelnu.

3. Vieneto dalyvio turto, kuris yra perleistas jam kaip vieneto paskirstytasis pelnas, įsigijimo kaina yra to turto tikroji rinkos kaina, nustatyta tą dieną, kurią turtas buvo perleistas vieneto dalyviui.

4. Jei vienetas paskirsto pelną turtu, o ne pinigais ir šio perleisto turto tikroji rinkos kaina, nustatyta tą dieną, kurią turtas vieneto dalyviui perleistas, yra didesnė už šio turto įsigijimo kainą, tai šis skirtumas yra turto vertės padidėjimo pajamos, jeigu šiame Įstatyme nenustatyta kitaip.

5. Mažinant vieneto įstatinį kapitalą, vieneto dalyviams išmokamos lėšos ar jų dalis, tenkančios įstatinio kapitalo, sudaryto ne iš vieneto dalyvių įnašų, sumažinimo daliai, laikomos dividendais ir apmokestinamos šio Įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatyta tvarka. Mažinant vieneto įstatinį kapitalą, laikoma, kad pirma vieneto dalyviams išmokama ta įstatinio kapitalo dalis, kuri buvo sudaryta ne iš vieneto dalyvių įnašų, o didinant įstatinį kapitalą iš vieneto lėšų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

33 straipsnio redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

33 straipsnis. Dividendų, išmokamų Lietuvos vienetais, apmokestinimo tvarka

1. Lietuvos vieneto gaunami dividendai už turimas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokestį apskaičiuoja, išskaito ir sumoka į biudžetą dividendus išmokantis Lietuvos vienetas ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto gaunami dividendai iš Lietuvos vienetų, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo daugiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), pelno mokesčiu neapmokestinami ir neįtraukiami į juos gaunančio vieneto pajamas. Ši nuostata netaikoma, jei dividendus išmokančio Lietuvos vieneto apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus.

3. Jei vienetas paskirsto pelną išmokėdamas dividendus pinigais Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka, tai pelno mokesčio, išskaityto ir sumokėto į biudžetą, suma yra užskaitoma ir sumažina dividendus išmokančio vieneto mokėtino pelno mokesčio sumą tą mokestinį laikotarpį, kurį buvo išskaitytas ir sumokėtas mokestis iš išmokėtų Lietuvos vienetais dividendų. Jei dividendus išmokančio vieneto užskaitomo išskaityto ir sumokėto į biudžetą mokesčio suma viršija to vieneto mokėtino pelno mokesčio sumą tuo mokestiniu laikotarpiu, kada buvo iš išmokamų dividendų išskaitytas ir sumokėtas mokestis, tai šis skirtumas perkeliamas į po to einančius mokestinius laikotarpius. Užskaitomo išskaityto ir sumokėto mokesčio sumos gali būti perkilnojamos ne ilgiau kaip penkerius vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius, pradedant nuo to mokestinio laikotarpio, kuris eina po to mokestinio laikotarpio, kurį buvo išskaitytas ir sumokėtas mokestis iš sumokėtų dividendų.

4. Jei Lietuvos vienetas gauna dividendus pinigais Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka ir šie dividendai yra apmokestinami šio Įstatymo nustatyta tvarka (gryniesiems dividendams), tai šis vienetas neįtraukia į pajamas iš kito Lietuvos vieneto gautų dividendų, iš kurių buvo išskaitytas mokestis. Gauti gryniesiems dividendams yra surenkami į atskirą dividendus gaunančio vieneto sąskaitą. Iš dividendų, kuriuos išmoka dividendus gavęs vienetas jo paties dalyviams, nebus atskaitomos šio straipsnio 3 dalyje nustatytos sumos. Tačiau, kai dividendus gaunantis vienetas pats išmoka dividendus, kurių suma viršija per tą mokestinį laikotarpį surinktų grynųjų dividendų likutį atskiroje sąskaitoje, šis skirtumas apmokestinamas šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nustatyta tvarka, o šio straipsnio 3 dalyje nustatyta teisė arba prievolė galios tai daliai išmokėtų dividendų sumos, kuri viršija grynųjų dividendų sąskaitos likutį.

33 straipsnio redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

33 straipsnis. Dividendų, išmokamų Lietuvos vienetais, apmokestinimo tvarka

1. Lietuvos vieneto gaunami dividendai už turimas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokestį apskaičiuoja, išskaito ir sumoka į biudžetą dividendus išmokantis Lietuvos vienetas ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti, dešimtų dienų.

2. Lietuvos vieneto gaunami dividendai iš Lietuvos vienetų, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo ne mažiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), pelno mokesčiu neapmokestinami ir neįtraukiami į juos gaunančio vieneto pajamas. Ši nuostata netaikoma, jei dividendus išmokančio Lietuvos vieneto apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, išskyrus atvejus, kai dividendus išmokantis Lietuvos vienetas yra laisvosios ekonominės zonos įmonė.

3. Jei vienetas paskirsto pelną išmokėdamas dividendus pinigais Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka, tai išskaityto pelno mokesčio suma yra užskaitoma ir sumažina dividendus gaunančio Lietuvos vieneto mokėtino pelno mokesčio sumą tą mokestinį laikotarpį, kurį buvo išskaitytas mokestis iš jam išmokėtų dividendų, jei dividendus išmokančio Lietuvos vieneto apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus. Jei dividendus gaunančio Lietuvos vieneto užskaitomo išskaityto mokesčio suma viršija to vieneto mokėtino pelno mokesčio sumą tuo mokestiniu laikotarpiu, kada buvo iš išmokamų dividendų išskaitytas mokestis, tai šis skirtumas dividendus gaunančiam vienetai grąžinamas (įskaitomas) taikant Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme nustatytą mokesčių permokos grąžinimo (įskaitymo) tvarką.

4. Jei Lietuvos vienetas gauna dividendus Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka, tai šis vienetas į pajamas neįtraukia iš kito Lietuvos vieneto gautų dividendų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1008, 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3086 (2002-07-19)

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. X-1481, 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

34 straipsnis. Dividendai, išmokami užsienio vienetais

1. Užsienio vienetų gaunami už turimas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą dividendai apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokestį apskaičiuoja, išskaito ir sumoka į biudžetą dividendus išmokantis Lietuvos vienetas ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti, dešimtų dienų.

2 dalies redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

2. Lietuvos vieneto, kuriame dividendus gaunantis užsienio vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo daugiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), tam užsienio vienetai išmokami dividendai neapmokestinami, išskyrus atvejus, kai dividendus gaunantis užsienio vienetas įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose. Ši nuostata taip pat netaikoma, jei dividendus išmokančio Lietuvos vieneto apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, išskyrus atvejus, kai dividendus išmokantis Lietuvos vienetas yra laisvosios ekonominės zonos įmonė.

2 dalies redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

2. Lietuvos vieneto, kuriame dividendus gaunantis užsienio vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo ne mažiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), tam užsienio vienetai išmokami dividendai neapmokestinami, išskyrus atvejus, kai dividendus gaunantis užsienio vienetas įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose. Ši nuostata taip pat netaikoma, jei dividendus išmokančio Lietuvos vieneto apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5

straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, išskyrus atvejus, kai dividendus išmokantis Lietuvos vienetas yra laisvosios ekonominės zonos įmonė.

Straipsnis papildomas 3 dalimi nuo 2009 m. sausio 1 d.:

3. Nuolatinės buveinės už jai priskirtas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą gaunami dividendai apmokestinami taikant Lietuvos vieneto gaunamiems dividendams už turimas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą taikomą apmokestinimo tvarką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-2091, 2004-03-30, Žin., 2004, Nr. 54-1834 (2004-04-15)

Nr. X-1481, 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

35 straipsnio redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

35 straipsnis. Užsienio vienetų dividendai

1. Lietuvos vieneto už turimas ar nuolatinės buveinės už jai priskirtas užsienio vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą gaunami dividendai apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokestį apskaičiuoja ir sumoka į biudžetą dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo gauti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto ar nuolatinės buveinės gaunami dividendai iš užsienio vienetų, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ar užsienio vienetas, kurio nuolatinė buveinė (kai jai priskirtos akcijos, kapitalo dalis ar kitos teisės, už kurių turėjimą mokami šie dividendai) gauna šiuos dividendus, ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo daugiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), neapmokestinami, jei dividendai gaunami iš užsienio vieneto, kuris nėra įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose. Taip pat ši nuostata netaikoma, jei dividendus gaunančio Lietuvos vieneto ar nuolatinės buveinės apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus.

3. Lietuvos vienetas neįtraukia į pajamas iš užsienio vieneto gautų dividendų.

35 straipsnio redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

35 straipsnis. Užsienio vienetų dividendai

1. Lietuvos vieneto už turimas ar nuolatinės buveinės už jai priskirtas užsienio vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą gaunami dividendai apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus atvejus. Mokestį apskaičiuoja ir sumoka į biudžetą dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo gauti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto už turimas ar nuolatinės buveinės už jai priskirtas užsienio vienetų, kurie įregistruoti ar kitaip organizuoti Europos ekonominės erdvės valstybėje ir kurių pelnas yra apmokestinamas pelno mokesčiu arba jam tapačiu mokesčiu, akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą gaunami dividendai neapmokestinami.

3. Lietuvos vieneto ar nuolatinės buveinės gaunami dividendai iš užsienio vienetų, nenurodytų šio straipsnio 2 dalyje, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ar užsienio vienetas, kurio nuolatinė buveinė (kai jai priskirtos akcijos, kapitalo dalis ar kitos teisės, už kurių turėjimą mokami šie dividendai) gauna šiuos dividendus, ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo ne mažiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), neapmokestinami, jei dividendai gaunami iš užsienio vieneto, kurio pelnas yra apmokestinamas pelno mokesčiu arba jam tapačiu mokesčiu ir kuris nėra įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose.

4. Lietuvos vienetas į pajamas neįtraukia iš užsienio vieneto gautų dividendų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. X-1481, 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

36 straipsnis. Dividendų deklaracija

Deklaracija apie dividendų išmokėjimą vienetui ar dividendų gavimą iš vieneto ir pelno mokesčio apskaičiavimą pateikiama tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos

teritorijoje įregistruotas pelno mokestį apskaičiuojantis ir sumokantis vienetas ar nuolatinė buveinė, iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti arba gauti, dešimtos dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

VIII SKYRIUS SPECIALIOS PAJAMŲ APMOKESTINIMO SĄLYGOS

Straipsnio redakcija iki praėjus šešeriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios:

37 straipsnis. Užsienio vieneto apmokestinimas

Pelno mokestį prie pajamų šaltinio nuo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytų pajamų (sumų) išskaičiuoja ir sumoka į biudžetą išmokas išmokėjęs asmuo – Lietuvos vienetas, nuolatinė buveinė arba nuolatinis Lietuvos gyventojas. Šiuo atveju užsienio vieneto pajamos pripažįstamos taikant šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą principą.

Straipsnio redakcija praėjus šešeriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios:

37 straipsnis. Užsienio vieneto apmokestinimas

Pelno mokestį prie pajamų šaltinio nuo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytų pajamų (sumų), išskyrus šio Įstatymo 37⁽¹⁾ straipsnyje nustatytą atvejį, išskaičiuoja ir sumoka į biudžetą išmokas išmokėjęs asmuo – Lietuvos vienetas, nuolatinė buveinė arba nuolatinis Lietuvos gyventojas. Šiuo atveju užsienio vieneto pajamos pripažįstamos taikant šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą principą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Įstatymas papildomas 37⁽¹⁾ straipsniu, praėjus šešeriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios:

37⁽¹⁾ straipsnis. Pajamų (sumų), išmokamų užsienio vienetai ar jo nuolatinei buveinei, neapmokestinimo prie pajamų šaltinio kriterijai ir reikalavimai

1. Lietuvos vieneto arba užsienio vieneto Europos Sąjungos valstybėje narėje nuolatinės buveinės išmokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytos sumos neapmokestinamos pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio, kai išmokėtų sumų gavėjas (faktiškasis savininkas) yra užsienio vienetas – tik Europos Sąjungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (toliau – ES valstybės narės vienetas) arba šio ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

2. Pajamų faktiškuoju savininku laikoma:

1) ES valstybės narės vienetas, turintis verslo organizavimo formą, nurodytą 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (toliau – Direktyva 2003/49/EB) priede, ir esantis Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, jeigu jis gauna pajamas savo naudai, o ne kaip kito asmens agentas, patikėtinis, pasirašyti įgaliotas asmuo ir pan.;

2) ES valstybės narės vieneto, kuris turi verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 2003/49/EB priede, ir yra Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, nuolatinė buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, jeigu skolinis reikalavimas, suteikimas naudotis ar teisė naudotis, už kuriuos mokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytos sumos, yra faktiškai susijusios su šia nuolatine buveine ir Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytos sumos pripažįstamos pajamomis, dėl kurių ji tampa Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyto mokesčio arba „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders“ Belgijos Karalystėje, arba „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“ Ispanijos Karalystėje, arba kurio nors kito identiško mokesčio, atsiradusio vėliau ar vietoj buvusio, mokėtoja.

3. Šio straipsnio nuostatos taikomos, kai sumų išmokėjimo ES valstybės narės vienetai ar jo nuolatinei buveinei momentu ir ne mažiau kaip 2 metus iki šio išmokėjimo be pertraukų ES valstybių narių vienetai atitinka vieną iš šių kriterijų:

1) šias sumas išmokantis Lietuvos vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančio ES valstybės narės vieneto arba ES valstybės narės vieneto, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, arba

2) šias pajamas gaunantis ES valstybės narės vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias sumas išmokančiame Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, arba

3) kitas ES valstybės narės vienetas tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančiame ES valstybės narės vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, ir šias sumas išmokančiame Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas.

4. Jei nuolatinė buveinė laikoma Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytų sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke, tai jokia kita šio užsienio vieneto dalis nelaikoma šių sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke.

5. Šio straipsnio nuostatos taikomos nuolatinei buveinei, išmokančiai Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytas sumas, jei šias sumas yra leidžiama atskaityti iš nuolatinės buveinės pajamų pagal šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas.

6. Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytas sumas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė turi turėti dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai. Reikalavimus šiems dokumentams nustato centrinis mokesčio administratorius.

7. Šio straipsnio nuostatos taikomos taip pat valstybėms ir Europos Sąjungos valstybėms narėms priklausomoms teritorijoms, jeigu toks taikymas numatytas Europos Sąjungos teisės aktuose.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Įstatymas papildomas straipsniu praėjus ketveriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios ir galioja dujus kalendorinius metus.:

37⁽²⁾ straipsnis. Užsienio vieneto pajamų, gautų ne per jo nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikoje, išvardytų šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte, specialios apmokestinimo sąlygos

1. Lietuvos vieneto arba užsienio vieneto Europos Sąjungos valstybėje narėje nuolatinės buveinės išmokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sumos prie pajamų šaltinio apmokestinamos be atskaitymų, taikant 5 procentų mokesčio tarifą, kai išmokėtų sumų gavėjas (faktiškasis savininkas) yra užsienio vienetas – tik Europos Sąjungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (toliau – ES valstybės narės vienetas) arba šio ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

2. Pajamų faktiškąjį savininką laikoma:

1) ES valstybės narės vienetas, turintis verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 2003/49/EB priede, ir esantis Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, jeigu jis gauna pajamas savo naudai, o ne kaip kito asmens agentas, patikėtinis, pasirašyti įgaliotas asmuo ir pan.;

2) ES valstybės narės vieneto, kuris turi verslo organizavimo formą, nurodytą 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (toliau – Direktyva 2003/49/EB) priede, ir yra Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, nuolatinė buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, jeigu skolinis reikalavimas, už kurį mokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sumos, yra faktiškai susijusios su šia nuolatine buveine ir Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sumos pripažįstamos pajamomis, dėl

kurių ji tampa Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyto mokesčio arba „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders“ Belgijos Karalystėje, arba „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“ Ispanijos Karalystėje, arba kurio nors kito identiško mokesčio, atsiradusio vėliau ar vietoj buvusio, mokėtoja.

3. Šio straipsnio nuostatos taikomos, kai sumų išmokėjimo ES valstybės narės vienetai ar jo nuolatinei buveinei momentu ir ne mažiau kaip 2 metus iki šio išmokėjimo be pertraukų ES valstybių narių vienetai atitinka vieną iš šių kriterijų:

1) šias sumas išmokantis Lietuvos vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančio ES valstybės narės vieneto arba ES valstybės narės vieneto, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, arba

2) šias pajamas gaunantis ES valstybės narės vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias sumas išmokančiame Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, arba

3) kitas ES valstybės narės vienetas tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančiame ES valstybės narės vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, ir šias sumas išmokančiame Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas.

4. Jei nuolatinė buveinė laikoma Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytų sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke, tai jokia kita šio užsienio vieneto dalis nelaikoma šių sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke.

5. Šio straipsnio nuostatos taikomos nuolatinei buveinei, išmokančiai Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytas sumas, jei šias sumas yra leidžiama atskaityti iš nuolatinės buveinės pajamų pagal šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas.

6. Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytas sumas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė turi turėti dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai. Reikalavimus šiems dokumentams nustato centrinis mokesčio administratorius.

7. Šio straipsnio nuostatos taikomos taip pat valstybėms ir Europos Sąjungos valstybėms narėms priklausomoms teritorijoms, jeigu toks taikymas numatytas Europos Sąjungos teisės aktuose.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

37⁽³⁾ straipsnis. Gautos paramos, panaudotos ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį, ir grynais pinigais gautos paramos apmokestinimas

Vienetas nuo gautos paramos, panaudotos ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį, taip pat nuo iš vieno paramos teikėjo per mokestinį laikotarpį grynais pinigais gautos paramos dalies, viršijančios 250 MGL dydžio sumą, apskaičiuoja ir sumoka į biudžetą pelno mokestį šio Įstatymo nustatyta tvarka.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

38 straipsnis. Turto ar turtinio komplekso nuomos apmokestinimo atvejai

1. Jei vieneto turtas arba turtinis kompleksas yra perduotas pagal nuomos sandorį, apskaičiuojant pelno mokestį toks turto arba turtinio komplekso perdavimas mokesčio administratoriaus sprendimu gali būti apmokestinamas kaip pardavimas, jei nuomos sandoris atitinka nors vieną iš šių kriterijų:

1) nuomos terminas ilgesnis kaip 30 metų, išskyrus atvejus, kai Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka išnuomojama žemė arba turto nuomininkas yra nustatytas šio Įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje;

2) nuomos mokesčio periodinių įmokų tvarkaraštyje nustatyta, kad per trumpesnę nuomos laikotarpio dalį sumokama didesnė dalis išnuomoto vieneto ilgalaikio turto tikrosios rinkos kainos;

3) nuomos sutartis apriboja ilgalaikio turto ar turtinio komplekso nuomotojo teises skolintis ir (arba) skirstyti pelną ar mokėti dividendus;

4) nuostatos dėl išnuomoto turto rekonstravimo nėra susijusios su nuomininko ar nuomotojo ūkine komercine veikla ir (arba) turto rekonstravimo vertė neatitinka turto tikrosios rinkos kainos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto turto pardavimo pajamos įskaitomos į pajamas to mokestinio laikotarpio, kurį šis turtas buvo perduotas nuomininkui to turto tikrąja rinkos kaina.

3. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos netaikomos lizingo (finansinės nuomos) sandoriams.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

38⁽¹⁾ straipsnis. Tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pajamų apmokestinimas

1. Laivybos vieneto pajamos iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos gali būti apmokestinamos pagal šio straipsnio nuostatas, jeigu visą Lietuvos apmokestinamojo vieneto mokestinį laikotarpį arba nuolatinės buveinės, per kurią užsienio apmokestinamasis vienetas, įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje, vykdo veiklą Lietuvos Respublikos teritorijoje, mokestinį laikotarpį:

1) laivybos vienetas valdo nuosavybės teise arba pagal finansinės nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas laivybos vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba pagal laivo nuomos be įgulos sutartį (*bareboat charter*) jūrų laivus (krovininius, konteinerinius, tanklaivius, ro-ro keleivinius, kruizinius), kurie yra įregistruoti Lietuvos jūrų laivų registre arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės jūrų laivų registre ir yra naudojami tarptautiniam vežimui ar su juo tiesiogiai susijusiai veiklai, ir

2) laivybos vieneto nuosavybės teise valdomų jūrų laivų NT yra ne mažesnė kaip 25 procentai laivybos vieneto visų valdomų jūrų laivų NT, ir

3) laivybos vienetas teikia Lietuvoje strateginio, komercinio, techninio vadovavimo paslaugas jūrų laivams, kuriais atliekamas tarptautinis vežimas jūrų laivais, ir

4) laivybos vieneto valdomi nuosavybės teise arba pagal finansinės nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas laivybos vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba pagal laivo nuomos be įgulos sutartį (*bareboat charter*) jūrų laivai, kurie naudojami tarptautiniam vežimui jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusioje veikloje, atitinka Lietuvos Respublikos ir Europos Bendrijų teisės aktų nustatytus saugumo reikalavimus.

2. Laivybos vienetui įgijus teisę ir pasirinkus mokėti fiksuotą pelno mokestį, apmokestinimo fiksuotu pelno mokesčiu tvarka taikoma ne trumpiau kaip iki šio straipsnio 5 dalyje nurodytos datos, išskyrus atvejus, kai laivybos vienetas nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų.

3. Jei laivybos vienetas pasirinktu fiksuoto pelno mokesčio mokėjimo laikotarpiu (šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo mokestinio laikotarpio, kurį laivybos vienetas pirmą kartą įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuotą pelno mokestį) praranda teisę mokėti fiksuotą pelno mokestį (t. y. nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų) arba atsisako teisės mokėti fiksuotą pelno mokestį nuo pajamų iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, tai pradedant mokestiniu laikotarpiu, kurį buvo prarasta ši teisė (išskyrus šio straipsnio 4 dalyje numatytus atvejus) arba kurį buvo atsisakyta šios teisės, šioms laivybos vieneto pajamoms taikomos bendros pelno mokesčio apskaičiavimo nuostatos, ir tokiam laivybos vienetui nebesuteikiama teisė pasirinkti mokėti fiksuotą pelno mokestį visus likusius mokestinius laikotarpius 10 metų periodu (šis periodas pradedamas skaičiuoti nuo mokestinio laikotarpio, kurį laivybos vienetas pirmą kartą įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuotą pelno mokestį).

4. Kai laivybos vienetas, atitinkantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, pasirinktu fiksuoto pelno mokesčio mokėjimo laikotarpiu (šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo mokestinio laikotarpio, kurį laivybos vienetas pirmą kartą įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuotą pelno mokestį) nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų dėl nenugalimos jėgos (*force majeure*) (t. y. dėl nuo laivybos vieneto nepriklausančių priežasčių), teisės naudotis apmokestinimo fiksuotu pelno mokesčiu tvarka toks laivybos vienetas nepraranda, jei iki kito mokestinio laikotarpio, einančio po mokestinio laikotarpio, kurį dėl nenugalimos jėgos (*force*

majeure) laivybos vienetas prarado teisę mokėti fiksuotą pelno mokestį nuo pajamų iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, pabaigos laivybos vienetas atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus.

5. Apmokestinimo fiksuotu pelno mokesčiu tvarka laivybos vienetai, atitinkančiam šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, taikoma iki 2016 m. gruodžio 31 d. Laivybos vienetas, atitinkantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir pasirinkęs taikyti apmokestinimo fiksuotu pelno mokesčiu tvarką, apie pasirinkimą taikyti apmokestinimo fiksuotu pelno mokesčiu tvarką centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka informuoja vietos mokesčių administratorių iki mokestinio laikotarpio, kurį pirmą kartą laivybos vienetas įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuotą pelno mokestį, pirmojo ketvirčio paskutinės dienos.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

38⁽²⁾ straipsnis. Fiksuoto pelno mokesčio apskaičiavimas

1. Jei laivybos vieneto pasirinkimu pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas taikomas fiksuotas pelno mokestis, tai fiksuoto pelno mokesčio bazė apskaičiuojama kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų taikant fiksuotą dienos sumą ir gautą dydį dauginant iš laivybos vieneto mokestinio laikotarpio dienų skaičiaus. Fiksuota suma:

1) kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų iki 1 000 jūrų laivo NT vienetų – 3,2 Lt per dieną;

2) kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų nuo 1 001 jūrų laivo NT vieneto iki 10 000 jūrų laivo NT vienetų – 2,3 Lt per dieną;

3) kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų nuo 10 001 jūrų laivo NT vieneto iki 25 000 jūrų laivo NT vienetų – 1,5 Lt per dieną;

4) kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų nuo 25 000 jūrų laivo NT vienetų – 0,92 Lt per dieną.

2. Fiksuoto pelno mokesčio bazei be jokių atskaitymų taikomas 15 procentų tarifas.

3. Nusidėvėjimo ar amortizacijos skaičiavimo apribojimai:

1) jei laivybos vieneto pasirinkimu pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos buvo taikomos fiksuoto pelno mokesčio apskaičiavimo nuostatos, tai, šioms pajamoms pradėjus taikyti bendras pelno mokesčio apskaičiavimo nuostatas, turto, naudoto šioje veikloje, nusidėvėjimas ar amortizacija neskaičiuojami, jeigu nuo šio turto naudojimo pradžios iki fiksuoto pelno mokesčio mokėjimo laikotarpio pabaigos šis turtas būtų buvęs nudėvėtas ar amortizuotas pagal šio Įstatymo 1 priedėlyje nustatytus normatyvus;

2) jei laivybos vienetas pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas pasirinktu fiksuoto pelno mokesčio mokėjimo laikotarpiu (šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo mokestinio laikotarpio, kurį laivybos vienetas pirmą kartą įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuotą pelno mokestį) praranda teisę mokėti fiksuotą pelno mokestį (t. y. nebeatitinka šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų) arba atsisako teisės mokėti fiksuotą pelno mokestį, tai pradedant mokestiniu laikotarpiu, kurį buvo prarasta ši teisė (išskyrus šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio 4 dalyje numatytus atvejus) arba kurį buvo atsisakyta šios teisės, turto, naudojamo tarptautiniam vežimui jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusiai veiklai, nusidėvėjimas ar amortizacija skaičiuojami nuo turto įsigijimo kainos, sumažintos nusidėvėjimo ar amortizacijos suma, kuri būtų apskaičiuota, jeigu laivybos vienetas visą laiką būtų taikęs bendras pelno mokesčio apskaičiavimo nuostatas. Tokiu atveju šio turto nusidėvėjimas ar amortizacija skaičiuojami pagal normatyvus, ne mažesnius, negu nustatyta šio Įstatymo 1 priedėlyje, įskaitant mokestinį(-ius) laikotarpį(-ius), kurį(-iais) tas turtas jau buvo naudotas šiame laivybos vienete.

4. Jei laivybos vieneto pasirinkimu pagal šio straipsnio nuostatas pajamos iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos apmokestinamos fiksuotu pelno mokesčiu, avansinis fiksuotas pelno mokestis nemokamas.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

39 straipsnis. Kontroliuojamųjų užsienio vienetų pajamų apmokestinimas

1. Kontroliuojamųjų užsienio vienetų mokestinis laikotarpis yra kalendoriniai metai, tačiau jei kontroliuojamojo užsienio vieneto mokestinis laikotarpis nesutampa su kalendoriniais metais arba jis nenustatomas, laikoma, kad kontroliuojamojo užsienio vieneto mokestinis laikotarpis sutampa su kontroliuojančio vieneto mokestiniu laikotarpiu.

2. Pozityviųjų pajamų apskaičiavimo, įtraukimo į kontroliuojančio Lietuvos vieneto pajamas tvarką, pajamų, neįtraukiamų į pozityviasias pajamas, rūšis nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

3. Tos pačios kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamos šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali būti apmokestintos Lietuvos Respublikoje tik vieną kartą.

4. Kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamos yra apmokestinamos pagal šio straipsnio nuostatas, jeigu:

1) vienetas nėra įregistruotas ar kitaip organizuotas valstybėse arba zonose, kurių sąrašą tvirtina finansų ministras;

2) vienetas atitinka bet kurią užsienio vieneto verslo organizavimo formą, kurių sąrašą tvirtina finansų ministras.

5. Šio straipsnio nuostatos netaikomos tais atvejais, jeigu:

1) kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamas sudaro tik kontroliuojančio vieneto išmokos, laikomos neleidžiamais atskaitymais pagal šio Įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 12 punktą, arba

2) kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamos sudaro mažiau kaip 5 procentus kontroliuojančio vieneto pajamų.

6. Lietuvos vienetas turi teisę nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, pelno mokesčio, sumokėto toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio vienetas, proporcingai Lietuvos vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsų ar teisių į kontroliuojamojo vieneto pelną skaičiui dydžiu sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokestį. Jei toje valstybėje arba zonoje mokesčio sumokėta daugiau, negu tai numato tos valstybės arba zonos įstatymai, Lietuvos vienetas turi teisę sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokestį tuo dydžiu, kuris turėjo būti sumokėtas nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviųjų pajamų, įtrauktinų į Lietuvos vieneto pajamas toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio vienetas.

7. Lietuvos vienetas turi teisę nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, pelno mokesčio, sumokėto užsienio valstybėje, su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi sutartį dėl dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo ir pagal kurios atitinkamą įstatymą kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviosios pajamos yra įtrauktos į tos valstybės vieneto pajamas ir apmokestintos pagal analogiškas šiame straipsnyje nustatytoms taisyklės, dydžiu sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokestį.

39⁽¹⁾ straipsnis. Europos ekonominių interesų grupės pajamų bei sąnaudų priskyrimas jos dalyviams ir apmokestinimas

1. Europos ekonominių interesų grupės pajamos jos dalyviams priskiriamos pagal Europos ekonominių interesų grupės steigimo sutartyje nustatytas dalis, o jeigu tokios dalys sutartyje nenustatytos, – lygiomis dalimis.

2. Europos ekonominių interesų grupės dalyvis Europos ekonominių interesų grupės pajamas priskiria savo pajamoms paskutinę Europos ekonominių interesų grupės finansinio laikotarpio, kurį tas pajamas ji uždirbo ir (arba) gavo, dieną.

3. Europos ekonominių interesų grupės dalyvis jam priklausančią Europos ekonominių interesų grupės pajamų dalį priskiria savo pajamoms, nesvarbu, ar Europos ekonominių interesų grupės pelnas dalyviui išmokėtas, ar ne, ir apmokestina šio Įstatymo nustatyta tvarka.

4. Europos ekonominių interesų grupės patirtos sąnaudos jos dalyviams priskiriamos vadovaujantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytais principais.

5. Europos ekonominių interesų grupės dalyvis iš savo pajamų atskaito tas Europos ekonominių interesų grupės sąnaudas, kurios pagal šio Įstatymo nuostatas priskiriamos leidžiamiems atskaitymams ir ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

6. Priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos ir sąnaudos išreiškiamos litaais pagal Lietuvos banko skelbiamą oficialų lito ir užsienio valiutos santykį, nustatytą pajamų ir sąnaudų priskyrimo dieną.

7. Europos ekonominių interesų grupės dalyvis į savo pajamas neįtraukia iš Europos ekonominių interesų grupės gauto pelno ar jo dalies.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. IX-2102, 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

40 straipsnis. Sandorių arba ūkinių operacijų vertės koregavimas ir pajamų ar išmokų apibūdinimas iš naujo

1. Vienetai, šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuodami apmokestinamąjį pelną, pajamomis iš bet kokio sandorio arba bet kokios ūkinės operacijos turi pripažinti sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą, o leidžiamais atskaitymais arba ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymais turi pripažinti bet kokio sandorio arba bet kokios ūkinės operacijos sąnaudų sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą.

2. Jei asocijuotų asmenų tarpusavio sandoriuose arba ūkinėse operacijose sudaromos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų sudaromos ar nustatomos neasocijuotų asmenų tarpusavio sandoriu arba ūkine operacija, tada bet koks pelnas (pajamos), kuris, jei tokių sąlygų nebūtų, būtų priskiriamas vienam iš tų asmenų, bet dėl tokių sąlygų jam nepriskiriamas, gali būti įtraukiamas į to asmens pajamas ir atitinkamai apmokestinamas. Finansų ministras nustato šios dalies įgyvendinimo taisykles.

3. Vienetai, šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuodami apmokestinamąjį pelną, Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais ir tvarka turi iš naujo apibūdinti pajamas ar išmokas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1972, 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

IX SKYRIUS

REORGANIZAVIMO, PERLEIDIMO, LIKVIDAVIMO PASKIRŲ ATVEJŲ APMOKESTINIMAS, TURTO VERTĖS PAJAMŲ BEI NUOSTOLIŲ PRIPAŽINIMAS TAM TIKRAIS REORGANIZAVIMO, LIKVIDAVIMO, PERLEIDIMO ATVEJAIS

41 straipsnis. Reorganizavimo ir perleidimo dalyviai ir atvejai

1. Vienetų, jų dalyvių pajamos bei nuostoliai kituose šio skyriaus straipsniuose nustatyta tvarka pripažįstami šiame straipsnyje nustatytais reorganizavimo ar perleidimo atvejais, kai:

1) vienetų turtas, teisės ir pareigos perleidžiamos tarp Lietuvos vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, arba

***Pastaba. 1 dalies 1 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokesčio apmokestinamąjį pelną.**

1) vienetų turtas, teisės ir pareigos perleidžiamos tarp Lietuvos vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, arba tarp užsienio vienetų – Europos Sąjungos valstybių narių rezidentų mokesčių tikslais, Europos Sąjungos valstybėse narėse turinčių verslo organizavimo formą, nurodytą 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/434/EB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis, (toliau – Direktyva 90/434/EB) priede, ir esančių Direktyvos 90/434/EB 3 straipsnio c punkte nustatytų mokesčių mokėtojais, arba“.

***Pastaba. 1 dalies 1 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokesčio laikotarpio ir vėlesnių mokesčių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

2) vienetų turtas, teisės ir pareigos perleidžiamos tarp Lietuvos vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, ir užsienio vienetų – Europos Sąjungos valstybių narių rezidentų mokesčių tikslais, Europos Sąjungos valstybėse narėse turinčių verslo organizavimo formą,

nurodytą 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/434/EB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis, (toliau – Direktyva 90/434/EB) priede, ir esančių Direktyvos 90/434/EB 3 straipsnio c punkte nustatytų mokesčių mokėtojais, arba

***Pastaba. 1 dalies 2 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio apmokestinamąjį pelną.**

2) vienetų turtas, teisės ir pareigos perleidžiamos tarp Lietuvos vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, ir užsienio vienetų – Europos Sąjungos valstybių narių rezidentų mokesčių tikslais, Europos Sąjungos valstybėse narėse turinčių verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 90/434/EB priede, ir esančių Direktyvos 90/434/EB 3 straipsnio c punkte nustatytų mokesčių mokėtojais, arba

***Pastaba. 1 dalies 2 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

3) perkeliama vieneto (Europos bendrovės ar Europos kooperatinės bendrovės) registruota buveinė.

2. Reorganizavimo ar perleidimo atvejai:

1) vienetai reorganizuojami prijungiant, t. y. vienas ar keli vienetai, baigę veiklą be likvidavimo procedūros (toliau – įsigyjamieji vienetai), prijungiami prie kito, jau esančio, vieneto (toliau – įsigyjantysis vienetas) ir prijungimo momentu visas įsigyjamųjų vienetų turtas, teisės ir pareigos pereina įsigyjančiajam vienetui, įsigyjamojo vieneto dalyviai vietoj turėtų įsigyjamojo vieneto akcijų (dalių, pajų) mainais gauna išleistų įsigyjančiojo vieneto, kuriam pereina įsigyjamojo vieneto turtas, teisės ir pareigos, akcijų (dalių, pajų); jei, keičiant įsigyjamųjų vienetų akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

2) vienetai reorganizuojami sujungiant, t. y. du ar daugiau vienetų, baigę veiklą be likvidavimo procedūros (toliau – įsigyjamieji vienetai), sujungiami į naują vienetą (toliau – įsigyjantysis vienetas) ir sujungimo momentu įsigyjamųjų vienetų turtas, teisės ir pareigos pereina įsigyjančiajam vienetui, įsigyjamojo vieneto dalyviai vietoj turėtų įsigyjamojo vieneto akcijų (dalių, pajų) mainais gauna išleistų įsigyjančiojo vieneto, kuriam pereina įsigyjamojo vieneto turtas, teisės ir pareigos, akcijų (dalių, pajų); jei, keičiant įsigyjamųjų vienetų akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

3) vieneto, baigiančio veiklą be likvidavimo procedūros (toliau – įsigyjamasis vienetas), visas turtas, teisės ir prievolės pereina kitam vienetui, valdančiam 100 procentų jo įstatinio kapitalo (100 procentų akcijų, atspindinčių jo kapitalą) (toliau – įsigyjantysis vienetas);

4) vienetai reorganizuojami išdalijant arba padalijant, t. y. vienetas, baigiantis veiklą be likvidavimo procedūros (toliau – įsigyjamasis vienetas), išdalija ar išskaido savo turtą, teises ir pareigas į dvi ar daugiau dalių ir tuo pačiu momentu jos pereina dviem ar daugiau jau esančių ar naujai kuriamų vienetų (toliau – įsigyjantieji vienetai), įsigyjamojo vieneto dalyviai vietoj turėtų įsigyjamojo vieneto akcijų (dalių, pajų) proporcingai mainais gauna išleistų įsigyjančiųjų vienetų akcijų (dalių, pajų); jei, keičiant įsigyjamojo vieneto akcijas į įsigyjančiųjų vienetų akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

5) vienetas, toliau tęsiantis veiklą (toliau – perleidžiantysis vienetas), perleidžia vieną ar kelias savo veiklos dalis kaip turto, teisių ir pareigų visumą, kuri organizaciniu požiūriu sudaro autonomišką ekonominį vienetą, vykdančią veiklą ir galintį atlikti savo funkcijas savo nuožiūra (toliau – veiklos dalis), vienam ar keliems naujai kuriamiems ar jau esantiems vienetams (toliau – įsigyjantieji vienetai) kartu sumažindamas įstatinį kapitalą, perleidžiančiojo vieneto dalyviai vietoj turėtų perleidžiančiojo vieneto akcijų (dalių, pajų) proporcingai mainais gauna išleistų įsigyjančiųjų vienetų akcijų (dalių, pajų); jei, keičiant veiklos dalis perleidžiančio vieneto akcijas į įsigyjančiųjų vienetų akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10

procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

6) vienetas, toliau tęsiantis veiklą (toliau – perleidžiantysis vienetas), perleidžia veiklą kaip kompleksą arba vieną ar daugiau veiklos dalių kitam vienetui (toliau – įsigyjantysis vienetas) mainais už įsigyjančiojo vieneto akcijas (dalis, pajus);

7) vienetas, siekdamas visiškai kontroliuoti kitą vienetą įsigyjant kvalifikuotą daugumą balsų (t. y. turėti ne mažiau kaip 2/3 to vieneto akcijų suteikiamų balsų) (toliau – įsigyjantysis vienetas) ar turėdamas kvalifikuotą daugumą balsų (t. y. ne mažiau kaip 2/3 to vieneto akcijų suteikiamų balsų) ir siekdamas įsigyti daugiau to vieneto akcijų, perleidžia išleidžiamas savo akcijas (dalis, pajus) mainais įsigyjamojo vieneto dalyviams už jų turimas įsigyjamojo vieneto akcijas; jei, keičiant įsigyjamojo vieneto dalyvių turimas įsigyjamojo vieneto akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

8) vienetas, toliau tęsiantis veiklą (toliau – perleidžiantysis vienetas), atskiria dalį, kuriai priskirtų turto, teisių ir pareigų pagrindu sukuriamas vienas ar keli nauji vienetai (toliau – įsigyjantieji vienetai), ir visą kapitalą, turtą, teises ir pareigas padalija proporcingai perleidžiančiajame vienete likusių ir iš jo atskirtų akcijų skaičiui;

9) vienetas (Europos bendrovė ar Europos kooperatinė bendrovė), kuris nėra likviduojamas ar nėra sukuriamas naujas vienetas, perkelia registruotą buveinę į kitą Europos Sąjungos valstybę narę.

3. Kai šio straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais įsigyjantysis vienetas yra šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas užsienio vienetas, tai šio skyriaus nuostatos taikomos, jei po reorganizavimo ar perleidimo, nustatyto šio straipsnio 2 dalyje, išskyrus šio straipsnio 2 dalies 7 ir 9 punktus, tas užsienio vienetas gauto turto, teisių ir pareigų pagrindu toliau vykdo veiklą per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje. Kai šio straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytu atveju šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas vienetas (Europos bendrovė ar Europos kooperatinė bendrovė) perkelia registruotą buveinę, tai šio skyriaus nuostatos taikomos, jei po registruotos buveinės perkėlimo šis vienetas buvusių Lietuvos vienetui priskiriamų turto, teisių ir pareigų pagrindu toliau vykdo veiklą per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1697, 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

42 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos reorganizavimo ir perleidimo atvejais

1. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais vieneto dalyviai už turimas šio vieneto akcijas (dalis, pajus) mainais gauna kito vieneto akcijų (dalių, pajų), tai turto vertės padidėjimas nelaikomas tų dalyvių, mainais gavusių naujas akcijas (dalis, pajus), pajamomis. Tokiu atveju vieneto dalyvių mainais gautų naujų akcijų (dalių, pajų) įsigijimo kaina yra šių dalyvių išmainytų akcijų (dalių, pajų) įsigijimo kaina, buvusi iki šių akcijų (dalių, pajų) perdavimo mainais.

2. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais vienetas perleidžia turtą kitam vienetui, tai turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis. Tokiu atveju vienetui, gavusiam nuosavybės turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi iki turto perleidimo nuosavybės turtą perdavusiam vienete.

3. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais užsienio vienetas perleidžia Lietuvoje esančią nuolatinę buveinę kitam vienetui, tai šiai nuolatinei buveinei tenkantis turto vertės padidėjimas nelaikomas šios nuolatinės buveinės pajamomis. Tokiu atveju vienetui, gavusiam nuosavybės turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi iki turto perleidimo nuosavybės turtą perdavusiam vienete.

4. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais Lietuvos vienetas perleidžia veiklos dalį, esančią Europos Sąjungos valstybėje narėje, užsienio vienetui, tai turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis.

5. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais Lietuvos vienetas perleidžia veiklos dalį kitam Lietuvos vienetui, tai turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto

pajamomis. Tokiu atveju vienetai, gavusiam nuosavybės turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi iki turto perdavimo nuosavybės turtą perdavusiam vienetai.

6. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais užsienio vienetas perleidžia veiklos dalį, esančią Europos Sąjungos valstybėje narėje, Lietuvos vienetai, tai Lietuvos vienetai, gavusiam nuosavybės turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi iki turto perdavimo nuosavybės turtą perdavusiam vienetai.

7. Kai šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytu atveju Lietuvos vienetas perkelia registruotą buveinę, tai turto vertės padidėjimas nelaikomas Lietuvos vieneto pajamomis, o vieneto, toliau vykdančio veiklą Lietuvos Respublikoje per nuolatinę buveinę, šiai nuolatinei buveinei Lietuvos Respublikoje priskirto šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi Lietuvos vienete iki registruotos buveinės perkėlimo.

8. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais vienetas perleidžia turtą kitam vienetai, tai vienetas, gavęs nuosavybės turtą, tęsia to turto nusidėvėjimo arba amortizacijos skaičiavimą taip, kaip tai darė turtą perdavęs vienetas iki perdavimo. Kai šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytu atveju Lietuvos vienetas perkelia registruotą buveinę, tai dėl registruotos buveinės perkėlimo nuolatinei buveinei Lietuvos Respublikoje priskirto šio turto nusidėvėjimas ar amortizacija tęsiasi taip, kaip tai darė Lietuvos vienetas iki registruotos buveinės perkėlimo.

9. Šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais reorganizavimo ar perdavimo momentu susidaręs skirtumas (dydis, kuriuo įsigyjančiojo vieneto sumokėta kaina viršija įsigyto grynojo turto vertę) iš pajamų neatskaitomas, o neigiamas skirtumas (dydis, kuriuo įsigyjančiojo vieneto sumokėta kaina mažesnė už įsigyto grynojo turto vertę) į pajamas neįtraukiamas.

10. Šio straipsnio nuostatos taikomos tik tuo atveju, kai šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 4, 5, 6 ir 7 punktuose nustatytais atvejais vienetas ar jo dalyviai, mainais gavę akcijų (dalių, pajų), jų neparduoda ar kitaip neperleidžia nuosavybės trejus metus, išskyrus vėlesnius šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 4, 5, 6 ir 7 punktuose nustatytus atvejus.

11. Šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais pinigais apmokėtas akcijų kainų skirtumas priskiriamas jį gavusio vieneto dalyvio pajamoms.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-2418, 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. 134-4836 (2004-09-02)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

43 straipsnis. Nuostoliai vienetų reorganizavimo, perdavimo, pertvarkymo atvejais

1. Reorganizavimo ar perdavimo atvejais, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip, įsigyjamojo ar perleidžiančiojo vieneto ar vienetų mokestinio laikotarpio nuostolius (išskyrus vienetų (ne finansų įstaigų) nuostolius dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perdavimo), susidariusius iki reorganizavimo ar perdavimo pabaigos ir šio Įstatymo nustatyta tvarka neperkeltus į kitus metus, tęsiant šių nuostolių perkėlimą, gali perkelti įsigyjantysis vienetas ar vienetai, jei įsigyjantysis vienetas ar vienetai tęsia perimtą veiklą ar veiklos dalį ne trumpesnę kaip 3 metų laikotarpį. Įsigyjančiajam vienetai ar vienetams gali būti perduodami tik su įsigyjamojo ar perleidžiančiojo vieneto ar vienetų perleista ir įsigyjančiajame vienete tęsiama veikla ar veiklos dalimi susiję mokestinių laikotarpių nuostoliai.

2. Pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nurodytam 3 metų laikotarpiui, įsigyjančiajam vienetai perduoti su įsigyjamojo ar perleidžiančiojo vieneto ar vienetų perleista veikla ar veiklos dalimi susiję mokestinių laikotarpių nuostoliai, pradedant mokestiniu laikotarpiu, kurį įsigyjantysis vienetas nebetęsia perimtos veiklos ar veiklos dalies, nebeperkeliami.

3. Perleidžiantysis vienetas mokestinio laikotarpio nuostolius, susidariusius iki perdavimo pabaigos ir šio Įstatymo nustatyta tvarka neperkeltus į kitus mokestinius metus, mažina įsigyjančiajam vienetai perleistai veiklai ar veiklos daliai tenkančią mokestinių nuostolių sumą.

4. Kai reorganizavimas vykdomas 41 straipsnio 2 dalies 7 punkte nurodytu atveju, vienetai nuostolių perkėlimą tęsia neatsižvelgdami į šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatas.

5 dalies redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

5. Jeigu mokestiniu laikotarpiu vienetas pertvarkomas, ankstesnių mokestinių laikotarpių mokestiniai nuostoliai perkeliama tik tais atvejais, jei nepasikeičia vieneto savininkai ir pertvarkytas vienetas tęsia tą pačią ūkinę komercinę veiklą kaip ir iki pertvarkymo.

5 dalies redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

5. Jeigu mokestiniu laikotarpiu vienetas pertvarkomas, ankstesnių mokestinių laikotarpių mokestiniai nuostoliai perkeliama tik tais atvejais, jei dėl pertvarkymo nepasikeičia vieneto savininkai ir pertvarkytas vienetas 3 metus tęsia tą pačią veiklą kaip ir iki pertvarkymo.

6. Kai šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytu atveju Lietuvos vienetas perkelia registruotą buveinę, šio Lietuvos vieneto mokestinio laikotarpio nuostolius, susidariusius iki registruotos buveinės perkėlimo ir šio Įstatymo nustatyta tvarka neperkeltus į kitus metus, tęsdamas šių nuostolių perkėlimą, gali perkelti vienetas, toliau vykdomantis veiklą Lietuvos Respublikoje per nuolatinę buveinę.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

44 straipsnis. Neteko galios nuo 2006 m. sausio 1 d.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

45 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos bei nuostoliai įmonės likviduojant

1. Jei likviduojamas vienetas paskirsto turtą savo dalyviams, toks paskirstymas yra laikomas to turto pardavimu už to turto tikrąją rinkos kainą, nustatytą nuosavybės teisės perleidimo dieną, o skirtumas tarp to turto įsigijimo kainos ir pardavimo kainos bus laikomas vieneto turto vertės padidėjimo pajamomis, jei šiame Įstatyme nenustatyta kitaip. Likviduojant vienetą, vieneto patirti nuostoliai dėl turto perleidimo laikomi likviduojamo vieneto nuostoliais.

2. Likviduojamo vieneto dalyviai pripažįsta turto vertės padidėjimo pajamas (turto vertės nuostolius) likviduojamo vieneto turto ar jo dalies gavimo momentu. Tokias pajamas (nuostolius) sudaro vieneto dalyvių nuosavybės teisių (dalių, pajų, akcijų) įsigijimo kainos ir iš likviduojamo vieneto gauto turto rinkos kainos skirtumas. Turto, gauto iš likviduojamo vieneto, įsigijimo kaina vieneto dalyviams yra to turto tikroji rinkos kaina.

46 straipsnis. Apskaitos ataskaitos

1. Įsigyjančiojo vieneto aiškinamajame rašte už tą mokestinį laikotarpį, kuriuo buvo įvykdytos šio Įstatymo 41 straipsnyje nurodytos operacijos, nurodoma, per kurį mokestinį laikotarpį įvyko turto ir teisių perleidimas iš įsigytojo vieneto ar vienetų. Vėlesniuose aiškinamuosiuose raštuose privalo būti nurodyta, kuriame aiškinamajame rašte pateikta šioje dalyje nustatyta informacija.

2. Kartu su aiškinamuoju raštu pateikiamas paskutinis įsigytojo vieneto balansas (vienetų balansai).

3. Kartu su aiškinamuoju raštu pateikiami apskaičiuoti skirtumai tarp to turto, kuris nudėvimas arba amortizuojamas, likutinės vertės, užfiksuotos įsigytajame vienete ar vienetuose ir įsigijusiam vienete.

4. Vienetų dalyviai (akcijų (dalių, pajų) savininkai) aiškinamajame rašte nurodo įsigytojo vieneto ar vienetų akcijų nominalią vertę ir kainą, kuria gautos akcijos (dalys, pajai) įtraukiamos į apskaitą tame vienete.

5. Už šiame straipsnyje nurodytų duomenų nepateikimą laiku mokesčių administratoriui, neteisingų duomenų įrašymą dokumente ir tokio dokumento pateikimą mokesčių administratoriui taikoma įstatymų nustatyta atsakomybė.

X SKYRIUS

**PELNO MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS, SUMOKĖJIMAS,
IŠIEŠKOJIMAS IR GRĄŽINIMAS**

47 straipsnis. Avansinio pelno mokesčio apskaičiavimas ir sumokėjimas

1. Avansinis pelno mokestis apskaičiuojamas šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Avansinio pelno mokesčio sumą apskaičiuoja mokesčio mokėtojas.

2. Mokesčio mokėtojai avansinio pelno mokesčio sumą apskaičiuoja šia tvarka:

1) pagal praėjusių metų veiklos rezultatus. Avansinis pelno mokestis už pirmuosius devynis mokestinio laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal faktiškai apskaičiuotą pelno mokesčio sumą už mokestinį laikotarpį, buvusį prieš praėjusį mokestinį laikotarpį. Avansinis pelno mokestis už dešimtą – dvyliktą mokestinio laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal praėjusį mokestinį laikotarpį faktiškai apskaičiuotą pelno mokesčio sumą. Kiekvieno ketvirčio avansinis pelno mokestis sudarys atitinkamai 1/4 faktiškai per minėtus mokestinius laikotarpius apskaičiuoto pelno mokesčio sumos;

2) pagal numatomą mokestinio laikotarpio pelno mokesčio sumą. Mokesčio mokėtojas gali pasirinkti avansinį pelno mokestį mokėti kas ketvirtį po 1/4 numatomos mokestinio laikotarpio pelno mokesčio sumos. Avansinio pelno mokesčio apskaičiuota suma pagal numatytą mokestinio laikotarpio pelno mokesčio sumą turi sudaryti ne mažiau kaip 80 procentų faktiškos metinio pelno mokesčio sumos. Jeigu avansinio pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuota numatyta pelno mokesčio suma yra mažesnė kaip 80 procentų metinėje pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuotos pelno mokesčio sumos, nuo kiekvieną ketvirtį nesumokėtos avansinio pelno mokesčio sumos skaičiuojami delspinigiai Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka. Mokesčio mokėtojas gali patikslinti avansinio pelno mokesčio deklaraciją, apskaičiuodamas kiekvieno ketvirčio avansinio pelno mokesčio sumą lygiomis dalimis nuo mokestinio laikotarpio pradžios.

3. Apskaičiuojant avansinio pelno mokesčio sumą, neatsižvelgiama į pelno mokesčio sumą, apskaičiuotą nuo gautos paramos, panaudotos ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį, taip pat nuo iš vieno paramos teikėjo per mokestinį laikotarpį gryniais pinigais gautos paramos dalies, viršijančios 250 MGL dydžio sumą.

4. Pirmaisiais mokestiniais metais įregistruoti vienetai nuo avansinio pelno mokesčio atleidžiami, o antraisiais mokestiniais metais mokesčio mokėtojas, pasirinkęs avansinį pelno mokestį mokėti pagal praėjusių metų veiklos rezultatus, pradeda mokėti avansinį pelno mokestį nuo mokestinio laikotarpio dešimto mėnesio. Jeigu mokestinis laikotarpis, buvęs prieš praėjusį mokestinį laikotarpį, buvo trumpesnis negu dvylika mėnesių, apskaičiuojant avansinį pelno mokestį faktiškai sumokėta pelno mokesčio suma laikoma už tą mokestinį laikotarpį apskaičiuota pelno mokesčio suma, padalyta iš to mokestinio laikotarpio mėnesių skaičiaus ir padauginta iš dvylikos.

5 dalies redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

5. Jei praėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamosios pajamos neviršijo 100 tūkst. litų, vienetas mokestiniu laikotarpiu avansinio pelno mokesčio mokėti neprivalo.

5 dalies redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

5. Jei praėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamosios pajamos neviršijo 1 milijono litų, vienetas mokestiniu laikotarpiu avansinio pelno mokesčio mokėti neprivalo.

6. Avansinis pelno mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip paskutinę kiekvieno mokestinio laikotarpio ketvirčio dieną, o už paskutinį mokestinio laikotarpio ketvirtį – ne vėliau kaip iki šio ketvirčio paskutinio mėnesio 25 dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

48 straipsnis. Pelno mokesčio apskaičiavimo momentas

Pelno mokestis apskaičiuojamas pagal paskutinės mokestinio laikotarpio dienos būklę.

49 straipsnis. Pelno mokesčio įskaitymas

Pelno mokestis įskaitomas į valstybės biudžetą.

50 straipsnis. Pelno mokesčio deklaracijos ir ataskaitos

1. Pelno mokesčio deklaracijų rūšys yra šios:

- 1) metinė pelno mokesčio deklaracija;
- 2) avansinio pelno mokesčio deklaracija;

3) deklaracija apie užsienio vienetai išmokėtas pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtą pelno mokestį;

4) užsienio vieneto, vykdančio veiklą Lietuvos Respublikoje (nuolatinės buveinės) deklaracija;

5) deklaracija apie nuo gautų ir išmokėtų dividendų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokestį;

6) metinė fiksuoto pelno mokesčio deklaracija.

2. Ataskaitos – metinės pelno mokesčio deklaracijos priedai:

1) asocijuotų asmenų tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų ataskaita;

2) ataskaita apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei gyventojus.

3. Kitos ataskaitos:

1) išvestinių finansinių priemonių ataskaita;

2) kitos centrinio mokesčio administratoriaus nustatytos deklaracijų arba ataskaitų formos.

4. Šio straipsnio 1 dalies 3, 5, 6 punktuose, 2 dalies 1 punkte ir 3 dalies 1 punkte nustatytos ataskaitos ir deklaracijos pateikiamos tik tuo atveju, jei per mokestinį laikotarpį vienetas atliko atitinkamas ūkines operacijas.

5. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta ataskaita saugoma vienete.

6. Deklaracijų ir ataskaitų formas, jų užpildymo tvarką ir atvejus, kada pildoma šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta ataskaita, nustato centrinis mokesčio administratorius.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1972, 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. X-1484, 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

51 straipsnis. Metinės pelno mokesčio deklaracijos, metinės fiksuoto pelno mokesčio deklaracijos ir avansinio pelno mokesčio deklaracijos pateikimas

1. Lietuvos vienetai ir nuolatinės buveinės, kurių pajamos apmokestinamos šio Įstatymo nustatyta tvarka, privalo užpildyti metines pelno mokesčio ir (arba) metines fiksuoto pelno mokesčio bei avansinio pelno mokesčio deklaracijas ir pateikti jas tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje jie yra arba privalo būti įregistruoti mokesčio mokėtojais. Vienetai, gautą paramą panaudoję ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį, taip pat iš vieno paramos teikėjo per mokestinį laikotarpį grynais pinigais gavę paramą, viršijančią 250 MGL dydžio sumą, privalo užpildyti metines pelno mokesčio deklaracijas ir pateikti jas tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje jie yra arba privalo būti įregistruoti mokesčio mokėtojais.

2. Metinė pelno mokesčio ir (arba) metinė fiksuoto pelno mokesčio deklaracijos kartu su finansine atskaitomybe (jeigu teisės aktų nustatyta tvarka ji privalo būti sudaryta) pateikiamos pasibaigus mokestiniam laikotarpiui iki kito mokestinio laikotarpio dešimto mėnesio pirmos dienos. Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės paskutinio mokestinio laikotarpio metinė pelno mokesčio ir (arba) metinė fiksuoto pelno mokesčio deklaracijos kartu su finansine atskaitomybe (jeigu teisės aktų nustatyta tvarka ji privalo būti sudaryta) pateikiamos per 30 dienų nuo veiklos pabaigos.

3. Avansinio pelno mokesčio deklaracijos pateikimas:

1) jei avansinis pelno mokestis apskaičiuojamas pagal praėjusių metų veiklos rezultatus, avansinio pelno mokesčio deklaracija už pirmuosius devynis mokestinio laikotarpio mėnesius pateikiama ne vėliau kaip mokestinio laikotarpio pirmo mėnesio paskutinę dieną. Avansinio pelno mokesčio apyskaita už mokestinio laikotarpio dešimtą – dvyliktą mėnesius pateikiama ne vėliau kaip mokestinio laikotarpio dešimto mėnesio paskutinę dieną;

2) jei avansinis pelno mokestis apskaičiuojamas pagal numatomą mokestinio laikotarpio pelno mokesčio sumą, avansinio pelno mokesčio deklaracija pateikiama ne vėliau kaip mokestinio laikotarpio pirmo mėnesio paskutinę dieną.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

52 straipsnis. Deklaracijos apie užsienio vienetai išmokėtas pajamas (sumas) ir

apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtą pelno mokestį pateikimas

1. Kai užsienio vieneto pajamos yra apmokestinamos pelno mokesčiu šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta tvarka, pelno mokestį išskaičiuojantis asmuo – Lietuvos vienetas arba nuolatinė buveinė užpildo deklaraciją ir pateikia ją vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje yra arba privalo būti įregistruotas mokesčio mokėtoju mokestį išskaičiuojantis asmuo.

2. Deklaracija apie užsienio vienetai išmokėtas pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtiną pelno mokestį pateikiama ne vėliau kaip per 15 dienų pasibaigus mėnesiui, kurį buvo išmokėtos pajamos (sumos).

53 straipsnis. Pelno mokesčio sumokėjimas ir grąžinimas

1. Pelno mokestis ir (arba) fiksuotas pelno mokestis mokami pagal metines pelno mokesčio ir (arba) fiksuoto pelno mokesčio deklaracijas. Pelno mokestis ir (arba) fiksuotas pelno mokestis turi būti sumokėti ne vėliau kaip paskutinę metinės pelno mokesčio ir (arba) metinės fiksuoto pelno mokesčio deklaracijų pateikimo termino dieną. Jeigu metinėje pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuota pelno mokesčio suma viršija už mokestinį laikotarpį sumokėtą avansinio pelno mokesčio sumą, mokesčio mokėtojas privalo šį skirtumą sumokėti į biudžetą. Mokesčio permoka grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio 2 dalies redakcija iki praėjus šešeriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios:

2. Pelno mokestis, apskaičiuotas nuo pajamų (sumų), išmokėtų užsienio vienetai, turi būti sumokėtas ne vėliau kaip deklaracijos pateikimo termino pabaigos dieną.

Straipsnio 2 dalies redakcija praėjus šešeriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios:

2. Pelno mokestis, apskaičiuotas nuo pajamų (sumų), išmokėtų užsienio vienetai, turi būti sumokėtas ne vėliau kaip deklaracijos pateikimo termino pabaigos dieną. Jei Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė išskaitė ir sumokėjo pelno mokestį, apskaičiuotą nuo užsienio vienetai ar jo nuolatinė buveinė išmokėtų sumų (pajamų), kurioms galėjo būti taikomos šio Įstatymo 37⁽¹⁾ straipsnio nuostatos, tai užsienio vienetai mokestis grąžinamas (įskaitomas) Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka. Užsienio vienetas raštišką prašymą grąžinti (įskaityti) mokestį ir dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio Įstatymo 37⁽¹⁾ straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai, turi pateikti per dvejus metus nuo minėtų sumų (pajamų) išmokėjimo jam dienos. Sumokėtas pelno mokestis turi būti grąžinamas (įskaitomas) ne vėliau kaip per vienerius metus nuo raštiško prašymo grąžinti (įskaityti) mokestį ir dokumentų, įrodančių, kad tenkinami šio Įstatymo 37⁽¹⁾ straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai, gavimo dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. X-1250, 2007-07-03, Žin., 2007, Nr. 80-3221 (2007-07-19)

54 straipsnis. Užsienio vieneto apskaičiuoto ir sumokėto pelno mokesčio perskaičiavimas

1 dalies redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

1. Užsienio vienetas, gavęs pajamų už parduotą ar kitaip perleistą nuosavybės nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau straipsnyje – turtas), turi teisę kreiptis į vietos mokesčio administratorių, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokestį išskaičiuojantis asmuo, dėl apskaičiuoto ir sumokėto pelno mokesčio už parduotą ar kitaip perleistą nuosavybės turtą perskaičiavimo. Šiuo atveju pelno mokestis būtų apskaičiuojamas nuo turto vertės padidėjimo pajamų.

1 dalies redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

1. Užsienio vienetas, gavęs pajamų už Lietuvos Respublikoje vykdomą atlikėjų ar sporto veiklą (toliau šiame straipsnyje – veiklą) ir (arba) parduotą ar kitaip perleistą nuosavybės nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau šiame straipsnyje – turtas), turi teisę centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka kreiptis į vietos mokesčių administratorių, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokestį išskaičiuojantis

asmuo, dėl apskaičiuoto ir sumokėto pelno mokesčio už Lietuvos Respublikoje vykdomą veiklą ir (arba) parduotą ar kitaip perleistą nuosavybės turtą perskaičiavimo. Šiuo atveju pelno mokestis būtų apskaičiuojamas nuo turto vertės padidėjimo pajamų ir (ar) veiklos Lietuvos Respublikoje apmokestinamojo pelno.

2. Prašymas ir dokumentai, pagrindžiantys turto įsigijimo kainą, dėl pelno mokesčio perskaičiavimo pateikiami tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokestį išskaičiuojantis asmuo. Vietos mokesčio administratorius, patikrinęs šių dokumentų ir sandorių teisėtumą, apskaičiuoja turto vertės padidėjimo pajamas, uždirbtas pardavus ar kitaip perleidus nuosavybės turtą, ir pelno mokestį. Mokesčio permoka grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnis papildomas 3 dalimi nuo 2009 m. sausio 1 d.:

3. Prašymas ir dokumentai, pagal kuriuos apskaičiuotas veiklos Lietuvos Respublikoje apmokestinamasis pelnas, pateikiami tam vietos mokesčių administratoriui, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokestį išskaičiuojantis asmuo. Mokesčio permoka grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, *Žin.*, 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

55 straipsnis. Pelno mokesčio, sumokėto užsienio valstybėse, atskaitymai

1. Lietuvos vienetas iš šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuoto pelno mokesčio sumos, neįskaitant nuo gautos paramos, panaudotos ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį, taip pat nuo iš vieno paramos teikėjo per mokestinį laikotarpį grynais pinigais gautos paramos dalies, viršijančios 250 MGL dydžio sumą, apskaičiuotos pelno mokesčio sumos, gali atskaityti pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, sumokėtą užsienio valstybėje nuo toje valstybėje per tuos mokestinius metus gautų pajamų, atsižvelgiant į dividendus, kurie neįtraukiami į vieneto pajamas, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita.

2. Jeigu nuo užsienio valstybėje gautų pajamų šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pelno mokesčio suma yra mažesnė negu pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio suma, sumokėta nuo tų pajamų užsienio valstybėje, tai atskaitoma tik šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pelno mokesčio suma.

3 dalies redakcija iki 2009 m. sausio 1 d.:

3. Jeigu mokesčio mokėtojas per mokestinius metus gauna pajamų keliose užsienio valstybėse, atskaitoma pelno mokesčio suma apskaičiuojama atskirai pagal kiekvieną valstybę, kurioje gautos pajamos, išskyrus atvejus, kai gaunamos pagal šį Įstatymą apmokestinamos palūkanos.

3 dalies redakcija nuo 2009 m. sausio 1 d.:

3. Jeigu mokesčio mokėtojas per mokestinius metus gauna pajamų keliose užsienio valstybėse, atskaitoma pelno mokesčio suma apskaičiuojama atskirai pagal kiekvieną valstybę, kurioje gautos pajamos.

4. Tuo atveju, kai užsienio valstybėse gaunamos pagal šį Įstatymą apmokestinamos palūkanos, kurios sudaro ne daugiau kaip 25 procentus jas gaunančio vieneto pajamų, atskaitoma pelno mokesčio suma atskaitoma nuo bendros pelno mokesčio sumos, skaičiuojant nuo visų pajamų, bet ne daugiau kaip 1/5 bendros pelno mokesčio sumos.

4 dalis netenka galios nuo 2009 m. sausio 1 d.

5. Atskaitymai iš apskaičiuotos pelno mokesčio sumos šiame straipsnyje nustatyta tvarka leidžiami tik tuo atveju, kai yra išduoti užsienio valstybės mokesčio administratoriaus patvirtinti dokumentai apie toje valstybėje per tuos mokestinius metus gautas pajamas ir nuo jų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, jei šis straipsnis nenustato kitaip.

6. Lietuvos vienetas iš šio Įstatymo nustatyta tvarka nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuoto pelno mokesčio sumos gali atskaityti pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, sumokėtą užsienio valstybėje nuo toje valstybėje per tuos mokestinius metus gautų pozityviųjų kontroliuojamojo vieneto pajamų, kaip nustatyta šio Įstatymo

39 straipsnio 6 ir 7 dalyse. Atskaitymai iš apskaičiuotos pelno mokesčio sumos šiame straipsnyje nustatyta tvarka leidžiami tik tuo atveju, jeigu yra išduoti užsienio valstybės mokesčio administratoriaus patvirtinti dokumentai apie užsienio valstybėje per tuos mokestinius metus gautas pajamas bei nuo jų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą ir jeigu Lietuvos vienetas vietos mokesčio administratoriui pateikia:

- 1) kontroliuojamojo vieneto pavadinimą ir buveinės adresą;
- 2) valdytojų sąrašą;
- 3) balansą bei pelno ir nuostolių ataskaitą;
- 4) pozityviųjų pajamų, įtrauktų į pajamas, sumą;
- 5) nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į pajamas, sumokėtų mokesčių įrodymus.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nustatytus dokumentus Lietuvos vienetas pateikia centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka.

8. Šio straipsnio nuostatos netaikomos dividendams.

8 dalis netenka galios nuo 2009 m. sausio 1 d.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1481, 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

56 straipsnis. Atsakomybė už šio Įstatymo pažeidimus

Pažeidus šio Įstatymo nuostatas, išskyrus 46 straipsnio 5 dalyje nurodytus atvejus, baudos skiriamos ir delspinigiai skaičiuojami Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

XI SKYRIUS APSKAITOS REIKALAVIMAI

57 straipsnis. Buhalterinės apskaitos tvarkymo reikalavimai

1. Mokesčio mokėtojų buhalterinė apskaita privalo būti tvarkoma taip, kad ji teiktų pakankamą informaciją pelno mokesčiui apskaičiuoti.

2. Mokesčio mokėtojai apskaitą ir atskaitomybę tvarko vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu bei kitais teisės aktais.

3. Pelno mokesčiui skaičiuoti vienetas gali naudoti buhalterinėje apskaitoje naudojamus visuotinai pripažintus pajamų, sąnaudų pripažinimo, atsargų įkainojimo metodus, jei šis Įstatymas nenustato ko kita.

4. Apskaičiuojant pelno mokestį, atsargos apskaitomos „pirmasis į – pirmasis iš (FIFO)“ metodu. Centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka mokesčio mokėtojo prašymu ir atsižvelgdamas į jo veiklos ypatybes vietos mokesčio administratorius gali leisti apskaityti atsargas taikant tą buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų numatytą metodą, kurį vienetas taiko sudarydamas finansinę atskaitomybę.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

XII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

58 straipsnis. Perėjimo nuo vieneto pelno arba pajamų apskaičiavimo ir apmokestinimo pagal Juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymą bei Fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo IV skyrių tvarka

1. Jokiams Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatyme bei Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinajame įstatyme nustatytoms lengvatoms, įskaitant ilgalaikiam materialiajam turtui ir kompiuterių programoms taikomas investicijų lengvatas, testinumas netaikomas, jei šis straipsnis nenustato ko kita.

2. Mokesčio mokėtojams, kuriems iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos buvo taikomos Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 8 straipsnyje ir Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje nustatytos su užsienio kapitalo investicijomis susijusios lengvatos, šios lengvatos taikomos minėtuose

įstatymuose nustatytais terminais ir tvarka iki 2003 metais prasidėsiančio mokestinio laikotarpio pabaigos.

3. Jeigu po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos ilgalaikis materialusis turtas arba kompiuterių programos, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 21 straipsnyje, perduodami panaudos būdu, investuojami į kitą vienetą, vieneto pajamos didinamos šio turto įsigijimo kaina tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo turtas, perduodamas panaudos būdu, investuojamas į kitą vienetą. Jeigu po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos ilgalaikis materialusis turtas arba kompiuterių programos, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje, perduodami panaudos būdu, investuojami į kitą vienetą arba pakeičiama jų naudojimo paskirtis, įskaitant atvejus, kai ūkinių bendrijų nariai ir individualių (personalinių) įmonių savininkai išsimoka ūkinių bendrijų ir individualių (personalinių) įmonių pajamų dalį, panaudotą toms investicijoms, ūkinės bendrijos ir individualios (personalinės) įmonės pajamos didinamos suma, atitinkančia apmokestinamųjų pajamų dalį, panaudotą investicijoms, tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo turtas, perduodamas panaudos būdu, investuojamas į kitą vienetą arba pakeičiama jo naudojimo paskirtis.

4. Ilgalaikio materialiojo turto arba kompiuterių programų, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 21 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje, nusidėvėjimas arba amortizacija neskaiciuojami. Jeigu ši investicijos lengvata buvo taikoma ilgalaikio materialiojo turto arba kompiuterių programų vertės daliai, nusidėvėjimas arba amortizacija pradedami skaičiuoti nuo to momento, kai nusidėvėjimo arba amortizacijos suma, kuri pagal šio Įstatymo nuostatas būtų skaičiuojama, jeigu įsigyjant turtą nebūtų taikyta investicijų lengvata, pasiekia vertės dalį, kuriai taikyta investicijų lengvata.

5. Nuo 2002 metų prasidėjusiu mokestiniu laikotarpiu gauti dividendai apmokestinami taikant šiuos pelno mokesčio tarifus:

1) Lietuvos vienetų gaunami dividendai iš kitų Lietuvos ir užsienio vienetų apmokestinami taikant 29 procentų pelno mokesčio tarifą ir šiems dividendams netaikomos šio Įstatymo 33 straipsnio 2 dalies ir 34 straipsnio 2 dalies nuostatos;

2) užsienio vienetų iš Lietuvos vienetų gaunami dividendai apmokestinami taikant 29 procentų pelno mokesčio tarifą ir šiems dividendams netaikomos šio Įstatymo 33 straipsnio 2 dalies ir 34 straipsnio 2 dalies nuostatos.

6. Jei beviltiškoms laikomų skolų suma susidarė iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos, šio Įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos tik toms skoloms, kurios buvo įtrauktos į mokesčio mokėtojo realizavimo pajamas, arba jei šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose ne anksčiau kaip 1996 metais. Tačiau jei beviltiškų skolų suma buvo įtraukta į mokesčio mokėtojo realizavimo pajamas arba šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose nuo 1996 m. sausio 1 d. iki 1999 m. gruodžio 31 d., beviltiškų skolų suma arba beviltiškoms skoloms tenkanti sąnaudų dalis į vieneto leidžiamus ribojamų dydžių atskaitymus įtraukiama lygiomis dalimis per 5 metus, pradedant 2000 metais prasidėjusiu mokestiniu laikotarpiu.

7. Iš draudimo įmonių (draudikų) gautos draudimo išmokos neapmokestinamos pagal draudimo sutartis, sudarytas iki 2002 m. sausio 1 d.

8. 2002 metais prasidėjusiu mokestiniu laikotarpiu avansinis pelno mokestis, kurį mokesčio mokėtojas privalo sumokėti pagal pateiktą avansinio pelno mokesčio deklaraciją, apskaičiuojamas šia tvarka:

1) avansinis pelno mokestis už pirmuosius 4 mokestinio laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal faktiškai apskaičiuotą pelno (pajamų) mokesčio sumą už mokestinį laikotarpį, buvusį prieš praėjusį mokestinį laikotarpį. Mokestinio laikotarpio penktojo - dvyliktojo mėnesių pelno avansinis mokestis apskaičiuojamas pagal praėjusį mokestinį laikotarpį faktiškai apskaičiuotą pelno (pajamų) mokesčio sumą. Kiekvieno mėnesio pelno avansinis mokestis sudarys atitinkamai 1/12 faktiškai per minėtus mokestinius laikotarpius apskaičiuoto pelno mokesčio sumos;

2) vienetas, kuris įrodo, kad mokestiniu laikotarpiu, prasidėjusiu 2002 metais, jo pajamos yra 25 procentais ir daugiau mažesnės už 2001 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pajamas, turi teisę ne vėliau kaip prieš mėnesį iki eilinio avansinio pelno mokesčio mokėjimo termino,

nustatyto šioje dalyje, kreiptis į vietos mokesčio administratorių, kad sumažintų likusį avansinį pelno mokestį arba nuo jo atleistų. Vietos mokesčio administratorius tokiam vienetai turi sumažinti avansinio pelno mokesčio sumą proporcingai sumažėjusioms pajamoms arba atleisti nuo avansinio pelno mokesčio. Jeigu šio vieneto 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pajamos padidės iki 25 procentų ir daugiau, jis privalo ne vėliau kaip prieš mėnesį iki eilinio avansinio pelno mokesčio mokėjimo termino kreiptis į vietos mokesčio administratorių, kad padidintų likusį avansinį pelno mokestį;

3) vienetas gali pasirinkti pelno avansinį mokestį mokėti pagal apskaičiuotą 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio kiekvieno mėnesio pelno mokesčio sumą;

4) mokesčio mokėtojas turi teisę atsižvelgti į pasikeitusį pelno mokesčio tarifą.

9. Avansinio pelno mokesčio deklaracija už pirmuosius keturis 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio mėnesius pateikiama iki mokestinio laikotarpio pirmojo mėnesio paskutinės dienos. Avansinio pelno mokesčio deklaracija už 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio penktąjį – dvyliktąjį mėnesius pateikiama iki mokestinio laikotarpio penktojo mėnesio paskutinės dienos. Jeigu vienetas pasirinko avansinį pelno mokestį mokėti pagal apskaičiuotą 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio kiekvieno mėnesio pelno mokesčio sumą, avansinio pelno mokesčio deklaracija pateikiama ne vėliau kaip pasibaigus kiekvienam 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio mėnesiui iki kito mėnesio 15 dienos. Pelno avansinis mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip pasibaigus kiekvienam 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio mėnesiui iki kito mėnesio 15 dienos.

10. Už 2001 metais prasidėjusį mokestinį laikotarpį pajamų deklaracija arba pelno mokesčio apyskaita kartu su Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatyme nustatyta finansine atskaitomybe pateikiama pasibaigus mokestiniams metams iki 2002 m. gegužės 1 d. arba iki 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio penkto mėnesio pirmos dienos. Pelno (pajamų) mokestis už 2001 metais prasidėjusį mokestinį laikotarpį sumokamas pagal pelno mokesčio apyskaitą arba pagal pajamų deklaraciją. Jeigu pelno mokesčio apyskaitoje arba pajamų deklaracijoje apskaičiuota pelno mokesčio suma viršija už mokestinį laikotarpį pagal pelno (pajamų) mokesčio avansines apyskaitas sumokėtą pelno (pajamų) mokesčio sumą, mokesčio mokėtojas privalo kitą darbo dieną po pelno mokesčio apyskaitos arba pajamų deklaracijos pateikimo termino pabaigos šį skirtumą sumokėti į biudžetą.

11. Šio Įstatymo 1 priedėlyje nustatyti nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvai taikomi po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos įsigytam ilgalaikiam materialiajam ir nematerialiajam turtui bei prestižo vertei.

12. Vienetai, kurie iki 2002 m. sausio 1 d. pajamas pripažindavo faktišku įplaukų gavimo momentu, tačiau pagal šio Įstatymo nuostatas nebeatitinka pinigų apskaitos principo taikymui nustatytų kriterijų, gali pereiti prie kaupimo apskaitos principo taikymo pasirinktinai nuo 2002 metais prasidedančio mokestinio laikotarpio arba nuo 2003 metais prasidėsiančio mokestinio laikotarpio.

13. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už Lietuvos vieneto obligacijas, jei jos išleistos po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas nuo 2003 m. sausio 1 d. apmokestinamos palūkanos už užsienio valstybių bankų ir tarptautinių finansinių institucijų (institucijos arba organizacijos, kurių visi nariai arba steigėjai yra kelių valstybių vyriausybės, taip pat užsienio valstybių fondai ir valstybinės finansų institucijos, kurių daugiau kaip 50 procentų akcijų paketo turėtojai yra užsienio valstybių vyriausybės), kurių sąrašas patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu, paskolas, įskaitant su tais skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas bei premijas, išskyrus Lietuvos Respublikos valstybei suteiktas paskolas pagal paskolų sutartis, sudarytas po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už užsienio valstybių bankų ir tarptautinių finansų institucijų (institucijos arba organizacijos, kurių visi nariai arba steigėjai yra kelių valstybių vyriausybės, taip pat užsienio valstybių fondai ir valstybinės finansų institucijos, kurių daugiau kaip 50 procentų akcijų paketo turėtojai yra užsienio valstybių vyriausybės), kurių sąrašas patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu, Lietuvos Respublikos valstybei suteiktas paskolas pagal sutartis, sudarytas po 2003 m. sausio 1 d.

14. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansų organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos

tarptautinių sutarčių įstatymą, vertybinius popierius, jeigu sutartys dėl vertybinių popierių platinimo sudarytos po 2003 m. sausio 1 d.

15. Iki 2003 m. sausio 1 d. neapmokestinamos:

1) palūkanos už Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansų organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymą, taip pat Šiaurės investicijų banko vertybinius popierius;

2) pajamos iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansinių organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymą, taip pat iš Šiaurės investicijų banko vertybinių popierių pardavimo antrinėje rinkoje, išskyrus pajamas už tarpininkavimo paslaugas, susijusias su šių popierių prekyba antrinėje rinkoje.

16. Iki atskiro Lietuvos Respublikos Seimo sprendimo žemės ūkio veiklą vykdančių vienetų bei kooperatinių bendrovių (kooperatyvų), parduodančių iš savo narių įsigytus šių narių pagamintus žemės ūkio produktus ir (arba) parduodančių savo nariams degalus, trąšas, sėklas, pašarus, priemones nuo kenkėjų ir piktžolių bei materialųjį turtą, skirtą naudoti tik savo narių žemės ūkio veikloje, laisvųjų ekonominių zonų įmonių, juridinių asmenų (išskyrus nurodytus šio Įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje), kuriuose dirba riboto darbingumo asmenys, kredito unijų ir Centrinės kredito unijos apmokestinamasis pelnas apmokestinamas šioje dalyje nustatyta tvarka:

1) jeigu žemės ūkio veiklą vykdančių vienetų pajamų iš žemės ūkio veiklos dalis sudaro 50 ir daugiau procentų pajamų, šių vienetų apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 0 procentų pelno mokesčio tarifą;

2) laisvosios ekonominės zonos įmonė, kurioje kapitalo investicijos pasiekė ne mažesnę kaip 1 milijono eurų sumą, 6 mokestinius laikotarpius, pradedant tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį ši investicijų suma buvo pasiekta, nemoka pelno mokesčio, o kitais 10 mokestinių laikotarpių jai taikomas 50 procentų sumažintas pelno mokesčio tarifas. Šioje dalyje nustatyta lengvata gali būti taikoma tik tuo atveju, kai ne mažiau kaip 75 procentus atitinkamo mokestinio laikotarpio zonos įmonės pajamų sudaro pajamos iš zonoje vykdomos prekių gamybos, apdirbimo, perdirbimo, sandėliavimo veiklos, didmeninės prekybos zonoje sandėliuojamomis prekėmis ir (arba) teikiamų paslaugų, susijusių su minėtomis zonoje vykdomos veiklos rūšimis (zonoje pagamintų, apdirbtų, perdirbtų ar sandėliuojamų, taip pat zonoje vykdomai gamybai, apdirbimui ar perdirbimui reikalingų prekių transportavimo, aptarnavimo, statybos zonos teritorijoje ir kitų su minėtomis veiklomis susijusių paslaugų). Šioje dalyje nustatyta lengvata gali būti pritaikyta tik tuo atveju, kai laisvosios ekonominės zonos įmonė turi auditoriaus išvadą, patvirtinančią reikalaujamą kapitalo investicijos dydį. Jeigu nesibaigus šioje dalyje nustatytam lengvatos taikymo terminui kapitalo investicijų suma sumažėja ir nebesiekia 1 milijono eurų, lengvatos taikymas sustabdomas tą mokestinį laikotarpį, kurį kapitalo investicijos suma taip sumažėjo, ir gali būti atnaujintas tą mokestinį laikotarpį, kurį kapitalo investicija vėl pasiekia 1 milijoną eurų. Šioje dalyje nustatyta lengvata jokiais atvejais negali būti taikoma kredito įstaigoms ir draudimo įmonėms;

3) juridiniai asmenys (išskyrus nurodytus šio Įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje), kurių pajamos už pačių pagamintą produkciją sudaro daugiau kaip 50 procentų visų gautų pajamų ir kuriuose dirba riboto darbingumo asmenys, mažina apskaičiuotą pelno mokestį tokia tvarka:

Riboto darbingumo asmenų dalis tarp visų dirbančių asmenų	Apskaičiuoto pelno mokesčio sumažinimas
Daugiau kaip 50 %	100 %
40–50 %	75 %
30–40 %	50 %
20–30 %	25 %

Asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, kategorijas, šių asmenų dalies tarp visų dirbančių asmenų apskaičiavimo metodiką ir šios lengvatos taikymo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė;

4) (neteko galios nuo 2004 m. sausio 1 d.);

5) kredito unijos, Centrinė kredito unija atleidžiamos nuo pelno mokesčio pirmuosius tris mokestinius laikotarpius skaičiuojant nuo jų įregistravimo Lietuvos Respublikos įstatymų

nustatyta tvarka dienos, o pradedant ketvirtuoju mokestiniu laikotarpiu, mokėtina pelno mokesčio suma mažinama 70 procentų;

6) jeigu kooperatinės bendrovės (kooperatyvai) neatitinka šios dalies 1 punkte nustatytų kriterijų, tačiau jų pajamų iš šios dalies 1 punkte nustatytos veiklos ir (arba) pajamų už parduotus įsigytus iš savo narių (vienetų, kuriems gali būti taikomos šios dalies 1 punkto nuostatos, ar gyventojų, kuriems gali būti taikomos Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 24 ir 25 punktų nuostatos dėl pajamų iš žemės ūkio produktų pardavimo) šių narių pagamintus žemės ūkio produktus ir (arba) savo nariams (vienetams, kuriems gali būti taikomos šios dalies 1 punkto nuostatos, ar gyventojams, kuriems gali būti taikomos Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 24 ir 25 punktų nuostatos dėl pajamų iš žemės ūkio produktų pardavimo) parduotus degalus, trąšas, sėklas, pašarus, priemones nuo kenkėjų ir piktžolių bei materialųjį turtą, skirtą naudoti tik savo narių žemės ūkio veikloje, dalis sudaro 85 ir daugiau procentų pajamų, šių kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 0 procentų pelno mokesčio tarifą.

17. Vieneto turto arba turtinio komplekso perdavimas pagal nuomos sandorį šio Įstatymo 38 straipsnio numatytais atvejais apskaičiuojant pelno mokestį apmokestinamas kaip pardavimas, jei turtas arba turtinis kompleksas perduotas po 2002 m. sausio 1 d.

18. Individualių (personalinių) įmonių ir ūkinių bendrijų 2002 metais sumokėtas avansinis pelno mokestis bei išskaičiuotas (ir sumokėtas) prie šaltinio pelno mokestis įskaitomi į savivaldybės, kurios teritorijoje įregistruotos šios individualios (personalinės) įmonės ir ūkinės bendrijos, biudžetą.

19. Bankai, kurių nuo 1997 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pradžios iki 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pradžios sudaryti specialieji atidėjimai abejotiniams aktyvams dengti nebuvo įtraukti į sąnaudas, mažinančias apmokestinamąjį pelną, šias sumas (suderintas su centriniu mokesčio administratoriumi) įtraukia į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus lygiomis dalimis 2002, 2003, 2004 ir 2005 metais prasidėjusiais mokestiniais laikotarpiais. Jei bankas patenkina savo skolinius reikalavimus dėl skolų grąžinimo, tai skolos suma arba jos dalis, atitinkanti dėl jos padaryto specialiojo atidėjimo abejotiniams aktyvams dengti dydį, pripažįstama pajamomis skolinio reikalavimo patenkinimo momentu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1008, 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3086 (2002-07-19)

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. IX-1663, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 73-3343 (2003-07-23)

Nr. IX-1775, 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. 104-4645 (2003-11-05)

Nr. IX-2091, 2004-03-30, Žin., 2004, Nr. 54-1834 (2004-04-15)

Nr. IX-2252, 2004-06-01, Žin., 2004, Nr. 96-3520 (2004-06-19)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

59 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Įstatymas, išskyrus 2 straipsnio 18 dalies 5 punktą, 40 straipsnį, 42 straipsnio 4 dalies 3 punktą, įsigalioja nuo 2002 m. sausio 1 d.

2. Įstatymo 2 straipsnio 18 dalies 5 punkto nuostatos įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

3. Įstatymo 42 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

4. Įstatymo 40 straipsnio nuostatos taikomos nuo 2004 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pradžios.

5. Įstatymo 58 straipsnio 3 dalies nuostatos galioja iki 2003 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pradžios.

6. Šis Įstatymas taikomas vienetams, kurių mokestinis laikotarpis prasideda 2002 metais.

7. Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas taikomas vienetams, kurių mokestinis laikotarpis nesutampa su kalendoriniais metais, iki 2002 metais pasibaigusiančio mokestinio laikotarpio pabaigos, išskyrus atvejus, kai vienetai mokestį apskaičiuoja ir sumoka į biudžetą kaip mokestį išskaičiuojantys asmenys.

8. Pasiūlyti Lietuvos Respublikos Vyriausybei parengti šiam Įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

9. Individualių (personalinių) įmonių ir ūkinių bendrijų nuo 2002 m. liepos 1 d. sumokėta (išieškota) fizinių asmenų pajamų mokesčio, avansinio fizinių asmenų pajamų mokesčio ir išskaičiuoto prie šaltinio fizinių asmenų pajamų mokesčio (išskyrus fizinių asmenų pajamų

mokesčio, išskaičiuoto nuo fiziniams asmenims išmokamų sumų) mokestinė nepriemoka įskaitoma ta pačia tvarka kaip ir pelno mokestis, avansinis pelno mokestis ir išskaičiuotas prie šaltinio pelno mokestis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-1008, 2002-07-02, *Žin.*, 2002, Nr. 73-3086 (2002-07-19)

Nr. IX-1659, 2003-07-01, *Žin.*, 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25), *atitaisymas skelbtas: Žin.*, 2003, Nr. 81(1)

Nr. IX-1972, 2004-01-22, *Žin.*, 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. X-1250, 2007-07-03, *Žin.*, 2007, Nr. 80-3221 (2007-07-19)

60 straipsnis. Netenkantys galios teisės aktai

Nuo 2003 m. sausio 1 d. netenka galios:

1) Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas (*Žin.*, 1990, Nr. 24-601, Nr. 30-715; 1991, Nr. 16-426, Nr. 20-520; 1992, Nr. 6-110; 1993, Nr. 16-404, Nr. 30-682, Nr. 70-1306; 1994, Nr. 15-251, Nr. 55-1052, Nr. 100-1999; 1995, Nr. 34-813; 1996, Nr. 1-3, Nr. 35-862, Nr. 46-1105, Nr. 62-1463, Nr. 66-1577, Nr. 71-1715, Nr. 73-1746; 1997, Nr. 28-661, Nr. 61-1442, Nr. 63-1473, Nr. 69-1745; 1998, Nr. 68-1977; 1999, Nr. 33-948, Nr. 55-1771, Nr. 64-2072, Nr. 98-2812, Nr. 113-3291; 2000, Nr. 36-988, Nr. 45-1291, Nr. 61-1819, Nr. 64-1912; 2001, Nr. 45-1572, Nr. 56-1979, Nr. 62-2235);

2) Lietuvos Respublikos žemės ūkio produkciją gaminančių ir paslaugas žemės ūkiui teikiančių įmonių atleidimo nuo juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas (*Žin.*, 1997, Nr. 117-2998);

3) Lietuvos Respublikos žemės ūkio produkciją gaminančių ir paslaugas žemės ūkiui teikiančių ūkinių bendrijų ir individualių (personalinių) įmonių atleidimo nuo fizinių asmenų pajamų mokesčio įstatymas (*Žin.*, 1997, Nr. 117-2999).

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos
2001 m. gruodžio 20 d.
įstatymo Nr. IX-675
1 priedėlis

ILGALAIKIO TURTO NUSIDĖVĖJIMO ARBA AMORTIZACIJOS NORMATYVAI (METAIS)

Ilgalaikio turto grupė	Metodas	Normatyvas metais
MATERIALUSIS TURTAS		
Veiklai naudojami nauji pastatai bei pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, rekonstravimas, jei pastatai pastatyti arba rekonstravimas atliktas nuo 2002 m. sausio 1 d.	tiesinis arba dvigubo balanso	8
Gyvenamieji namai	tiesinis	20
Kiti aukščiau neišvardyti pastatai	tiesinis	15
Mašinos ir įrengimai	tiesinis arba dvigubo balanso	5
Įrenginiai (statiniai, gręžiniai ir kt.)	tiesinis	8
Elektros perdavimo ir ryšių įtaisai (išskyrus kompiuterinius)		

Ilgalaikio turto grupė	Metodas	Normatyvas metais
tinklus)	tiesinis	8
Geležinkelio riedmenys (šilumvežiai, vagonai, cisternos), laivai	tiesinis	8
Vamzdynai, lėktuvai, ginklai	tiesinis	15
Baldai, išskyrus naudojamus viešbučių veiklai	tiesinis	6
Inventorius, baldai, naudojami viešbučių veiklai	tiesinis arba dvigubo balanso	6
Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės (kompiuteriai, jų tinklai ir įranga)	tiesinis arba dvigubo balanso	3
Lengvieji automobiliai:		
1) naudojami trumpalaikės automobilių nuomos veiklai, vairavimo mokymo paslaugoms ar transporto paslaugoms teikti – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis arba dvigubo balanso	4
2) kiti lengvieji automobiliai – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis	6
3) kiti lengvieji automobiliai	tiesinis	10
Krovininiai automobiliai, priekabos ir puspriekabės, autobusai – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis arba dvigubo balanso	4
Kiti krovininiai automobiliai, priekabos ir puspriekabės, autobusai	tiesinis	4
*Kitas aukščiau neišvardytas materialusis turtas *Pastaba. Nuostatos taikomos apskaičiuojant nuo 2007 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių apmokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.	tiesinis arba produkcijos	4 (išskyrus taikant produkcijos metodą)
NEMATERIALUSIS TURTAS		
Programinė įranga	tiesinis arba dvigubo balanso	3
Įsigytos teisės	tiesinis arba dvigubo balanso	3
Kitas nematerialusis turtas	tiesinis	4
PRESTIŽO VERTĖ		
Prestižo vertė	tiesinis	15

*Pastaba. 1 priedėlio nuostatos taikomos apskaičiuojant iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.

ILGALAIKIO TURTO NUSIDĖVĖJIMO ARBA AMORTIZACIJOS NORMATYVAI (METAIS)

Ilgalaikio turto grupė	Metodas	Normatyvas metais	Normatyvas metais, jei turtas yra skirtas naudoti ir naudojamas mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje
MATERIALUSIS TURTAS			
Veiklai naudojami nauji pastatai ir pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamojų kultūros vertybių registrą, rekonstravimas, jei pastatai pastatyti arba rekonstravimas atliktas nuo 2002 m. sausio 1 d.	tiesinis arba dvigubo balanso	8	8
Gyvenamieji namai	tiesinis	20	20

Ilgalaikio turto grupė	Metodas	Normatyvas metais	Normatyvas metais, jei turtas yra skirtas naudoti ir naudojamas mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje
Kiti anksčiau neišvardyti pastatai	tiesinis	15	15
Mašinos ir įrengimai	tiesinis arba dvigubo balanso	5	2 (išskyrus taikant dvigubo balanso metodą)
Įrenginiai (statiniai, gręžiniai ir kt.)	tiesinis	8	2
Elektros perdavimo ir ryšių įtaisai (išskyrus kompiuterių tinklus)	tiesinis	8	8
Geležinkelio riedmenys (šilumvežiai, vagonai, cisternos), laivai	tiesinis	8	8
Vamzdynai, lėktuvai, ginklai	tiesinis	15	15
Baldai, išskyrus naudojamus viešbučių veiklai	tiesinis	6	6
Inventorius, baldai, naudojami viešbučių veiklai	tiesinis arba dvigubo balanso	6	6
Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės (kompiuteriai, jų tinklai ir įranga)	tiesinis arba dvigubo balanso	3	2 (išskyrus taikant dvigubo balanso metodą)
Lengvieji automobiliai:			
1) naudojami trumpalaikės automobilių nuomos veiklai, vairavimo mokymo paslaugoms ar transporto paslaugoms teikti – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis arba dvigubo balanso	4	4
2) kiti lengvieji automobiliai – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis	6	6
3) kiti lengvieji automobiliai	tiesinis	10	10
Krovininiai automobiliai, priekabos ir puspriekabės, autobusai – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis arba dvigubo balanso	4	4
Kiti krovininiai automobiliai, priekabos ir puspriekabės, autobusai	tiesinis	4	4
Kitas anksčiau neišvardytas materialusis turtas	tiesinis arba produkcijos	4 (išskyrus taikant produkcijos metodą)	2 (išskyrus taikant produkcijos metodą)
NEMATERIALUSIS TURTAS			
Programinė įranga	tiesinis arba dvigubo balanso	3	2 (išskyrus taikant dvigubo balanso metodą)
Įsigytos teisės	tiesinis arba dvigubo balanso	3	2 (išskyrus taikant dvigubo balanso metodą)
Kitas nematerialusis turtas	tiesinis	4	2
PRESTIŽO VERTĖ			
Prestižo vertė	tiesinis	15	15

***Pastaba. 1 priedėlio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.**

Priedėlio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, *Žin.*, 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-681, 2006-06-13, *Žin.*, 2006, Nr. 72-2694 (2006-06-28)

Nr. X-1110, 2007-05-03, *Žin.*, 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, *Žin.*, 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Lietuvos Respublikos
2001m. gruodžio 20 d.
įstatymo Nr. IX-675
2 priedėlis

*2 priedėlis neteko galios nuo 2004 m. rugsėjo 2 d.:
Nr. IX-2418, 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. 134-4836 (2004-09-02)*

Lietuvos Respublikos
pelno mokesčio įstatymo
3 priedėlis

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1985 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2137/85 dėl Europos ekonominių interesų grupių (EEIG).

2. 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms.

3. 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/434/EEB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis.

4. Belgijos Karalystės, Danijos Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Airijos, Italijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (Europos Sąjungos valstybių narių) ir Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos sutarties dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų.

5. 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių.

6. 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2003/123/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms.

7. 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 2004/66/EB, adaptuojanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 1999/45/EB, 2002/83/EB, 2003/37/EB ir 2003/59/EB ir Tarybos direktyvas 77/388/EEB, 91/414/EEB, 96/26/EB, 2003/48/EB ir 2003/49/EB laisvo prekių judėjimo, laisvės teikti paslaugas, žemės ūkio, transporto politikos ir mokesčių srityse dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo.

8. 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/76/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2003/49/EB dėl galimybės tam tikroms valstybėms narėms nustatyti pereinamuosius laikotarpius taikant bendrą apmokestinimo sistemą, taikomą palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių.

9. 2005 m. vasario 17 d. Tarybos direktyva 2005/19/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 90/434/EEB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis.

10. 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/98/EB dėl Bulgarijos ir Rumunijos stojimo, adaptuojanti tam tikras direktyvas mokesčių srityje (OL 2006 L 363, p. 129).

Istatymas papildytas priedėliu:

Nr. IX-2102, 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

Priedėlio pakeitimai:

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. IX-2418, 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. 134-4836 (2004-09-02)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-976, 2002-06-20, Žin., 2002, Nr. 65-2636 (2002-06-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 3 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. liepos 1 d.

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-1008, 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3086 (2002-07-19)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 33, 58, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo 1 straipsnis įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-1224, 2002-12-05, Žin., 2002, Nr. 123-5517 (2002-12-24)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 11 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo 1 straipsnio nuostata taikoma apskaičiuojant pelno mokestį už 2002 metų mokestinį laikotarpį.

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-1659, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 12, 13, 18, 19, 20, 27, 31, 33, 35, 38, 41, 55, 57, 58, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo 3, 5, 6, 7, 8, 10, 13, 14, 16 straipsnių ir 17 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2002 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

Šio Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną.

Šio Įstatymo 1 straipsnio 1 dalies, 4 straipsnio 2 dalies, 9, 11, 12 ir 15 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2003 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

Šio Įstatymo 1 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2004 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

Šio įstatymo atitaisymas skelbtas: Žin., 2003, Nr. 81(1) (2003-08-22)

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-1663, 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 73-3343 (2003-07-23)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 28 IR 58 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

Pakeitimai:

Nr. IX-1775, 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. 104-4645 (2003-11-05)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 28 IR 58 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo pirmojo skirsnio 2 straipsnio 1 dalies nuostata – išbraukti žodžius „pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančių įmonių“ ir 3 dalis įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-1713, 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3428 (2003-07-25)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12 IR 26 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo nuostatos dėl dividendų ir kito paskirstytojo pelno nepriskyrimo neapmokestinamosioms pajamoms taikomos apskaičiuojant 2004 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-1775, 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. 104-4645 (2003-11-05)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 28 IR 58 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo pirmojo skirsnio 2 straipsnio 1 dalies nuostata – išbraukti žodžius „pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančių įmonių“ ir 3 dalis įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

Šis Įstatymas, išskyrus pirmojo skirsnio 2 straipsnio 1 dalies nuostatą – išbraukti žodžius „pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančių įmonių“ ir 3 dalį, taikomas apskaičiuojant 2003 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-1972, 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 15, 16, 31, 40, 50, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-2091, 2004-03-30, Žin., 2004, Nr. 54-1834 (2004-04-15)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 34 IR 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d.

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-2102, 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 1, 3, 4 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 39(1) STRAIPSNIU BEI 3 PRIEDĖLIU ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo Lietuvos Respublikos įstojimo į Europos Sąjungą dienos.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-2120, 2004-04-13, Žin., 2004, Nr. 60-2127 (2004-04-24)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 3 IR 5 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2004 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

Šio Įstatymo 1 straipsnio ir 2 straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-2201, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDĖLIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

1. Šio Įstatymo 2 straipsnis įsigalioja praėjus ketveriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios.

2. Šio Įstatymo 5 ir 6 straipsniai įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

3. Šio Įstatymo 7, 8 ir 10 straipsniai įsigalioja praėjus šešeriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios.

4. Šio Įstatymo 9 straipsnis įsigalioja praėjus ketveriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios ir galioja dveju kalendoriniu metus.

Pakeitimai:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 7, 12, 16, 18, 21, 27, 28, 30, 31, 32, 41, 42, 43, 47, 51, 55 STRAIPSNIŲ, 1, 3 PRIEDĖLIŲ PAKEITIMO BEI PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(3) STRAIPSNIU IR 44 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS BEI PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDĖLIO PAPILDYMO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-2252, 2004-06-01, Žin., 2004, Nr. 96-3520 (2004-06-19)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO, VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ TURTO VALDYMO, NAUDOJIMO IR DISPONAVIMO JUO ĮSTATYMO IR VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-2418, 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. 134-4836 (2004-09-02)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 42 STRAIPSNIO PAKEITIMO, ĮSTATYMO 2 PRIEDĖLIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR 3 PRIEDĖLIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. IX-2492, 2004-10-12, Žin., 2004, Nr. 158-5758 (2004-10-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 18 IR 20 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant pelno mokestį už 2004 metų ir vėlesnių metų mokestinius laikotarpius.

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-232, 2005-06-07, Žin., 2005, Nr. 76-2740 (2005-06-18)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 31 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas taikomas apskaičiuojant 2006 metų ir 2007 metų mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-259, 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 11, 12 IR 31 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1, 3 ir 4 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-297, 2005-06-30, Žin., 2005, Nr. 85-3141 (2005-07-14)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

19.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-327, 2005-07-05, Žin., 2005, Nr. 88-3292 (2005-07-21)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 13 IR 26 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

20.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 7, 12, 16, 18, 21, 27, 28, 30, 31, 32, 41, 42, 43, 47, 51, 55
STRAIPSNIŲ, 1, 3 PRIEDĖLIŲ PAKEITIMO BEI PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(3)
STRAIPSNIŲ IR 44 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS BEI PELNO MOKESČIO
ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO
PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDĖLIO PAPILDYMO
ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2006-01-01.

Šio įstatymo pirmojo skirsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2006 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

Šio įstatymo pirmojo skirsnio 13 straipsnis įsigalioja nuo 2007 m. sausio 1 d.

Iki 2006 metais prasidedančio mokestinio laikotarpio pradžios sukauptos ir pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo nuostatas neatskaitytos formavimo savikainos sąnaudos iš pajamų atskaitomos kaip ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai per likusius iki 2006 metais prasidedančio mokestinio laikotarpio pradžios nustatytus amortizacijos laikotarpius.

21.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-681, 2006-06-13, Žin., 2006, Nr. 72-2694 (2006-06-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 1 PRIEDĖLIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

22.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-866, 2006-10-19, Žin., 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12, 13, 14, 30 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 ir 4 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2007 metų ir vėlesnių metų mokestinių laikotarpių pelno mokestį.

23.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-936, 2006-12-05, Žin., 2006, Nr. 141-5388 (2006-12-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 21 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

24.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 7, 11, 12, 18, 19, 26, 31, 43, 50, 51, 53, 58 STRAIPSNIŲ, 1
PRIEDĖLIO PAKEITIMO BEI PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 38(1), 38(2) STRAIPSNIAIS
ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos, išskyrus 1 straipsnio 2, 5, 6, 7, 8 ir 9 dalių, 3 straipsnio, 6 straipsnio 1, 4, 5 ir 6 dalių, 7 straipsnio, 16 straipsnio ir 17 straipsnio 2 dalies nuostatas, taikomos apskaičiuojant 2007 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

Šio įstatymo 1 straipsnio 2, 5, 6, 7, 8 ir 9 dalių, 3 straipsnio, 6 straipsnio 1, 4, 5 ir 6 dalių, 7 straipsnio, 16 straipsnio ir 17 straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2006 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

Laivybos vienetas, Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo nustatyta tvarka 2007 metais prasidėjusį mokestinį laikotarpį pasirinkęs apmokestinimo fiksuotu pelno mokesčiu tvarkos taikymą, apie pasirinkimą taikyti apmokestinimo fiksuotu pelno mokesčiu tvarką centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka informuoja vietos mokesčių administratorių iki 2007 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio antrojo ketvirčio paskutinės dienos.

Laivybos vieneto, Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo nustatyta tvarka 2007 metais prasidėjusį mokestinį laikotarpį pasirinkusio apmokestinimo fiksuotu pelno mokesčiu tvarkos taikymą, sumokėtas avansinis pelno mokestis už 2007 metais prasidėjusį mokestinį laikotarpį grąžinamas (įskaitomas) Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

25.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. X-1250, 2007-07-03, Žin., 2007, Nr. 80-3221 (2007-07-19)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 53 IR 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2008 m. sausio 1 d.

26.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-1304, 2007-10-25, Žin., 2007, Nr. 117-4773 (2007-11-15)
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2008 m. gegužės 1 d.

27.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-1481, 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 3, 33, 34, 35, 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

28.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 12, 13, 17, 18, 21, 23, 26, 28, 30, 31, 38(1), 47, 50 STRAIPSNIŲ, 1, 3
PRIEDĖLIŲ PAKEITIMO BEI PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 17(1) STRAIPSNIŲ
ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 14 straipsnio nuostatos įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.
Šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2007 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.
Šio įstatymo 3, 4, 5 straipsnių, 6 straipsnio 1 dalies, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną. Šio įstatymo 11 straipsnio nuostatos gali būti taikomos ir tiems nuostoliams, kurių perkėlimo terminai iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio nepasibaigė, jei mokesčio mokėtojas nepasirinko tokius nuostolius baigti kelti pagal tvarką, galiojusią iki šio įstatymo įsigaliojimo.
Iki 2008 metais prasidedančio mokestinio laikotarpio pradžios vieneto Europos ekonominės erdvės valstybių ir užsienio valstybių, kurios nepriklauso Europos ekonominei erdvei, tačiau su kuriomis Lietuva yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, mokymo įstaigoms tiesiogiai sumokėtos, tačiau leidžiamoms atskaitymams dar nepriskirtos sumos už fizinių asmenų, susijusių su šiuo vienetu darbo santykiais, mokymą, kurį baigę jie įgyja aukštesnįjį arba aukštąjį išsilavinimą ir (arba) kvalifikaciją, iš pajamų atskaitomos 2008 metais prasidedančiu mokestiniu laikotarpiu.
Vienetai mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje naudojami iki 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pradžios nebaigto nudėvėti ar amortizuoti ilgalaikio turto nusidėvėjimą ar amortizaciją gali tęsti skaičiuoti pagal šiuo įstatymu Pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje nustatytus naujus normatyvus metais.
Vienetai nebaigto nudėvėti ar amortizuoti naudojami ilgalaikio turto, kuris bus pradėtas naudoti mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje, nusidėvėjimą ar amortizaciją gali pradėti skaičiuoti pagal šiuo įstatymu Pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje nustatytus naujus normatyvus metais, kai toks turtas bus pradėtas naudoti mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje.
Įstatymo atitaisymas skelbtas: Žin., 2008, Nr. 48 (2008-04-26)
Įstatymo atitaisymas skelbtas: Žin., 2008, Nr. 51 (2008-04-30)

29.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1608](#), 2008-06-17, Žin., 2008, Nr. 76-3002 (2008-07-05)
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 21 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 1 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

30.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 26, 41, 43, 54 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus 3 straipsnio 2 dalies ir 4, 5 straipsnių nuostatas, įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.
Šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2009 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

Šio įstatymo 5 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną.

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušrinė Trapinskienė (2008-08-06)
autrap@lrs.lt